

במדבר ח בהעלותך

אונקלוס

ח א נִידְבַּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: * וְמַלְיל יְיָ אֶת מֹשֶׁה לְמִיטָּר: ב מַלְיל אֶת הַרְן וְתַיִטְר לְהַבְּדִיקְתָּה יְת בּוֹצִינִיא לְקַבְּל אֲפִי מְנֻרְתָּא יְהוֹן מְנֻרְתָּן שְׁבָעָא בּוֹצִינִיא: וְעוֹבֵד בְּנֵ אַהֲרֹן לְקַבְּל אֲפִי מְגַרְתָּא אֲדִיק בּוֹצִינִיא בְּמַא דִי פְּקִיד יְיָ יְת מֹשֶׁה: וְוֹרִין עֲוֹבֵד מְנֻרְתָּא נְגִידָא דְּהַב עַד שִׂידָה עַד שְׁוֹשָׁנָה נְגִידָה צְוָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: ד וְזֹהַ מְעִשָּׂה הַמְנוֹרָה מְקַשֵּׁה זְהַב עַד־זִירְכָּה עַד

רש"

(ב) בהעלתך. למה נסמכה פלצת המנורה לפ_rectת הגטיויס לפני סכלחה המנורה. פ"י והאריך אל עבר פניהם (שמות כה לו) (ג) [א] והנה סלת הארץ יוצאה, כמו תair נרי (טה' ייח', כט) (ג), ואין בן יairoו (ד), והארץ הארץ (יהז' מג א) (ה) ונסתבה זאת הפרשה להורות כי הדבר היה מליק ומיטיב לה הנרות א): בהעלתך. גם בלילה, כי שם יהיה הנר דלוק ולא על כס סכלח שולח כתיב כדלקמן לeson יכבה (ו) [ב]: ד וזה מעשה המנורה. על כס סכלח נדריך להדלק עד שתהסכלח טולח מהליה ב) ועוד לרשות כחותינו מכלן סמעלה כתימה לפני סמלחה סטליש הכהן לעמוד ומיטיב ג): אל מול פני המנורה. אך מול נר כלמלען טהינו בקניזה חלקה בגוף כל מנורה (ו) ד): יairoו שבעת הנרות. טסה טעל סכת הקניז (ג) סלאה חמולהים פוניים למול הכלמלען הפתילות הכהן וכן סלאה חמולהים לרבי הפתילות למול הכלמלען ולמה כדי חלקה יהמלו לאורה פוך לרייך (ה) וייעש בן אהרן. להניד שבעה חלק מהן סלאה סנא (ג) ו: (ד) וזה מעשה המנורה. סכלחו סכלחו כהונע לפני יהל אור

(ה) במת"ש יערוך הותו חלקן וגינוי (שמות כו כה): (ב) וכן דעת קרטנ"ס, ידריך הפתילות ג) וLOSEN, פ"י, ככלס מל מול הותו נבר סגולמר נגנו, אך טכני מל המנורה, סגו נגד האלchan סכננדו, וחס סיס לירוטו אך מול כסולקן כי רטנ"ס ורחב"ע, וכך נרייך לאתוב, מל מול פני כסולקן (רל"ט): (ב) וע"י כתוב קרטנ"ז ווס לחינו כה על דעת הו"ל (ג) סהו מכך הפעיל יוון להני: (ד) סהו פועל שהמרו וכלהן למ נדר עמו מל ביווס, ומלו ירע ל' שעמד: (ה) סהו נ"כ פועל פומל: (ו) יפלצת סמיכת ספכיות, כפלצת סלמעלה כתוב וככוה מטה מל חל מועד לדבר הותו וגנו, וסמרק פ' כהעלותך למול סהנרות פיו

מקורי ריש"

א) מקומת ה' ג' תנומת ב' ב' במל"ר ט"ז, ג' וע"י ס"י ו', ילקוט מט"ע: ב) ספלה ממור טכט כ"ה ה' ב': ג) ספלי חמיה ה' ג', מכות ק"ט ה' מילוט מגוז ילקוט מט"ט פס"ו: ד) פ"ז מכות ק"ח ב' פס"ז: ה) תנומת ב' ס' מגומת ב' ב' ספלי מילוט מגוז מילוט ע"ז ילקוט תש"ט:

(ו) ספלי פס"ז, ילקוט תש"ט:

תנתומה

(א) אל מול מי סמלחה, כמו מל מל פני סמלחת (שמות כו כה): (ב) במת"ש יערוך הותו חלקן וגינוי (שמות כה כה): (ב) מל מל כס פס' נל והשאר כל הקניזים: (ג) וכן דעת קרטנ"ס, ידריך הפתילות והשאר על הקניזים: (ד) ובו"ל "ואחר שנגופ" וע"י בחוקני שכח שצ"ל בPsi ריש"י, "הנרות של ששת הקניזים". האסופרים גראו תיבת אחת, וכ"ה בריב"א: ג) עיין בספר:

מנחת יהודיה

(ו) סהרה אינה אלא הקנה האמצעי, וכל האחרים נקראין קני המנורה, האמצעי עובד על גופה של מנורה, והשאר על הקניזים: (ז) ובו"ל "ואחר שנגופ" וע"י בחוקני שכח שצ"ל בPsi ריש"י, "הנרות של ששת הקניזים". האסופרים גראו תיבת אחת, וכ"ה בריב"א: ג) עיין בספר:

**פְּרַקְתָּה מִקְשָׁה הַו־ּא כִּפְרָאָה אֲשֶׁר
הָרָאָה יְהֹוָה אֶת־מֹשֶׁה בְּעֵשֶׂת
אֶת־הַמְּנֻרָה: פְּה וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהִים
מֹשֶׁה קְאָמֵר: וְכֹה אֶת־הַקְּלוּם**

אבן עזרא

הזכיר שלא נראה במוּתוֹ (ז) מבקשתו. פירשטיין (ח), ורבה הוא על הקנה שתעטוד עלייו (ט) כי בן כתוב ירכבה וקנה (שמות בה לא) (י) פרחה. ידוע, ולא היה בה בראש חכם לעשותה בן, לויל מהשם הראה אותה למשה בטראה הנבואה (ימ): בן עשה. שב אל טsha, והטעם באזוי (ימ): בן ועשית טנוורת זהב (שם שם) (יג) וטעם הסטך פרישת הלוים (יל) להוריות כי אהרן יתעטך בהדלקת הנר (טו), ובשאר העבודות יعزרוו הלוים ויעטדו לפניו לעשיות מה שיצים: ו' קח את

שניהם מעצה לך שבה טכל מוקצה ודרך מד למס נלזון זה ע' כמו מגדים ועוד כמה
ועד כרס זית ט') במראה אשר הראה לנו'. כתכנית חכל ההלך ככל י') י' כמו
שנומל ולחה ונטה כתכניתנו' יא): וכן עשה את המנורה. מי שעה יט) יב).
ומ"ה על ידי רקכ"ה נטעית מהליה יג): (ו) קח את הלוים. קחס בדבליס חזריכס

קרני אור

הנורט מפ' בין נכונות מס' לנכונות שלר הנכוןיס לא
מס' כו', סול' מס' סלמי בכתוב נעולא ללי' התחזע
במלוס לדבר כו', מה אין עבדי מס' (למטה יג ו ז)
שלין נכוותו במלוס, כי הפלות כלילך ממש עי"צ,
וש"ז כתב כרדי"ח, ומ"ן טפק סכ"ט רעת מז"ל, ולו מיר מני
שלין טח קי"מ כלל, כי הכל כי דעתך ו"ל נכלית
כוותו כלילך, הללו לסגירות כליה פיתח נכוותו במלוס
כלילך הללו נסקיים וכשתמשו מושיו, וכמ"צ במלוס לדבר
כו, מה אין פנדי מס' , המכ נכוות נסקיים וזה מלויס
להם פללו מז"ל שתיכך למס' בוס ובכלילך, כ"ה כי
שייך מנכיה כלל זאת פירלך, יתמייב כי גס כלילך נרלוינו
לנכיה המכוהו האנוולך וכו' ועי"צ מס' פסלהין טה: סיס
ימרווק הוותו להרין וכינוי (שמות כו כה) המכ כי הו

מנחת יהודה

שיטרשל כאשר צוה ד' את טשה, חציו לוג לכל נר ונור, וט"י
חתופה"ס שהעללה נרותית אל מול פני המנורה שהוא נר
חטאצשי, שהוא נ"ב נר הטערבי שהיה רולק בנס כל ימי
חיי אהרן, והיתה שבחו של אהרן טלא שינה, ר"ל שללא
הוזרך לשגנות تحت בגר המערבי יותר מחצי לוג כדי
שידליך עד הלילה כי דלק בנס בזוכתו: ד) (געשלאנען
געעהמערט): ס) חתיבה: 1) בקורסם: 2) עין בהתחזה"ט
טי' זו שיבادر שמלה טקשה טורה על הקשת הקורנס טלא
תהיה חוללה ולא כרש"י שלא ישנה חוליות עי"ש:
ס) עין פ"י רשות שמות כ"ה ל"א: ס) גלוטור כי עד
ך חזיה על השינוי כמו ועד קטה ועד כרם יית (שופט'
טריש על הנון אשר הראה, ולאות סביא ראייה טן וראת
העשה, והרבא"ע ואחריו הרטבט"ן פ"י: שמוסכ על משת
ויקהל כי בצלצל עשת המנורה (שמות ל"ז י"ז) וכ"ה
בפדר"

אונקליס

היא כחונא דיאחורי יי'ית
טשחכון עברית טנראתא;
ה זמלייל יי' עם משה
למיימר: י קרב ית לוֹאַי
בנו בני ישראל ותרכבי

דשדי

סנתקסטה זה לכך נחמל וזה ז): מקשה.
בטעין הכלע"ז ל) לשון דוח לדוח נקצתן ח)
עשת ר) של כבל אזב בימפה ומקייס בקורנס
ומותך בכטיל ו) לפצעו הייכלייך כתיקון ולא
נעשית הייכלייס הייכלייס על ידי חכול ז): עד
ירבה עד פרחה. יлеч ליה ספידה צעל
הרגליים חלול כדרך מגולות כסף טלית
הסלייס ח): עד ירבה עד פרחה. כלומל
גופך כל מנולח כולה וכל התלויה בה: עד
ירבה. טהור חכל גדול: עד פרחה.

ישראל אהרונוב

דולקוט כל הלילה, והיה הדרול מט משה גס כלילה :
 (ו) פיין צפוי' מה' ז'ל (צמות כה ל') : (ה) צבמות
 (כה יט), וקס פי' "מקצה כמו טוה", וביהרו
 שלין זו טום עות : (ט) כוח הנכדים וברגה
 האמלען אנו קכוויט הנקויס : (ו) עיין נייחורי סס :
 (י'ו) וכן הוז (ספרי, מכילתא נ') כס ר'ע, זה
 חד משלטה לזריס בתקופה כס משה וברלה לו
 הקב"ה נאלכע, ועיין (מנחות כט ה') וכן פי' ר'ע"י
 ז'ל, וזה כי נמרחה הנטול : (יב) טולה שיעזוב
 וכן פי' הרמאנ' : (יג) צפי' נקי, ועיין נייחורי סס :
 (יד) לךון : (טו) וכן פי' הרמאנ' , טהור כיון המדיין
 כל ימי, וחייב"י שהמזה כשרה בכניו, כמו שנזכר

מקורי רשי

ב) תכומת ט' טמיינַי ט', תנומת ג' טמיינַי י"ח , ספלי ,
פמי' דרכַ פ' סמדים (דב' נ"ד ב') פמייר פ' ט"ו , מכילמת
כל ריש פ"ט , מנמות כ"ט ט' , טמויד פט"ו כ"ק
נמד"ר פ' פ"ז ד' לפ"ז מדיט מגהס , ילקוט סס :
ח) לוייל פ' ו' : ט) צופ' ט"ו ס' : י) ספלי : יא)zmanות
כ"כ ט' : יב) פין מיקת יסודכ סכנתמי מת' זמוסכ
על ביגלאל , וכ"כ תנומת ט' ו' , תנומת ב' י"ח ;
יג) תנומת ט' ב' ו' , תנומת ב' ר' , ספלי , נמל"ר

הנאמר כאן, איננו לא ייחסו חומר, ולא יהום המקטום, א' פ"ז ה') ר"ל שבעד הכל נדייש וקמה וכרם זית: י) לבב ר' ועשה בתכניתם: י') ור' ל' לשון קזר הוא, ולא פ' מי ההור יהטעם בצדוי יונתן חרנס על בצלאל, יען ספורש בפ'

אונקלום

במדבר ח בהעלורה

74

מִתְוֹךְ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתְּהִרְתָּ אֶתְכֶם: יְתִהְוֹן: וְכִגְיוֹן מַעֲבֵד
לְהֹוֹן לְדִפְזְּאַהְוֹן אֲדִי: עַלְיהֹוֹן מִיא דְחַטָּאתָ
וַיַּעֲבְרוֹן מִסְפֵּר עַל כָּל: בְּשַׁר הַהְוֹן וַיַּחֲדֹון:
לְבָוְשֵׁי הַהְוֹן וַיַּדְבֹּון: ח וַיִּסְבֹּון תֹּור בֶּר תּוּרִי
וַיְמִנְחַתָּה סָלָתָא דְפִילָא: בְּמִשְׁחָה וַתֹּור תְּנִין בֶּר
וַיְמִנְחַתָּו סָלָת בְּלוֹלָה בְּשַׁמְּמָן וַפְרָ-

רישוי

סָנוּכוּ לְכִוּם קְמָצִים לְמִקְוָס יְדָ): (ז) הַזָּה
עַלְיהָם מִי חַטָּאת. כָּל חַפֵּל כְּפָרָה מִפְּנֵי
טָמֵלִי מַטִּיס שְׁנָכָס: וַהֲעַבְירָוּ הַעֲרָ.

מְלֻחָתִי כְּדַבְּלִי לְבֵי מִשְׁחָה כְּדַרְכֵן לְפֵי שְׁנָכָס
כְּפָרָה עַל סְכָולָות טַעַצְדוֹן עַכְוֹתָה כּוֹכָבִים
וְסִיחָה קְלוֹיכָה זְמִינִי מַטִּיס וְכְמַלְוָעָתָה קְרוּי מִתְּיַכָּה
סְקוּקִיס מְגַלְמָתָה כְּמַלְוָעִיס יְגָ) טָו: (ח) וַיַּקְחוּ
פָר בֶּן בָּקָר. וְסֹוּן טַוָּה כָּמוֹ סְכָתוֹב וְעַסָּה
חַטָּה כְּחַמָּל טַוָּה טָוָו) וְסֹוּן קְלָבָן לְגֹוֹר צְעַכְוֹתָה
כּוֹכָבִים: וְשָׁר שְׁנִי. מִשְׁחָה פְּלִלְלָה טָוָי (ז)
לְוָמָל נָךְ מִשְׁחָה טַוָּה לְאַחֲלָתָה הַקְּרָבָה חַטָּאת
לְאַחֲלָתָה טָוָו) (טָוָי דְבָרִי לְמָה) וְזֹוּ יְסָמָךְ לְדַבְּרֵי כְּתִיכָּה יְחָ) וְחוּמָל הַנִּי סְכוּלָהָתָה
שְׁעָה סִימָשׁ טָוָו) סְקָנְעִיר סִיחָה לְהַכִּיחָה לְחַטָּאת טַוָּה פָר כְּמַוָּה טָוָו):

ידל אור

מְזֻדָּרָה נְמֹהָה כְּנֶדֶולָה הַזָּהָת: (טָוָו) כִּי כִּי מַעֲוָרְגִּים
כִּין הַדְּגָלִים כְּאֶלְרָה הַעַס, וְזֹוּ עַתָּה צִיכְלִים כְּגַדְלָל
מִקְוָמָי: (זָוָו) סִיּוּן מַעֲוָרְגִּים: (יְחָ) סָקוּה מְגַנְיִן פָּעָל
הַזָּוָוִים טַבְּלָסָם צִיכְוָהוּ נָוָוָוָה כְּפָעָלִים הַמּוֹרִיס עַל כְּפָקָה הַפְּשָׁוָהָה
וְכָוָן. כִּי סֹוּם נָוָי נְפָיָס שִׁינְפָּסוּן כִּיּוֹם כְּנֶמְנָוָעָה
לְכָרְמָה מִזְמָרָה עַל כְּעֹוָר הַחַטָּה: (כָּוָוָוָה) פִּי סְפָיָה הַפְּעָל מִזְמָה
כָּוָוָה נָוָה, וְלֹן מַן הַכָּה פְּיָה הַפְּעָל נְכָה: (כָּוָוָה) וְכִן פִּי הַחַזְקָוִי קְוָדָס הַזָּהָת סְלִיטִי וְעַנְיִעִי,
וְכִן פִּי הַרְדֵּיָה כִּי יַעֲזָזָה לְלֹוִים כְּלֹאָר יַעֲזָזָה לְמַלְוָעָה הַמְּחַתָּה: (כָּוָה) פִּי פָמָת הַזָּהָן, וְכָרְבָּה נָהָר הַהֲזָהָה
עַזָּה, וְלֹגָה תְּפִיחָה לְתָפָת זְקָנָה (וַיְקָרְבָּה יַעֲזָזָה) (כָּוָה) וְפָמָת זְקָנָה (זָמָה יַעֲזָזָה) (זָמָה כָּה) וְעַנְיִינָה נָגָה וְכָרְבָּה
כְּגָדִים כְּהַכְּרִירָה, וְחַמָּחָבָה מִזְמָרָה, וְחַמָּחָבָה מִזְמָרָה
וְהַטְּהָרוֹ וְהַתְּלִיפָּו סְמַלְתִּיכָּס וְכְנִקְמָנָה הַהְיָה מִפְּנֵי הַפְּסָקָה שָׁמָוּ הַמְּגָל הַתְּהִת הַעִיטָה מִקְוָס פְּתָח, וְסֹוּם עַכְרָב
מְכוֹסָךְ לְעַתִּיד, וְכְרָמָיו וְכְתָטָהָרָוּ: (כָּה) הַרְמָיו וְכְמַתְּטָרָרִים מְגַנְיִן כְּתָפָלָה: (כָּה) כִּי

מקורי רישוי

פְּטָזָה דָ' מַוְרָת מְגָלָה, פְּסָמָז: יְהָ) סְפָלָה פְּיָה מְלָוָמִים,
פְּסָמָז, מְלָוָת לְגָדָס, יְלָקָוט טְסִיָּעָה: טָוָו) וְכִיּוֹן לְסָמָז,
מְלָוָת מְגָלָה: טָוָו) פְּיָה יְנָבָה: (זָוָו) סְמִילָה עַטְפָּלָה כְּלָרָן נָכָר
(וַיְקָרְבָּה דָ' גָ') סְוִירִוָת סָבָה: יְהָ) סְפָלוֹמָה סָס, סְוִירִוָת
סָס, מְלָוָת מְגָלָה:

בְּאַלְתָּקָן מְדוֹעָה נְאַתָּר בְּפֶר דְּאַשְׁוֹן שְׁהִיָּה לְעוֹלָה וְלְקָהָוָה. וּבְפֶר הַשְׁנִי לְחַטָּאת נְאַתָּר תְּקָח שְׁהִיָּה הַזָּוָי, כִּיּוֹ שְׁכָתָב
הַרְאָבָעָה, וְלֹוָה אַבָּרְשָׁהָרָאָת שְׁעָה הַיְתָה, וְהַשָּׁם אַתָּר אַתָּה תְּקָח אַף שְׁלָא כְּדָת (הַפְּעָרָה):

זְבִיאָר

הַלּוּם מְתֹוךְ בָּנֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי טָעָרְבִּים
הַיּוֹן (טָוָו) וּבָנְכָל הַשְּׁבָטִים קְוֹדָם שְׁוֹשָׁעָה אֶל
הַדָּרְךָ מְהֻרָר סְטִינִי (זָוָו) [גָן]: זָמִי חַטָּאת.
בְּטוֹ תְּחַטָּאָנִי (תָהָן אָטָה) (טָוָו) אוֹ טָעָמו בְּחַטָּאת
הַקְּרָבָן (יְטָהָן): הַזָּהָה עַלְיהָם. אָמָר רִי טְשָׁה,
שְׁפָיָה הַפְּעָל נְזִין, כְּמוֹ הַכָּה תְּכָה (כָּה) וְנָכָן
הַעֲבָרָיו תְּעָרָה עַל כָּל בְּשָׁרָם. וּכְבָר
הַעֲבָרָיו תְּעָרָה (כָּה), אָמָרוּ הַטְּעִיקִים אַפְּטִילָוּ
הַזָּקָן וְלֹא הַעֲאָה (כָּה): וּכְבָסָוּ בְּגַדִּים. וְאַחֲר
בְּן יְהִיּוּ טְהָוִרִים בְּטָהָרָם בְּמִי חַטָּאת (כָּגָן) [דָה]:
וְהַטְּהָרוֹ. סְבָנָין הַתְּפָעָל, וְהַתְּיִזְנָן טְבָלָע (כָּה):
בְּן הַטְּקָדְשִׁים וְהַטְּהָרִים (יְשִׁיעִי סְוִוִּז) (כָּה):
חַפְרָבָן בְּקָר. קְטָן (כָּה): סָלָת. שְׁלָשָׁה
לְאַחֲלָתָה טָוָה (טָוָי דְבָרִי לְמָה) וְזֹוּ יְסָמָךְ לְדַבְּרֵי כְּתִיכָּה יְחָה)
שְׁעָה סִימָשׁ טָוָה) סְקָנְעִיר סִיחָה כִּי לְהַכִּיחָה לְחַטָּאת טַוָּה פָר כְּמַוָּה טָוָה):

קרני אור

וְלֹקוּ דְבָרִי סְרָחָנָע גַּס לְוַעַת טָוָל: (גָן) מְרָסָה וְנְלָמָה
בְּזָוָס סְמָסָק סְמָסָק וְסְלָוִיס סְיָוָס מְעָרְבִּים בֵּין בְּנִי וְלֹוָס
שְׁקָנְלָס וְיַעֲסָר מְוָסָס: (דָה) פִּי מְהֻרָר כְּנוּס בְּגַדִּים יְסִיּוּ
טְשָׁוָהָס כְּמִי מְטָלָת, וְעַזְזָה כְּמַבְּקָסָק "וְלִין וְסָבָן. כִּי
עַזְזָה, וְלֹגָה תְּפִיחָה לְתָפָת זְקָנָה (וַיְקָרְבָּה יַעֲזָזָה) (זָמָה יַעֲזָזָה) (זָמָה כָּה) וְפָמָת זְקָנָה (זָמָה יַעֲזָזָה) (זָמָה כָּה) וְעַנְיִינָה נָגָה וְכָרְבָּה
כְּגָדִים כְּהַכְּרִירָה, וְחַמָּחָבָה מִזְמָרָה, וְחַמָּחָבָה מִזְמָרָה
וְהַטְּהָרוֹ וְהַתְּלִיפָּו סְמַלְתִּיכָּס וְכְנִקְמָנָה הַהְיָה מִפְּנֵי הַפְּסָקָה שָׁמָוּ הַמְּגָל הַתְּהִת הַעִיטָה מִקְוָס פְּתָח, וְסֹוּם עַכְרָב
מְכוֹסָךְ לְעַתִּיד, וְכְרָמָיו וְכְתָטָהָרָוּ: (כָּה) הַרְמָיו וְכְמַתְּטָרָרִים מְגַנְיִן כְּתָפָלָה: (כָּה) כִּי

מנחת יהודית

(כְּפָרְדָר פְּטָזָה דָה: יְהָ) וּבְזָל "שְׁנָאָמָר אֶל נָא תָהִי בְּמַת,
בְּשְׁבִיל נָאָתָה: גָר וְלֹכֶד צְרִיכִים בְּעַלְיָה הַשּׁוֹבָה טְבִילָה וְהַגְּלָתָה
**(חוּקָנוּי): יְהָ) פִּי דָאַין לְוַטָּר שְׁנִי אַלְאָ אַמְרָה שְׁנִי חַטָּאת דָוָתָה
לוֹ, וּבָאָן הַרְאָשָׁוֹן עַלְהָה וְהַשְׁנִי חַטָּאת לְכָן פִּי לְוַטָּר לְהָן:
**טוֹ) פִּי אַף חַטָּאת וְוַיְהָ נָאָתָה נָאָתָה, לְפִי שְׁבָוּ טְלָא יְהָיָה
הַלְּיִם וְהַיְוָאָטָה, בְּטוֹ שְׁפִי בְּפֶ' שְׁמִינִי: עַזְזָה רְשִׁיחָי
בְּאַלְתָּקָן מְדוֹעָה, נְאַתָּר בְּפֶר דְּאַשְׁוֹן שְׁהִיָּה לְעוֹלָה וְלְקָהָוָה. וּבְפֶר הַ****

לח 75

במדבר ה בהעלותך

אונקלוס

שְׁנִי בָּזְבָּקָר תְּקֵחַ לְחַטָּאת:
וְהַקְרֵבֹת אֶת־הָלוּם לְפָנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהַקְרֵבֹת אֶת־בְּלָעָדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְהַקְרֵבֹת אֶת־הָלוּם לְפָנֵי יְהוָה וִסְמְכוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיכֶם עַל־הָלוּם: אֶת־הָלוּם אֶת־הָלוּם תְּנוֹפָה לְפָנֵי יְהוָה מִאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִיוֹן לְעַבְדֵ אֶת־עֲבָדָת יְהוָה: יְבֹהָלוּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיכֶם עַל־רֹאשׁ הַפְּרִים וְעַשֵּׂה אֶת־הַחְטָאת וְאֶת־הַעֲלָה אֶחָד

אבן עזרא

(ט) והקהלת את כל עדת. לפי סמלois עשרוניים כתפסת (כו) : תקח לחטאת. בצוויי כיו הס יקחו (כמ) והטעם יתנו , בטו ויקחו חמוניס קרבן כפרה תחמייס (יח) ינוויל יי טומת כה ב) (כט) או יקחו לי טומת (שמות כה ב) (כט) או יקחו ייעמלו על קרבנס ויסמכו על ידים עליכס יט) יט) : (יח) והנינה אהרן את (שמות יב ג) (ג) : יא לפני ה' . והטעם באשר הלויים. כדרך סחאס מלולע טעון תנופה תקריבם לפני האהל יסמכו בני הלויים (גלו) חליום. סלא תנופות נחלמו בפלטה זו. קלחשונא את ידם על ראש כל אחד מהפרים (גלו) חי. סלא תנופות נחלמו בפלטה זו. קלחשונא את ידם על רأس כל אחד מהפרים (גלו) לבני קפת לך נחמל כס וכיו לנבוד חת ורבים כן : יב ועשה. בצוויי כי אהרן היה בעבודת יב כ) לפי עבדות קדס סקדיסים מליכס הילון הסלון וגוי כ) כא). כסניא לבני גלzon לך נחמל כס תנופה לכ' סחא עלייכס טימה עבדות סקדיס ירישות וקדיסים (גלו) וכדריס להילו קדריס כיד מסה בכ' מלרי) כה) סגולות נבית קדס סקדיס וכקליסית לבני קרני אור יהל אור

מלת כן בקר מורה כי הפר להו קתן : (כו) ומף סלה (ויקרל יי ס) . וככט וגוי' וגלם וגוי' ומקן גמיס וטסל , נוכר כמה וסמן על מה סכתוכ למטה כמנחת כפר וכתיוב"ע "וילcumן ניליכען סוין דמיין" וציין בכתש"ט , וטלחה שערכויס סלת מינהה (למטה כה, יכ) : וככימור סדר' מס טשעיל על כס' זיל ועל סרמכם"ן : (כמ) ויל' מסה געלאמו וכמ"ט קודס זה כרכזיות הספוק ולקחו ספר וגוי' : (כט) ופי' כת' זיל טס כפי' הקאל , מלת קימה עס למ"ד כמו נתיינא : (ג) ספי' יקחו עמס : (ג) ספי' קוו' זיל "יסמכו ניני יטראל' ה'ת ידיכס טל הלויס" וכאיון פסוק י"ח זיל פסוק יו"ד , וככט' זיל יתרן מיך סחול וטנה ותקראת ה'ת סלויים , ויכהר ספי' כלצה תקרינס לפני ל' , ווכו' ה'ל מכל מועד ככתוכ כסמור , לו יסמכו בני ישראל ה'ת ידיכס על גלויס : (גלו) ומה סכתוכ "יסמכו ניני כלוייס מות ייס על רהס כל מהל מקפריס" קוה מפסוק י"כ , סינמל מה סכתוכ "וכלויס יסמכו ה'ת ידיכס על רהס ה'ת ה'ת מקפליים , כי קיל' על רהס ה'ת ה'ת :

מקורי רשי

מנחת יהודת

(ט) מדרת מגdag : כ) למטה מ' י"מ : כא) מדרת מגdag : שכיאר בויה : ימ) פ' ה'ם בכוורות שביישראל , שהלויס נהנו כפירה החתיהם : יט) וכל בכור סוטן על שלו (חוקוני) : כ) ובן הטנוורת והמצווחות , וכתייב כי עבדות הקדש עליהם (לעיל י' ט') : גה) והגוי' ברבינו בתמיי "יריעות הקרשום" : שהיוי

הוורי הפסב ?חטאחטא : ט ותקרב ית גואי קדם משבען זטנא אומתכגש יצפה בנטשטא דבני יישראי : יותקרב ית גואי קדם זי' ויסמכוון בני יישראי ית ידיהוון על גואי ייריבים אהרן ית גואי ארמא קדם זי' מון בני יישראי ויהון ?מפלח ית פולחנא דיזי : יב זטוא יסמכוון ית ידיהוון על ריש תוריא ויעבד ית חד חטא קדם זי' ית חד עלאה קדם זי' ?ב פ' א על גואי :

אונקלוס

76

במדבר ח בהעלותך

עַלְהָ לִיהּוֹה לְכֶפֶר עַל־הַלּוּיִם:
וְהַעֲמֵדָת אֶת־הַלּוּיִם לְפָנֵי אַהֲרֹן
וּלְפָנֵי בְּנֵיו וְהַנְּפָתָת אֶתְכֶם תִּנְוֹפֵה
לִיהּוֹה: יְד וְהַבְּדִילָת אֶת־הַלּוּיִם
מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהַיּוֹלֵדִים:
שְׁנִי טו וְאַתְּרִיְּסָבָן יִבָּאוּ הַלּוּיִם
לְעַבְדָּ אֶת־אֱהָל מוֹעֵד וְטַהֲרָתָ
אֶתְכֶם וְהַנְּפָתָת אֶתְכֶם תִּנְוֹפֵה: טו פ'
נְתָנִים נְתָנִים הַמְּמָה לְיִמְתּוֹךְ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּחִתְ פְּטִירָת בְּלִרְחָם
בְּכֻור כָּל מִבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקָחָתִי

רש"י

הטקfib (ג) והעד הנאמן שאמר כי החטא של מלך נבב (כ) נבב: (טו) נתנים נתנים. גם העולה הם לכפר על הלויים, וכתווב וככפר נתנים למלך נתנים לטיר (ג): פטרת. עליהם אהרן (פסוק בא) (ג): יג וטעם והעמדת את הלויים. אחר שיכפר אהרן עליהם העמידם לפניו ויוניהם (לה): והנפת. בצווי, כמו יעשה להם (למעלה דכו) (לו) [ה]: יד והיו לי הלויים. זו מעלה נדולה (לו): טו ואחריו בן יבוא הלויים. אחרי שתטהר אותם: והנפת. בצווי (לה) [ו]: טז כי נתנים נתנים. הם ובניהם ישראל נתנים לי (לו), ואני לךתי אותן לי, והטעם קבלתיהם ולא נתנים (מ) בעבר פדיון פטרת כל רחם (מל), ופטרת ופטרת שתי לשונות (מן) כמו צדק

יהל אור

(לה) ולין לפרט זמתה כמה בטומאה גולג נזוי, כי מארין כי מקרייך: (לה) כי כו' ליה מקרייך: (לה) וגד' ק וכנה"י "חטאים לפניו והעמדת כהן כו' מלחין וגורה (פ' ימ) רק סריעס פכללית שלם וכיו כלויים רהווים לעכוז מה ענוודת ק' כ"ל מהו סינייפס מסון, ומו וסיו לפצוד, ומיינו נזוי על סתונפה כ"ל מהו ספיטוקיס כנמיס סמונייציס סדר סמעטיס זינצוא קולס סתונפה מה נלה סקוי גס על סתונפה, ונפ' יג סול נזוי על 7' וגו' סיה זלה סתונפה האנכרת כהן, סquia מושה הארין מהר הכהפה: (לו) הכא' יגורום כמו וענפה להס מילגי נד" (סמות כה מג) וסס נ"ל נזוי, וכמ"ג יפרנס כמו וענפה חת המחד חטלה: (פ' יכ) כי כהוב בס קודס זה ונאיף להארן, והיה ולהת סתונפה כמ"ט, וכספריס סלנו "יענפה להס": (לו) ציהו מודלים מגני'י לסתו: (לה) וגד' ק וכנה"י, וכונפות נזוי פ' מהריה שחתהר מותם והנפתם נזוי, זו יכווה לעכוז: (לו) ט"כ כפל מלת "נתניא" ה' להס ות' לגדינהס: (ה) הכא' יגרום "וכס נתנוס" זמה סכתוג "ולג נתנוס" ט"ס כו' וכהתמאות יגרום "ולג נתנוס" וככל חד: (מל) זדים, כמ"ג יפרנס הגני' "ולג נתנוס" כי כהוב לה' תהט פטרת כל רחם ככור כל מצעי ישרה לתקתי קותס לי, כלומר ולג פדיון, ע"כ כהוב מה' ז כי לי כל בכור וגנו', ולגה לrics עדין לתה פדיוןס, למסה ולדורות: (מן) האס פפ"ל

מקורי רש"י

(כ) שהיו נושאין קרטני המשכן ובריחיו ועטודיו ואדרנו:

[ה] וכירמי' יפלט זמתה ייוף מותם: [ו] וסמנמר לנטה"ס יפלט על דרכ' כלל טהיריו מעתה, וויקיק פסוק וככיב' מכך וגרא (פ' ימ) רק סריעס פכללית שלם וכיו כלויים רהווים לעכוז מה ענוודת ק' כ"ל מהו סינייפס מסון, ומו וסיו לפצוד, ומיינו נזוי על סתונפה כ"ל מהו ספיטוקיס כנמיס סמונייציס סדר סמעטיס זינצוא קולס סתונפה מה נלה סקוי גס על סתונפה, ונפ' יג סול נזוי על 7' וגו' סיה זלה סתונפה האנכרת כהן, סquia מושה הארין מהר הכהפה: (לו) הכא' יגורום כמו וענפה להס מילגי נד" (סמות כה מג) וסס נ"ל נזוי, וכמ"ג יפרנס כמו וענפה חת המחד חטלה: (פ' יכ) כי כהוב בס קודס זה ונאיף להארן, והיה ולהת סתונפה כמ"ט, וכספריס סלנו "יענפה להס": (לו) ציהו מודלים מגני'י לסתו: (לה) וגד' ק וכנה"י, וכונפות נזוי פ' מהריה שחתהר מותם והנפתם נזוי, זו יכווה לעכוז: (לו) ט"כ כפל מלת "נתניא" ה' להס ות' לגדינהס: (ה) הכא' יגרום "וכס נתנוס" זמה סכתוג "ולג נתנוס" ט"ס כו' וכהתמאות יגרום "ולג נתנוס" וככל חד: (מל) זדים, כמ"ג יפרנס הגני' "ולג נתנוס" כי כהוב לה' תהט פטרת כל רחם ככור כל מצעי ישרה לתקתי קותס לי, כלומר ולג פדיון, ע"כ כהוב מה' ז כי לי כל בכור וגנו', ולגה לrics עדין לתה פדיוןס, למסה ולדורות: (מן) האס פפ"ל

מנחות יהודה

(כ) שהיו נושאין קרטני המשכן ובריחיו ועטודיו ואדרנו:

שהם כל הנחותה והעצים, ואפר בהן תנופה סתס,

ולא הזכיר לפניו ה', ולא לה', שתורי טולותיהם חולקים זה מה (רב"ח):

כ'

אתם לְיָהוָה כִּי לְיָהוָה כָּל-בָּכֹר בְּנֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל בְּאַדְם וּבְבָהָמָה בְּיוֹם
הַפְּתִיא כָּל-בָּכֹר בְּאָרֶץ מִצְרָיִם
הַקְּרַבְתִּי אֶתְכֶם לְיָהוָה וְאֶקְחֶה אֶתְכֶם
הַלְּוִיִּם מִתְחַת כָּל-בָּכֹר בְּנֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל: יט וְאֶפְנָה אֶת-יִהְלּוּלִים
גְּמֻנִים וְאֶבְרֹנוּ וְבָנִים מִתּוֹךְ בְּנֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל לְעָבֹד אֶת-עֲבָדָת בְּנֵיכֶם
יִשְׂרָאֵל בְּאָהָל מוֹעֵד וְלִכְפֵּר עַל
בְּנֵיכֶם יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבָנֵיכֶם יִשְׂרָאֵל
בְּגַת בְּגַת בְּנֵיכֶם יִשְׂרָאֵל אֶל-אֱלֹהִים
בְּ וַיַּעֲשֵׂה מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל-עֲדָת

אבן עזרא

צדקה (מג) או על טשקל אחר (מד): יז ביום
הbatis. זמן (מה) כטו, אתה עובר היום
(דבר' ב יח) (מה'): ייח וטעם ואכח את
הלוים. ובבר אמר לךתי אותם לי (מו)
כיבן דרך הטקרה והוא דבק עט הפסוק
הבא אחריו, וכאשר לךתי לי הלוים נתנים
אני לאחרן ولבניו: יט ולכפר. להיותם כפר
נפשם (מו), כאשר פירשתי (מג): ב ויעש
משה ואחרן. טsha בצווי ואחרן שהניפט (מע)
וישראל שסמכו עליהם (כ): וטעם ויהחטאו.

ויעש משה ו אהרן וכל עדתנו. מסה בטמיד
יהל אור

כל רחס נצצ ניקודות, וככ"ג הנקבה פטרה, וכמסוך פטירת כל רחס: (מג) האס לדק נצצ ניקודות, וככ"ג נצקليس האס: (מה) ולע' כי נצצ נאלה מותס רק נצצ ויחטא לא לדקה (נרכ' ז"טו ו'), וכנה לדק ולדקה נצצוננו הקדושים למד כס, רק אכחחך קוח כס נל"ז, נצצות בני ישראל: (מה) צמות (לכ' כת): (מט) כי נסה ונמלח כס נל"ז נקבה וכן הס פטר ופטרת, וככ"ה נצצ עשה כלום רק מעשיך היה נלווי: (נ) צמותו מה

מנחת יהודה

לנ) כי הובירים כמה פעמים בטעיות אחד : רק חbeta ומעלה וכבוד : כד) ובב"ר ס"ג ה' , חמישה פעמים כתיב כאן אורה כגון חמישה חוטשי תורה וכ"ה ילקוט בראשית רמז ד' : כה) טפנ' שחלוים יעבדו עבדות שלבינות ולרווא במתנואתם :

הטשׁבָן, וימנעום טלהכנס ולבוא בטעחים :

מקורי רישי

בד) תגסומל מ' תשל מ', כס' רר"כ פ' סקליס דף י"ז ע' ; נג) כי הוכירם כתה פעמים בטקסי אחד ; רק חbeta ויקץ פ"ב ד', ועיין עלוֹך ערך חמץ : כה) כ"ט-פס"ז : CAN אורה בנד חסנה חותמי תורה וכ"ה ילקוט בראשית רמז ד' ; כה) טפנ שתליים יעבדו עבדות כו) עיין מנקט יסודס :

אונקלום

די פקיד ייְתַמֵּשָׁה? לֹאִי
בְּנֵי עֲבָדָו לְהֻזְבֵּנֵי יִשְׂרָאֵל:
כְּאֵן וְאֶדְבִּיו לֹאִי וְחַטֹּאוֹ
לְבָוֹשְׁהוּן וְאֶרְם אֶפְרַן
יְהֻחָן אֶרְפָּא קָדָם יְיָ
וּבְפִר עַלְיהָן אַהֲרֹן
לְדַבּוֹאַיְהָן: כְּבָנְתָר בְּנֵי
עַלְיוֹן לֹאִי לְמַפְלָח יִתְ
פְּלַחַנְהָן בְּמַשְׁבָּן זְמָנָא
קָדָם אֶהָרָן וְקָדָם בְּנוֹהָי
בְּפִיא דִּי פְּקִיד יְיִתְמָשָׁה
עַל לֹאִי בְּנֵי עֲבָדָו לְהֻזְן:
כְּבָנְתָר זְמָנָיל יְיָ עַם מַשָּׁה
לְמִימְרָר: כְּרַדָּא דִּי לֹאִי
מְבָר חַמְשָׁ וְעַשְׂרֵין שְׁנִינָא
וְעַלְאָא יִתְיַלְּחַיָּא חַיָּא
בְּפִקְדָּן מַשְׁבָּן זְמָנָא:

במדבר ח בהעלותך

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלוּיִם כָּל אָשָׁר־
צֹהָה יְהֻזָּה אֶת־מִשְׁאָה לְלוּיִם כִּי־
עַשְׂוֹ לְהָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כְּאֵן וַיַּתְחַטְּאָגָ
הַלוּיִם וַיַּכְבִּסְוּ בְּגַדְיוֹם וַיַּנְפֵּת אַהֲרֹן
אַתֶּם תְּנוֹפָה לִפְנֵי יְהֻזָּה וַיַּכְפֵּר
עַלְיָהָם אַהֲרֹן לְטָהָרָם: כְּבָנְתָר וְאֶחָרִי־
כְּנֵבָא הַלוּיִם לְעַבְדָּ אֶת־עֲבָדָתָם
בְּאַהֲלָל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי
בְּנֵי כָּאָשָׁר צֹהָה יְהֻזָּה אֶת־מִשְׁאָה
עַל־דְּהַלוּיִם כְּנֵי עַשְׂוֹ לְהָם: סְ
כְּגַדְבֵּר יְהֻזָּה אֶל־מִשְׁאָה קָאָמָר:
כְּדִזְאת אָשָׁר לְלוּיִם מִבְּנֵי חַמְשָׁ
וְעַשְׂרֵים שְׁנָה וּמִעַלְהָה יִבוֹא לְצָבָא

ריש"

(כג) באה אשר צוה ה' וגוי כן עשו. לכן סכת סנוכין וכגעקה כס-סלה מקס לא הפרום (גנ*), ואינו רחוק, ואם כן יהיה בטהרה (גנ) : (כל) זאת אשר ללוים. טיס עכל (כו) : (כל) פולין כס וולין כמומין פולין כס (כו) : פולין כס וולין כמומין פולין כס (כו) : מבן חמיש ועשרים, ובמקומות לחץ חומל והטעם זאת הקצהה (כו). ואין טבן שלשים מכאן טלטיס סנא (כח) מה כילד מתן כס שני טלטיס עוכבד בט מכך למדים סלע רחף סימן יפה במתנתו כחמת טיס טבז זבן טלטיס עוכבד בט מכך למדים סלע רחף סימן יפה במתנתו כחמת טיס טבז

אבן עזרא

ב) נס הם עשו (גנ) : בא ויכפר עליהם. ותכרן נגיפס ויסלחן סמכו לת' ידיכס (ט) : זכבר בספר עליהם (גנ), ויש אומרים בתמהלה התהטהו (גנ) ואחר בן סמכו ידיהם על הפרסום (גנ*), ואינו רחוק, ואם כן יהיה בטהרה (גנ) : בב בן עשו. להם תסידר בני אהרן לבנייהם (גנ) : כד זאת אשר ללוים. והטעם זאת הקצהה (כו). ואין טבן שלשים מכאן טכחות וזה הפסוק (כו) כי סבן שלשים כל ללמד כלנות נעודך ולמוד חמץ טבז זבן טלטיס עוכבד בט מכך למדים סלע רחף סימן יפה במתנתו כחמת טיס טבז

יהל אור

ידייכס עלייכס : (גנ) כי ויתהטלו מגנין כתפעל, סדר הכתוב הטעמא כתהלה, ומה"כ הטעיה ומחייב זפי, כי נס סייעו בטהלה טמים : (גנ) קודס התכוופה : (גנ) וכי הנוי כהן : (גנ) וכי מלת וכ, התחנופה : (גנ) וכמו טעם הכתוב (למעלה פ' ז) הוה עלייכס מי חטאתה : (גנ*) ומה"כ הטעיה להרן, ומה"כ כפר עליכס להרן כסדר הכתוב פה : (גנ) וייה נס עלייכס להרן כסדר הכתוב פה : (גנ)

טקורין רישי"

(כו) ספלי טולין כד ח', מס"ז ילקוט חט"כ : כה) נסיל בפני עצמו : (כו) ושבות העושין ושבות הנעשין הוא זה כי

בסתינה ישראל ידיהם על הלויים היו מודים שחטאו בצעיר, והיו כוריב שניטלה מהם בכורה מן הדין ונונתנה לשכט לוי, והיו לוקחין הלויים לכפר עליהם, וסמכו בנ"י את ידיהם כל הלויים, אבלו הם קרבן בערום להשותה נפשם, ולזה לא היה דבר זה, אם היו ישראל סעכין עז, אם שלא להורות

מנחת יהודה

כו) לא שיכולם עשו דבר אחד, אלא בל אחד עשה דבר אחד בפני עצמו : (כו) ושבות העושין ושבות הנעשה הוא זה כי

בסתינה ישראל ידיהם על הלויים היו מודים שחטאו בצעיר, והיו כוריב שניטלה מהם בכורה מן הדין ונונתנה לשכט לוי, והיו לוקחין הלויים לכפר עליהם, וסמכו בנ"י את ידיהם כל הלויים, אבלו הם קרבן בערום להשותה נפשם, ולזה לא היה דבר זה, אם היו ישראל סעכין עז, אם שלא להורות

במדבר ח ט בהעלוותך

צָבָא בְּעַבְרַת אֹהֶל מוֹעֵד: כִּי וּמִבְּנָ
חַמְשִׁים שָׁנָה יִשְׁזַב מִצְבָּא הַעֲבָרָה
וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד: כִּי וּשְׂרַת אֶת־אָחִיו
בְּאֹהֶל מוֹעֵד לְשִׁמְרָה מִשְׁמָרָה
וְעַבְרָה לֹא יַעֲבֹד כִּי־כֵה קָעִשָּׂה
לְלוּם בִּמְשֻׁמְרָתָם: פ פ שְׁלִישִׁי
ט אַוְידְבָר יְהוָה אֱלֹהִים שְׁמָה בְּמִדְבָּרִ
סִינִי בְּשָׁנָה הַשְׁנִית לְצַאתָם מִאֶרֶץ
מִצְרָיִם בְּחִדְשָׁה הַרְאָשׁוֹן לְאֹמֶר:
ב וַיַּעֲשֵׂו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְהִפְסָחָ
בְּמוֹעֵדוֹ: ג בְּאֶרְבָּעָה עִשְׂרֵי־יְ

אבן עוזרא

שנה הוא לעבודת טشا, וטבן חטש ועשרות לעבודת האהיל (יח) [ז]: וטעם לצבא. להטנות עם צבא העובדים: כו' במשמרתם. על הזקנים (ט), ונדרבקה פרשת הפטח, כי החנוכה הייתה בחודש הראשון (ס) ואז נבדלו הלויים (ס) ובאה זאת הפרשה בעבור שהוא כתוב בפסח והיה כי יביאך ה' (שם יג ה) בחודש הראשון. פ拉斯 סכלחץ צוח שם חייבם גם במדבר (ס):

סדר מוקדס ומולחן כטולס א) ולמה לך פמח בו מפי קאו נכוון כל יטלהל צכל הלגעיס סנא סקו יטלהל במדבר לך קרייבו הלא פמח זה צלגד ג) ב) :

קרני אור

(ג) וכן פ"י הרכג"ס, כי מעלה זה הסמן למנחות מתן סדר בטומא, אמייניו תלmr שתטכל מומס ותגס לכיינס ולטען וזה לא עליים לטול נסחף לאלהות המתן וכלהן זהה על עכודית מסמורת נמאן שתיה ממתק נסחף לפני הצלביס ע"ז וכתי"מ מה סכתיב עלייס וגטס לוועת סט' ז"ל: (ט) יוציר פל הוקיס, טמן חמתיס טנא יטוו מלכט בטומחה ג) ג) :

מנחת יהודה

(ג) פולין כד ט', פס' ילאוט טס . לא) פס' א) ספלוי, להודות שפשעו בע"ז (מדרשי התורה) ועי"ש מה כסיס ו' ז' : ב) ספלוי, ושין טס' קדוטין ל"ז כ' ר"כ שהאריך לבאר בשבח הנעשים: גמ) עיין ברמב"ן טה כומיל ילקוט תש"כ: ג) ספלוי, כסיס ע"ז ח', טכילתם שהעיר ע"ז: סט) וזה קאי אבגיא קרת, דאי אבגיא ערשות ובגיא טררי, טאי קאסר אבל חזור הווא, ולטען געלות, חרוי תחלת עבודתם בכך: ג) לא שישרת את אחיו: (ג) לשמור שלא יבנס זר למשן: (ה) כי שם כחוב באחד לחדר השני בשנה חשנית, ואי' פרשה זאת אעט"י שהיא מאוחרת בכתב, קודמת היא בזטן: ג) ובعلוי התום, וכן ההוקוגני פ"י, שהננות שהמאותו בתהאננים, ואט לא חטא היו ננטין לארץ מיד: ג) בטוערו השוני שבפ' ג' הווא

אונקלוס

ביה זמבר חמישין שניין יתוגב מחייב פלחנה ולא יפלח עוד: כי ישמש עם אחוי במשפן זמנה למטר מטראופלחנה אלא יפלח בדין פעבד ללויא במטרת הון: א' וטלי' י' עם מהשה במדבר אדרסי בשפתקה תניתא למפקהון מארע אדרמצרים בירחא קדרט אה למייטר: ב' זיאבדון בני ישראל י' ית פסח א' בזמניה: ג' באביבה עשרה יומא בירחא הדין בין שטשיא תעבדון יטה בזמניה בכל גוורתה וככל דחו' לה

רש"י

חינו רוחה ל): (כ) ולא יעבד עוד. עכודת מסח צכטף הכל חול כולה לנשיות שעליים לטול נסחף ולטען געלות ט) וזכו זכרת את חייו נס לחמי (ג) לא) כמלגומו: (ג) לשומר משמרתו. לחנות סכיב להנחתה עד חיר ה) למדת טלית הסכל לה נחלשה עד חיר ה) למדת טלית סדר מוקדס ומולחן כטולס א) ולמה לך פמח בו מפי קאו נכוון כל יטלהל צכל הלגעיס סנא סקו יטלהל במדבר לך קרייבו הלא פמח זה צלגד ג) ב) :

יהל אור

(ג) וכן פ"י הרכג"ס, כי מעלה זה הסמן למנחות מתן סדר בטומא, אמייניו תלmr שתטכל מומס ותגס לכיינס ולטען וזה לא עליים לטול נסחף לאלהות המתן וכלהן זהה על עכודית מסמורת נמאן שתיה ממתק נסחף לפני הצלביס ע"ז וכתי"מ מה סכתיב עלייס וגטס לוועת סט' ז"ל: (ט) יוציר פל הוקיס, טמן חמתיס טנא יטוו מלכט בטומחה ג) ג) :

מקורי רש"י

(ג) פולין כד ט', פס' ילאוט טס . לא) פס' א) ספלוי, להודות שפשעו בע"ז (מדרשי התורה) ועי"ש מה כסיס ו' ז' : ב) ספלוי, ושין טס' קדוטין ל"ז כ' ר"כ שהאריך לבאר בשבח הנעשים: גמ) עיין ברמב"ן טה כומיל ילקוט תש"כ: ג) ספלוי, כסיס ע"ז ח', טכילתם שהעיר ע"ז: סט) וזה קאי אבגיא קרת, דאי אבגיא ערשות ובגיא טררי, טאי קאסר אבל חזור הווא, ולטען געלות, חרוי תחלת עבודתם בכך: ג) לא שישרת את אחיו: (ג) לשמור שלא יבנס זר למשן: (ה) כי שם כחוב באחד לחדר השני בשנה חשנית, ואי' פרשה זאת אעט"י שהיא מאוחרת בכתב, קודמת היא בזטן: ג) ובعلוי התום, וכן ההוקוגני פ"י, שהננות שהמאותו בתהאננים, ואט לא חטא היו ננטין לארץ מיד: ג) בטוערו השוני שבפ' ג' הווא

במדבר ט בהעלותך

אונקלזם

תְּעַבְּדוּנִי יְתָהּ : וְוּמְלִילֵי
מֶשֶׁה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לְטַעַבֵּד פֶּסֶחָא : הַוְעַבְּדוּ
יְתְפִסְחָא בְּנֵי קָנְבָא רְבָעָה
עִשְׂרָאֵל יוֹמָא לִירְחָא בֵּין
שְׁמִשְׁיאָא בְּמִדְבָּרָא דְּסִינִי
בְּכָל דַּי פָּקִיד יְיָ יְתָהּ מֶשֶׁה
בְּגַן עֲבָדוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :
וְוְהָוו גְּבָרִיא דַּי הַוּ
מְסָאָבִין ? טָמֵי נְפִשָּׁא
דַּאֲגַשֵּׁא וְלֹא יְכִילֵי
לְמַעַבֵּד פֶּסֶחָא בְּיוֹמָא
הַהְוָא וְקָרִיבָא קָדָם מֶשֶׁה
וּקְדָם אַהֲרֹן בְּיוֹמָא הַחֲדָא :
וּאַמְרָנוּ גְּבָרִיא הַאֲנוֹן לְהָ
אֲנָחָנוּ מְסָאָבִין ? טָמֵי
נְפִשָּׁא דְּאֲנָשָׁא ? טָמֵי
גַּתְמָנָע בְּדִיל דְּלָא
? קָרְבָּא יְתָהּ קָרְבָּא דַּי

**בְּיֹם הַהְוָא : וַיֹּאמְרוּ הָאָנָשִׁים הַהְמָה אֱלֹהִים אֲנָחָנוּ
טָמָאִים ? נְפִשָּׁט אָדָם לְפָה נְגַרְעַ לְבָלָתִי הַקָּרִיב**

ריש

וַיֹּהֵי אָנָשִׁים. לֹא יַתְבִּן שִׁיחָה טְהָרָה יִשְׂרָאֵל נְדוּלָה (ג) בְּכָל חֻקוֹתָיו. הָלוּ מְלֹות סְגָנוֹתָיו ד') סָה
וְשָׁלָא יִסְתוּרְשָׁם סְתִים (ה) בְּכָל יוֹם (ג) [א] : תְּמִיסָה זָכָל כְּנָה ה) : וּבְכָל מְשִׁפְטָיו .
ז' לְטָהָה נְגַרְעַ . סְבִּנְיָן נְפָעָל (ג) : הָלוּ מְלֹות סְעָל גּוֹטוֹ וּמוֹקָס הַחָל כְּגָן
סְבִּנְתָּה יְמִיס לְמָלָא וּלְכִינּוֹר חַמְצָן (ס"ה מְלֹות סְגָנוֹתָו . סָה תְּמִיס זָכָל כְּנָה . סְעָל
גּוֹטוֹ . פְּלִי הָס לְהָאָט עַל כְּרָעִיו וְעַל קָרְבָּו . סְחוֹן לְגּוֹטוֹ . מָלָא וּלְכִינּוֹר חַמְצָן (ה) : (ד) וַיַּדְבֵּר
בְּשָׁה וּזָה . מָה תַּל וְהָלָה כְּכָל כְּלָמָר וּדְכָר מִסְבָּה חַמְצָן מְוֹעָרִי (ה) ו) הָלָה כְּכָבָטָה פְּלָסָת
מוֹעָדִים מְסִינִי הַמְּלָר לְסָס וּחָול וּקְזִירָת סְבִּנְתָּה מִעָשָׂה (ו) : (ו) לְפָנֵי טְשָׁה וּלְפָנֵי אַהֲרֹן .
כְּסָגְנִיס יוֹסְבָּן כְּבִית הַמְּדָרָס כְּלֹא וּסְהָלָוס (ח) וְלֹא יַמְּכוּן לְוָמָר וְסָהָס מִסְבָּה (ג)
סִיכָּם יוֹדַט הָלָן מְנִין לוֹ : (ו) לְטָהָה נְגַרְעַ . הַמְּלָר לְסָס חַנְן קְדָסִים קָרְבָּא סְטוּמָה (ט)

יהל אור

(א) וַדְעַת טוֹלְלָמָן מִסְרָת יְכָכְבָּעָר סְמִינָה בְּלִיטָוֹנָה עַד פְּזָוּ רַק סְפָט זָה מִפְנֵי סְהִוָּעָרְלִים ;
וּס פְּלִי נְמִיעָר סְמִינָה סִינְתָּה לְמַת הַמְּלָד שְׁגָנִי (ה) פְּיָי חֲסִיס : (ב) וְיִוְרָה כָּס טְמָלִי מַת : (ג) מַתְדָּ

מקורי רשי

הוּא דּוֹרְשָׁה אֶפְ בְּטוּמָה , כְּגָרָה סְפָרִי , וּפְיָי אֶפְנְטָמָה כְּלֹא , פְּסָמִי יְלָקָוט סָט : (ד) סְפָרִי , פְּסָמִיס גַּס ח' ;
רוּב יִשְׂרָאֵל בְּתַת לְאָסָוקִי יְהִיד אַינוּ דּוֹחָה : (ד) כְּיָה נ' ה) זְמָוֹת יְגַדְּסָד : (ו) סְפָרִי : (ח) סְפָרִי :

כ'ה

אבן עזרא

קרני אור

מנחת יהודה

את זכרון ידוה במעדו בתרזה בני ישראל: ח ויאמר אלהים משה עמדנו ואשמעה מה־יצוה ידוה לכם פט וידבר ידוה אל־משה לאמר איש איש כיריה טמא לנפש או בדרך הרחקה נקור על הלאם או לדורתיכם ועשה פסח ליהוה: יא בחודש השביעי באביב עשר יום בין הערבאים יעשו אותו על מצות ומרמים יאללו: יב לא־ישאירו ממנה עד־בקר ועצם לא

אבן עזרא

המלו לו זרך קדס עליוו בככינס טפוליים ח עמדו. פתח האל פועד (ג) [ב]: י או בך ייחלך בגבור לטעמים (ס"ה לטורים) ג) י) היא הרחוקה (ז) לכם. לטמא נפש (ג) או חמלה לכם עמדו והסעה כחלייך המוכמת לדורותיכם בטמא נפש ודרך רחוקה (ו) [ג]: לנטומת מפי לבו. הקלי יLOW הק שכך מוכמת סכל זמן סquia לו סיבס מדבר עס סצינה ולחויה כימת פלשה זו להחמל על ידי מסה (ו) כשל כל סמולה כולה צולו צמלח על ידיקן סמנגלין זיטה על ידי זכלו יא): (י) או בדרך רחוקה. נקור עליו (ו) יב) לומר לנו סלחותך ודליך הלו סquia חון להמקופת פועלס כל זמן קחיטח ח). פסח סוי מלא וממן עמו בכית

קרני אור

ויסללו (ספוי טוכה כה מ וב) מי קיו כתמלויט ? ונקנו יונ"ל בס: [ב] וע"ז כתוב סמנבל גמנס"ט, מן למ יתרן ספס ינוק רק לטומלים מלך כוונר ססום מאוי לסיות בס לטומליים מיטרל ולחות עולס, ולמה מ"כ יטוט. חזט כס לבודים יעמלו מטעם מלך מוציא ? לכן סיומר נכוון סכלל פחיטה: (ה) כי צלדר נס פין דרך רחוקה, כי כל מרגס חווילם מורייכו עד זלהמע: (ג) עיין גמנס"ט מס

מנחת יהודה

הרמב"ן והרא"ם: כ) פ"ז יזרוק הדם בשבילים והבשרiac, יאכל לטהורים, כדי להוציא ידי חובתן: ו) יתרץ לטה לא נאמירה פרשה ובשיט טsha: ז) נקור על ה"א שכרכוקה: ס' ה', ב' ב"ב קי"ט ב', סכת ל"ב ה', ילקוט ס"ט: יב) ספלי, כספיטים ג"ג ב', ב"ר כתמ"ק ע"ז, וע"ז יפה תולר ס"ט, מה שהעיר ע"ז, וכותב מדוע תפס רשי' בשיטתו של ר' אליעזר, וחכון לתפוס בשיטתו של ר"ע, וע"ז ברא"ם מה שהרמב"ן וע"ז הפני טsha שם, טסקנא דמלתא היא, וזה אליבא. דכ"ע היא, דברן חכוב רובה על הנזואה וודריש ביה איש רחוק, וע"ז הכה"ק שכותב דט"ש בירושלמי איש רחוק

אונקלוס

בזמניה בנו בני ישראל: ח ואמיר להון משה אוריבו עד לאשמע מה לאתפקיד קדם יי עלי די לבון: טומילו יי עמיטה? לימי"ר: מל' עם בני ישראל לימי"ר נבר נבר ארוי ייה מסaab לטמי נפשא דאנבש א או בארכא רחיקא לבון או לדריבון ויעבד פסחה קדרם יי: יא בירחא חנינה בארכעת שערא יומא בין שטשא יעבדון יטה על פטר ומרין ייכלנה: יג לא ישארון מניה עד צפרא ונגרט לא יתברון

רשוי

המלו לו זרך קדס עליוו בככינס טפוליים ח עמדו. פתח האל פועד (ג) [ב]: י או בך ייחלך בגבור לטעמים (ס"ה לטורים) ג) י) היא הרחוקה (ז) לכם. לטמא נפש (ג) או חמלה לכם עמדו והסעה כחלייך המוכמת לדורותיכם בטמא נפש ודרך רחוקה (ו) [ג]: לנטומת מפי לבו. הקלי יLOW הק שכך מוכמת סכל זמן סquia לו סיבס מדבר עס סצינה ולחויה כימת פלשה זו להחמל על ידי מסה (ו) כשל כל סמולה כולה צולו צמלח על ידיקן סמנגלין זיטה על ידי זכלו יא): (י) או בדרך רחוקה. נקור עליו (ו) יב) לומר לנו סלחותך ודליך הלו סquia חון להמקופת פועלס כל זמן קחיטח ח). פסח סוי מלא וממן עמו בכית מנגנון נפעל והנו"ן נו"ן כלהית", והנימ"ל לגנות לחכום יונ"ן הכנין: (ג) [ה] ה' יפרץ נזון טמידה ממס: (ד) טין (ספר) סלדעת ר"ט, כו ט"ז מל רחוק מירוטלים טליינו יכול לכנים נס נטעת פחיטה: (ה) כי צלדר נס פין דרך רחוקה, כי כל ירહל פיו כיחד. (ו) כי לדורות נגמר מל סניות מקורי רשוי

ו) כ"ס סגי' נסמי, וע"ז תפ"מ סס אל"ס ג' בגר"ה, וכ"ס ילקוט ר' תפ"מ פס"ז, מדרט מגדק: יא) סנסר, לא נאמירה פרשה ובשיט טsha: ז) נקור על ה"א שכרכוקה: ס' ה', ב' ב"ב קי"ט ב', סכת ל"ב ה', ילקוט ס"ט: יב) ספלי, כספיטים ג"ג ב', ב"ר כתמ"ק ע"ז, וע"ז יפה תולר ס"ט, מה שהעיר ע"ז, וכותב מדוע תפס רשי' בשיטתו של ר' אליעזר, וחכון לתפוס בשיטתו של ר"ע, וע"ז ברא"ם מה שהרמב"ן וע"ז הפני טsha שם, טסקנא דמלתא היא, וזה אליבא. דכ"ע היא, דברן חכוב רובה על הנזואה וודריש ביה איש רחוק, וע"ז הכה"ק שכותב דט"ש בירושלמי איש רחוק

אונקלוס

במדבר ט בהעלותך

82

בָּה כְּלֹגֶת פְּסַחָא
יַעֲבֹדוּ יִתְהַ: יְ וְגַבְרָא
רְהֵוֹדְכִי וְבְאַרְחָלְאַתָּה
וַיַּתְמַנֵּעַ לְמַעַבְדָ פְּסַחָא
וַיִּשְׁתְּצִי אֲנָשָא הַתִּיא
מִעַמָּה אֲרִי קְרֻבָּנוּ דִי
לֹא קְרִיב בְּזַמְנָה חֹבֶת
יַקְבֵּל גַּבְרָא הַהּוּא:
יְ וְאֲרִי יַתְגִּיר עַמְבּוֹן
נִוְרָא וַיַּעֲבֹד פְּסַחָא קְדָם
יְ בְּגַנְוֹרָה פְּסַחָא וְכַדְחוֹי
יְהִכְנִיעַבְדָ קִמְאַחַד יְהִי
לְבּוֹן וְגַנְוָרָא וְלִיצְבָּא

ריש'

יג וברוך לא היה. או בדרך (ז) וכן ומכה ולחן בס יוס טוב ולחן חימן חלה טמן אביו ואמו (שנות כא טו) (ח) [ד]: חטאנו בחלילתו (ג): (יד) וכי יגור אתם נר ישא. הוא עצמו (ט): יד וכי יגור אתם נר נר. גם הוא יעשה פטה שני במשפט (י) פטה מיד יד) ת"ל חקח לחמת וגוו' חלה נר מטענו וכי יגור הטען נר ונר עט לנשות

פסת עט חמיליו, חמeka ומפטט יעטה ט):

יהל אור

לו זה, לו וה: (ז) מקומו יפרק סדרת מה' ו' ז' כוכ, שממחי לכתה"ט, ורט"י ושממי של כולם כהאל במלדו פכוותם סמ' ו"ל לכוות על הקירימה טל וי"ז וברוך טהור כמו אוג במלומס ולמ' לטול' כדיינו וכוקפטו במלת זמבבה, וכמחדר טפּן דבורי בו: לעג מל כולם, ח"ל, "וְוְתַחַב" ע' מגב טפּיס למ' דיק. ופירס וכדרון, לו כדרון, וסמנחר סכין כי וס' טנות גדול, ונדק לייסכ' דבורי, ותאזר פכוותם למלטו קריימת וי"ז טויה כרלהם תיבב (י) וכטעה רלה' וסכין כי כבל כרבריס כללו טל שממיהר, וכתמה עליו ופירס לדבורי רטב"ע על למתחם, ולמ' רמלה פכוותם סיינט מס, ולמ' סכין מה וכ' וועל מס וס' נלפק המבגר לפטס כה' טכ"ל, וכן כתוב ספ' יס"ר ז"ל וילוע מה פטווי עליו חמפרטיס, כי סוף קסס צעינויים נפוץ וכדרון כיו' לו בזרכן, כספי כמי טויה סדין חיינו פקייב כלהת וק' מי צלה ס' לו מפלו מהך מן סני כמעונייט מותו לנטות כפסם, ומטעי' סדר ולמ' עטה, וממי' טיס טכו' וגס (למ' ח'ו) צלה יס' נדרך ומי' טיס כי לסתמייב כרת, לנכן מאנ' שממיהר לכתה"ט טשרטב"ע סתקוון טל קריימת וי"ז טויה כרלה' ז' וכאטמי' קייס פכוון ברהנ'ג"ע לומר כמו לו בדרך ולמ' סרג'יס פקווזיל טוכרנו, וכמחדר לטב טשרטב"ע מגב טפּיס' ל' דק עכ"ל, וסנה למי נילרהי בוטל לו כבוי ספי' טפי' בעל מהו' טמ' נלהוונת, וכן פ' כמיכה גלוולס וכן פ' כה' יס"ר וכטב' מהמס יומך לי יותר נכנן לומח טשרטב"ע מפלס בלהמת כמו לו בדרך ונכל' וחת' כדין עמו, כי טומ' רלה' נמקמו טסכתוב מדריך בטלום בטפטם טוי', למ' נלפס רלהון, טפי' מהר נמקם נר ולמ' קוסיפ' נכוות לו ספול לו כל' וכדר כיו' פכתוב נמ' נמ', מוה טפּן כי למ' סוכיר כלן מל' דיניס מיהודיסים לעניין פטם טוי' ופירוש

מקור רשי'

רחוק ואין דורך רוחקה" רומו לדבורי רטב"ן: ט) אעפ"י במל"ל פ"ג י"ג, מות פ"ז עכ"פ' גומך מגודל דן... מהדר' פ"ד, מס' סופרים פ"ו ס"ג, יליקוט תפ"כ"ג נסס כספלי, מדרשת מג'וב, פמ"ז: יג) פסmiss ל"ס ח' י"ר) ספלי... ומפני פסmiss ל"ג פ"ג פ"ג פ"ג, ומפני רט"י (טמות י"ב ח"ק), פס"ז יליקוט תפ"כ"ג: מ"א

יַשְׁבּוּ בְּכָל־חַקָּת הַפְּסָחָה יִעַשְׂנָה
אֶתְהָ: יְ וְהַאֲישׁ אֲשֶׁר־הָוּא טְהוֹר
וּבְרַבְדָה לְאַדְדָה וְחַדְלָ לְעִשּׂוֹת
הַפְּסָחָה וְגַבְרָתָה הַנְּפָשָׁה הָהָוָא
מִעַמְיהָ כִּי־קָרְבָּנוּ יְהָוָה לֹא הַקְרִיב
בְּמַעַדְזָוָחָטָאוֹ יִשְׂא הָאֲישׁ הָהָוָא:
יד וּבְרִידִיְגָוָר אַתְכָם גָּר וְעִשָּׂה פְּסָחָה
לְיְהָוָה בְּחַקָּת הַפְּסָחָה וּבְמַשְׁפְּטוֹ בְּנָן
יִעַשְׂנָה חַקָּה אֶחָת יְהָוָה לְבָם וְלְגָרָן
אבן עוזרא

יג וברוך לא היה. או בדרך (ז) וכן ומכה ולחן בס יוס טוב ולחן חימן חלה טמן אביו ואמו (שנות כא טו) (ח) [ד]: חטאנו בחלילתו (ג): (יד) וכי יגור אתם נר ישא. הוא עצמו (ט): יד וכי יגור אתם נר נר. גם הוא יעשה פטה שני במשפט (י) פטה מיד יד) ת"ל חקח לחמת וגוו' חלה נר מטענו וכי יגור הטען נר ונר עט לנשות

קרני אור

טכ"ער ע"ז: [ד] רנו סכימורייט על פ"י סמ' ז"ל על ספמוק כוכ, שממיהר לכתה"ט, ורט"י ושממי של כולם כהאל במלדו פכוותם סמ' ו"ל לכוות על הקירימה טל וי"ז וברוך טהור כמו אוג במלומס ולמ' לטול' כדיינו וכוקפטו במלת זמבבה, וכמחדר טפּן דבורי בו: לעג מל כולם, ח"ל, "וְוְתַחַב" ע' מגב טפּיס למ' דיק. ופירס וכדרון, וסמנחר סכין כי וס' טנות גדול, ונדק לייסכ' דבורי, ותאזר פכוותם למלטו קריימת וי"ז טויה כרלהם תיבב (י) וכטעה רלה' וסכין כי כבל כרבריס כללו טל שממיהר, וכתמה עליו ופירס לדבורי רטב"ע על למתחם, ולמ' רמלה פכוותם סיינט מס, ולמ' סכין מה וכ' וועל מס וס' נלפק המבגר לפטס כה' טכ"ל, וכן כתוב ספ' יס"ר ז"ל וילוע מה פטווי עליו חמפרטיס, כי סוף קסס צעינויים נפוץ וכדרון כיו' לו בזרכן, כספי כמי טויה סדין חיינו פקייב כלהת וק' מי צלה ס' לו מפלו מהך מן סני כמעונייט מותו לנטות כפסם, ומטעי' טיס טכו' וגס (למ' ח'ו) צלה יס' נדרך ומי' טיס כי לסתמייב כרת, לנכן מאנ' שממיהר לכתה"ט טשרטב"ע סתקוון טל קריימת וי"ז טויה כרלה' ז' וכאטמי' קייס פכוון ברהנ'ג"ע לומר כמו לו בדרך ולמ' סרג'יס פקווזיל טוכרנו, וכמחדר לטב טשרטב"ע מגב טפּיס' ל' דק עכ"ל, וסנה למי נילרהי בוטל לו כבוי ספי' טפי' בעל מהו' טמ' נלהוונת, וכן פ' כמיכה גלוולס וכן פ' כה' יס"ר וכטב' מהמס יומך לי יותר נכנן לומח טשרטב"ע מפלס בלהמת כמו לו בדרך ונכל' וחת' כדין עמו, כי טומ' רלה' נמקמו טסכתוב מדריך בטלום בטפטם טוי', למ' נלפס רלהון, טפי' מהר נמקם נר ולמ' קוסיפ' נכוות לו ספול לו כל' וכדר כיו' פכתוב נמ' נמ', מוה טפּן כי למ' סוכיר כלן מל' דיניס מיהודיסים לעניין פטם טוי' ופירוש

מנחת יהודה

רחוק ואין דורך רוחקה" רומו לדבורי רטב"ן: ט) אעפ"י במל"ל פ"ג י"ג, מות פ"ז עכ"פ' גומך מגודל דן... מהדר' פ"ד, מס' סופרים פ"ו ס"ג, יליקוט תפ"כ"ג נסס כספלי, מדרשת מג'וב, פמ"ז: יג) פסmiss ל"ס ח' י"ר) ספלי... ומפני פסmiss ל"ג פ"ג פ"ג, ומפני רט"י (טמות י"ב ח"ק), פס"ז יליקוט תפ"כ"ג: מ"א

וְלֹא־וּרְחָה הָאָרֶץ: ס רבי עזרא וביום
הַקִּים אֶת־הַמִּשְׁבֵּן בְּסֻפֶּה הַעֲנָן אֶת־
הַמִּשְׁבֵּן לְאֹהֶל הַעֲדָה וּבְעַרְבָּה
יְהִיא עַל־הַמִּשְׁבֵּן כִּמְرָאָה־אֶשְׁתָּ
עַד־בָּקָר: טו בון יהיה תמיד הענן
יְכַפֵּנוּ וּמְרָאָה־אֶשְׁתָּ לִילָה: י וְלֹפִי
הַעֲלוֹת הַעֲנָן מִעַל הַאֹהֶל וְאַחֲרֵי
בָּן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבָמָקוֹם אֲשֶׁר
יִשְׁבְּנֵי־שָׁם הַעֲנָן שְׁם יִחְנוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: יח על-פי יהוה יסעו בני
יִשְׂרָאֵל וּלְפִי יהוה יִחְנוּ כָּל־יִמְיָ
אֲשֶׁר יִשְׁבַּן הַעֲנָן עַל־הַמִּשְׁבֵּן

אבן עוזרא

(טו) המשבן לאהיל העדות. ממשכן טו וביום הקום את המשכן. החל לפסור כתוביו לכנות הילל ללחמות כבדות: יהיה טסעוי ישראל, הוצרך להזכיר הענן שchanah על המשבן. כמו הוא על ממשכן י') וכן יה חנותו יהנו ובנסעם יסעו (יב): לzon כל כפרסה יט): (ו) העלות הענן. יח על פיה יסעו. הטעם ידוע כי הענן כתרגומו לסתלקות יכ) כמו ונעה הענן וליה יתכן וליה ולפי עלות הענן ועלת כתוב טזין זה לzon סלוק חלה למוח וועליה כמו וגא עב כתבה כךليس טולמה מיס טו): (יח) על פיה יסעו. טניו נמלחת ממשכן טו) כיוון טניו ישראל נסעים כי עמוד הענן מתפרק ונמוך על גבי בני יהודה כמין קולות פרקי וכליינו ומקינו יז) וליה כי מכך עד טמלה חומש ה'. ונמט דגל מהנה יסודה. זו כספלי ייח): ועל פיה יהנו. כיוון טניו ישראל חוניס טמוד כתוב מתחמך וועליה ונמוך מל גבי כי יסודה כמין סוכה יט) ולה כי נפלס עד טמלה

יהל אור

לטני וכו' ר' נתן סבר טני צפלו מין לרלהzon כו', דכל טניו זוקק לרלהzon היה זוקק לבני, על קרן תקוני לרלהzon לה מתksen, הנה לדעת רבי יהה פ', כן קרן, דוכי יגור התחס נר ועטה פסה לה', מיריע כתוב דוכי יגור לחכס נר ועטה פסה לה', טניו הס נתנייר לפני פ"ר דוקה: (יב) והענן כי היה להס הס נתנייר כיוון פסה רלהzon לפסם טני חייכ לנטאות פסה לות לנסייה וחנייה: (יג) ויוכה צער ככתוב, טני אף צלן נתמייכ נרלהzon, ולדעת ר' נתן דס"ל כספה הענן מה המשכן דהיינו על היל העדות טו)

מקורי רשי

(טו) מ"ט י"ס מ"ז: טז) פ"ג: יז) עד "ותקנו" סוף כך פעמי אחד בלבד, אך הוא עניין שהיה תסיד בכל נטאות המשכן: יח) מן "ולא סיק", פ"ר כלון סוף יוס (שר"ל): יט) והטעבר כתוב, כי הנוסחה הנכונה כמור כספר: יט) מן "כיוון" עד כלון, סוף מלאמת המשכן "חיה" ואין זו הנאה אלא שכוש: יכ) ולא בלשון עלייה, ראה ולפי עלות הענן טיבעי ליה, שהוא מבניין הקל ולא העליה שהוא מבניין נטעל: ובן

דארכו: טי ובומא דאנקם ית משכנא חפה עננא ית משכנא ?ט שכבא דסחדותא יברט שא חוה על משכנא בחרו אשთא עד צפרא: טי בון חוה תדריא עננא חפי לה ותחז אשთא בליליא: יי ולפום אסתלקות עננא מעלי משבנא ובר בון נטליון בני ישראל ובארה דשריתן עננא תפונשנו בני ישראל: ייח עלי מימרא דינטליון בני ישראל ועל מימרא דיבר שון כל יומי די שרי עננא על משכנא

רשי

(טו) המשבן לאהיל העדות. ממשכן טו וביום הקום את המשכן. החל לפסור כתוביו לכנות הילל ללחמות כבדות: יהיה טסעוי ישראל, הוצרך להזכיר הענן שchanah על המשבן. כמו הוא על ממשכן י') וכן יה חנותו יהנו ובנסעם יסעו (יב): לzon כל כפרסה יט): (ו) העלות הענן. יח על פיה יסעו. הטעם ידוע כי הענן כתרגומו לסתלקות יכ) כמו ונעה הענן וליה יתכן וליה ולפי עלות הענן ועלת כתוב טזין זה לzon סלוק חלה למוח וועליה כמו וגא עב כתבה כךليس טולמה מיס טו): (יח) על פיה יסעו. טניו נמלחת ממשכן טו) כיוון טניו ישראל נסעים כי עמוד הענן מתפרק ונמוך על גבי בני יהודה כמין קולות פרקי וכליינו ומקינו יז) וליה כי מכך עד טמלה חומש ה'. ונמט דגל מהנה יסודה. זו כספלי ייח): ועל פיה יהנו. כיוון טניו ישראל חוניס טמוד כתוב מתחמך וועליה ונמוך מל גבי כי יסודה כמין סוכה יט) ולה כי נפלס עד טמלה

מקורי רשי

(טו) מ"ט י"ס מ"ז: טז) פ"ג: יז) עד "ותקנו" סוף כך פעמי אחד בלבד, אך הוא עניין שהיה תסיד בכל נטאות המשכן: יח) מן "ולא סיק", פ"ר כלון סוף יוס (שר"ל): יט) והטעבר כתוב, כי הנוסחה הנכונה כמור כספר: יט) מן "כיוון" עד כלון, סוף מלאמת המשכן "חיה" ואין זו הנאה אלא שכוש: יכ) ולא בלשון עלייה, ראה ולפי עלות הענן טיבעי ליה, שהוא מבניין הקל ולא העליה שהוא מבניין נטעל: ובן

במדבר ט בהעלותך

אונקלום

שְׁרֵן: יְטַבָּא אֶרְכּוֹת עֲנָנָא
עַל מִשְׁבְּנָא יוֹטִין סְגִיאָן
וַיְטַרְוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יְתַ
מִסְרָת מִימְרָא דִי וְלֹא
נְטָלִין: כִּי וְאֵיתָ דִי הַתָּה
עֲנָנָא יוֹטִין דְּמַנְיָן עַל
מִשְׁבְּנָא עַל מִימְרָא דִי
שְׁרֵן וְעַל מִימְרָא דִי
נְטָלִין: כִּי וְאֵיתָ דִי הַתָּה
עֲנָנָא מְרֻמָּשָׁא עַד צְפָרָא
וּמְסַתְּלָק עֲנָנָא בְּצְפָרָא
וְנְטָלִין אוֹ יִמְמָ וְלִילִי
וּמְסַתְּלָק עֲנָנָא וְנְטָלִין:
כְּבָא אוֹ תְּרִין יוֹטִין אוֹ יְרָחָא
אוֹ עַדְן בְּעַדְן בְּאֶרְכּוֹת
עֲנָנָא עַל מִשְׁבְּנָא לְמִשְׁרִי
עַלְוָה שְׁרֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְלֹא נְטָלִין וּבְאֶסְתָּלְקוֹתָה

רישוי

השם יניחנו ויסענו (יז): יְטַבָּא אֶרְכּוֹת עַל פִּי יִסְלָהָל כְּי
היה טאריך (טו), והנה דרך כלל (טו) הומל סוכא כ' לרבות חלפי יש
ואחר כן אמר ימים מספר יסעו או יחנו על
כלומר ופטומים: ימים מספר. ימים
פי ה' (ז): בָּא או יומם ולילה. הנה פעמים
מוסעים (ז): (כב) או ימים. סנה כמו
יסעו בלילה (ימ) ויש אומרות כי פירושו
יום ולילה כתשטעו (יע) והוא הנכון בעוני (כ) והעד או יומם (כה) : בָּבָא או ימים. שנה

יהל אור

חוּתוּ הַלְקָמָה מִתְמַכְּן זָהָב הַכָּל קְטָלוֹת כִּי הַלְמָד יְתַרְתָּ
כִּמְקוֹס עַל: (יז) ט"כ יְהִמֵּר עַל פִּי ד': (טו) וְכֵן פִּי
כְּרַמְמָכְ"ן לוֹמֵר כִּי הוּא יְלִירִיךְ הַפָּנָן: (טו) בְּפָמָק כֹּה
שְׁיְהִמֵּר וּכְהַרְמִיךְ כְּעָנָן עַל הַמִּזְכָּן יִמְסִים רְכִיס יְהִמֵּר
דָּרָךְ כָּל: (יו) וְהַהֵר כָּן יְהִמֵּר דָּרָךְ פְּרָט יִמְסִים מִסְפָּל,
מְעָרָב עַד בָּקָר וְנוּ: (יח) זְוִיהָ פִּי וְלִילָה, כָּבָה
כְּלִילָה וְנוּלָה הַעָנָן וְנְטָלָו, וְהֵה לְהֵי יְכָבֵר כְּעֵינִי גַּעַל
ס', הַמָּג', כִּי מָלָה וְלִילָה כִּיּוֹת בּוֹקָף קָטָן קָטָן טָמֵס
מִפְסִיק, וַיְפָרֵץ בָּהָר הַפְּקָד מִעֲרָב עַד בָּקָר בְּנֹכֶר
לְעַילָה, וְדָנֵר בְּנֹכֶתֶג בְּלֵזָן קָלָה כִּי סְמָךְ פָּל בְּקָוָס
לְעַילָה, בְּלֹוֹמֵר יוֹמָס וְעַד לִילָה, וְנְטָלָה כְּעָנָן כְּמַחְלָת
הַלִּילָה וְנְטָלָו: (יט) פִּי זְהָעָן כִּיּוֹת כָּל הַיּוֹס וְכָל
הַלִּילָה בְּלֹוֹסָה לְהַמָּה: (כ) וְכָסָמוֹת (ה' ל'ה) לְהַסְכִּים
עַל פִּי, קִי"ה, וְדָעָהוּ זָס בְּנַקְמָוּ נָס כְּלִילָה טַיִן
כִּיּוֹרְיוֹת סָס: (כה) טָהָרָה הוּא יוֹמָס, וְלֹמָגָה הוּא

לְהַזָּוָן וְלֹמָגָה לְתָהָרָה כְּרִתָּה, וְכָסָנוּבָה מוּן כְּסָס
לְהַזָּוָן וְלֹמָגָה לְתָהָרָה כְּרִתָּה, כְּרִתָּה כְּרִתָּה, וְלֹמָגָה

מקורי רישי

י"ג) וְכֵן ת"א וַיּוֹב"ג, יוֹטִין דְּפָנִין. פִּיד: כ) מִן "וְלֹמָגָה" כְּלֹן כְּסָס מִסְפָּריו :

**רְחָנוֹ: יְט וּבְהַאֲרִיךְ הַעֲנָן עַל-
הַמִּשְׁבָּן יִמְיָם רְבִים וְשְׁמָרוּ בְּנִירִיךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת-יְמִשְׁמָרָת יְהֹוָה וְלֹא
יִסְעָו: כ וְיִשְׁאַשְׁר יְהֹוָה הַעֲנָן יִמְיָם
מִסְפָּר עַל-הַמִּשְׁבָּן עַל-פִּי יְהֹוָה
יְחָנוֹ וְעַל-פִּי יְהֹוָה יִסְעָו: כָּא וְיִשְׁאַ
אַשְׁר יְהֹוָה הַעֲנָן מִעַרְבָּה עַד-בָּקָר
וְנְעָלָה הַעֲנָן בָּקָר וְנְסָעָו אָו יְזָמָם
וְלִילָה וְנְעָלָה הַעֲנָן וְנְסָעָו: כָּב אָו
יִמְיָם אָו-חֶדֶש אָו-יְמָם בְּהַאֲרִיךְ
הַעֲנָן עַל-הַמִּשְׁבָּן לְשָׁבָן עַל-יְחָנוֹ**

אבן עזרא

השם יניחנו ויסענו (יז): יְט וּבְהַאֲרִיךְ . וְאֵם הַוּמָל סֻוֹכָה כ' לְבָנָות חַלְפִּי יִסְלָהָל כְּי
היה טאריך (טו), והנה דרך כלל (טו) הומל סוכא כ' לרבות חלפי יש
ואחר כן אמר ימים מספר יסעו או יחנו על
פי ה' (ז): בָּא או יומם ולילה. הנה פעמים
מוסעים בלילה (ימ) ויש אומרות כי פירושו
יום ולילה כתשטעו (יע) והוא הנכון בעוני (כ) והעד או יומם (כה) : בָּבָא או ימים. שנה

קרני אור

סכתוב לכ' רצחו (עיין יסל מ/or) ח'כ נמ' כתוב לבוילע
שלף בחולל לעסותו כסוף סני חייכ' כרת כמו שמלול לעסותו
פסם רלטונ, ווס' סמילוט פנטולס פס, ולרטת סרמאנ'ע
לה' יחנן לקרים וכרכתס על כסוף רלטונ, לפי סלה' יקסס
מדוע יוציר עונס כוית ולמ' יוציר חיוב סמילס גנער? חנעל
הס כל הקלטס תדגר בפסם צמי יבוז סכל על גטונ וווק,
וונרלה' שלף נעל נוינ' טוללוט יסכיס לפירוס וס' עיין
דרביו סס" וסראג' מ', מרדיי רהכינימון מסקודל (סאלטיפון
הראמ'ז) מהרי ססלהין לאנער סלט נולל לפרש ספסוק על
פסם סני כפי דעת סמוק'ס, וכמנמלה נולילס, מלפני כמם
טעמייס, וצלה' כדין קומ'. לול'ז' סלא' לה' מליכו כרת
סטורס מפורס למאנל גמואר נטעות פספ' רלטונ, וק'
בכרכום נלמוד כוית נפסק רלטונ מפסה סני, וסלהין שעול
לכנית נלחות מוכיחסות טלים נפרוס כן יקי' דנריי קראט'ע
נגב סמלמוד עיי"ס, ובנימל לנריי קראט'ע כי נכויגיט
מלחו, וויפכברו ווינטוו כרכרים נפ"י מ"ס' קראט'ס נפ"י
היצנה (כפנסים רל"ע) וו"ל, ספסוק טמל מה' נוינ' בזרכ'
רפקוק' כסוף רלטונ ולמ' נטה' מה' האני מה' חייכ' כרת.
לפי סכנתר מפסק רלטונ סינלאר בו לנטון כוית, ונודע כסוף
רלטונ ולמ' נטה' מה' כטני חייכ' כוית, כי לנטון סטורה כל ט' טיש טעה, מה' נוינ' רטוקס, ולמ' נטה' כסוף

מנחת יהודת

י"ג) וְכֵן ת"א וַיּוֹב"ג, יוֹטִין דְּפָנִין.

במדבר ט' בהעלותך

**בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסְעוּ וְבַהֲעִלּוֹתָן
יִסְעוּ: כִּי עַל־פִּי יְהוָה יְחִנּוּ וְעַל־פִּי
יְהוָה יִסְעוּ אֶת־מִשְׁמְרַת יְהוָה
שִׁמְרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה: פ
יְאֵן־בְּפִרְבָּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לְאמֹר:
בְּעִשָּׂה לְךָ שְׁתַיִם חֻצּוֹת כֶּסֶף
מִקְשָׁה הַעֲשָׂה אַתָּם וְהַנִּזְבֵּן?**

**לִמְקָרָא הַעֲדָה וְלִמְסֻעָּה אֶת־הַמְּחֻנוֹת: ג וְתַקְעִוּ
בְּהַנּוּ וְנוֹעַדְוּ אֶל־יְהִינָּה אֶל־פְּרָתָה אֶחָלָה**

אבן עזרא

תפימה (ככ) : כִּי עַל־פִּי הָיָה יְחִנּוּ. באחרונה כל ימי שבתנס במדבר (כג) (ה) : ב החוצרת. שם הפעול (ה) בחטירון הצדיק בקריה (כ) מלך (א) : עשה לך. מלך (ה) (ב) : עשה לך. מה שופך ומתחמס כסס ולמ' חחל : למקרה העודה. כטירלה גדר טס הסנכרין סקרא ולעת טסע (ד') והראשון נכוון בעוני: וטלר כסס וטקלוס להסוסף חלץ תקלוס על ידי חלולות : ולטסע את המחנות. בטעת סלוק מסעות (ג) חתקשו כסס לסימן. נמלחת חטה חומר על פי סלטה סי' נסעים מטה ועל פי חלולות (ג) : מתקשה. מתקשת תעסה בקסת קוקנים : (ג) ותקעו בהן. בטעיתן וטווח סימן למקלה

קרני אור

כלל טיעג כרת, וסומ' למו ית', וסמליט מהר סול טסוו וגדרין דמ' סיטה וגוו' עכ'ל, טרי לנו מטורות. טנס סרמ'ב'ס מפרט ספסוק סכ'ל כטרכ'ב'ע, וכמו שדייך טרמ'ב'ס גלעדו סוכב ולחומי, כי לאון כתוויס כל מי זלאה כס טמלח חוו ניזן רטוקס וכו', ומיינוו לחומר כל מי זלאה כס טמלח ולט כס נדיך רטוקס, ולח'כ' ייל' צמיר דכווגת טרכ'ב'ע סול לפוט מהט סכטונט סכ'ל בנטיאוות לדנרי סרמ'ב'ס ויסוד' צהוועו נטאליס אל ספצע וועל סכלקס, ולחין כל מטהל ועתק צוּרְיוֹ מִעְמָקָה, פִּינְיָס בְּסִלְרִין לְכָל סִפְסוֹק, כַּפִּי פִּי סרמ'ב'ס עפ'י דעת סרמ'ב'ס וסוכרומתי לסתוריין נס' נגר סהווער סקם' ויל' (טעות ה' ג) יטכ'ל בענור סתמכרות טני טיעין חסרו להמל מהתנמל, בדרך זיללה כמטמותו, מעט לעת, ונירסת נעל המ'ב או יסומים כי מהר נתחלה זיללה חדל, ולח'כ' יומס ולילה, ולח'כ' טני ימים : (ככ) ונקרחת הטענה ימים, כי נל' חטesus לטע הטענה כ'ג' ציוס פלט לג' נמקת כיווס : (כג) ע'כ כפל דנרי לווער נלהרונה שעוד הפעס עפ'י ד' ימנו, טנן יפסו חמיל כל ימי בנתחס במדגר : (ה) דהוינו מהללים הכתוב (ד'ג' טו כד) : (ג) וכן (ה) דהוינו מהללים הכתוב (ד'ג' טו כד) : (ג) וכן כתוב סח' ויל' (טעות ה' ג) יטכ'ל בענור מהללים טני טיעין חסרו להמל מהתנמל, בדרך זיללה כטירלה מהללים : (ג) מהללים, וככ'ק', וככ'ק', וככ'ק' חילודות טס, וכפומל בחטירון פלדיק וכו' פ'י כהן חילודות הווע' טס דנרי, וככ'ק', וככ'ק', וככ'ק' חילודות טס, וכפומל בחטירון פלדיק וכו' פ'י כהן חילודות הווע' טס דנרי, וכפומל מהללים טיגה נקרחת כי להס נילדי' לחחת, וטפלו טכטוכה צנניות, כי נטההכרות טני מותאים דומות מהללים הטהמת להקל טל קלטונן כנוון יטכ'ל : (ג) מקוד' מגנין הצעד קינופף בעדור מותה קמ'ס : (ד) סכתוב מה'ז : (ד') וקס' דמות לנכיס מוה פכניין וכו' דעת פראד'ק : (ה) ושוד לה פ'י מי כת התקועיש :

מנחת יהודת

כא) ויקרל כ'ס כ'ט : א) ובר' ל'ג ס', ועיין חנומת (ה) כ'ה דעת ר' יאשיה, ור' יונתן אמר טשל צבור : ט' י' תנומת ב'עו, במד'ר לנ'ו ס'ו ילקוט תפכ'ל : (ג) מסעות סה'ד, ואח'ב מתחילה ד'ה, ותקעו בהן לטיטן (ב) לתנומת ט' י', חנומת ב' י'ם, ספלי, יומם ב' ב', ע'ז' מ'ד' ל' במד'ר בט'ו ט'ז, ילקוט תפכ'ל צבוס כתנומת, מדרס מג'ס : (ג) כתנומת דמלומת טמאנן פ'ג, וקס' נסמלת מקלה :

ספריו

אונקלוס

גטליין: ג' על מימרא ד'י
שרון וועל מימרא ד'י
גטליין ית מטרת מימרא
ד'י גטליין על מימרא ד'י
ביד' אדרמשה: א' ומליל
עם משה ליטימר: בעבד
זקה פרתין חצצ'רין דבסק'
גניד פג'ר זיהונ' וית'נו
לך? לא ר' ע' א' בנטשפא
גלאט'א ית משיריתא:
ויתקעין בהן ניבטניין

רש'

יםיס מסיכ' ג hollowo כא) : (ב) עישה לך.
טסי'ו תוקען לפיך מלך ויסי ביטוון
מלך (א) : עשה לך. מלך (ה) (ב) : עשה
מלך. חטה שופך ומתחמס כסס ולמ' חחל :
למקרה העודה. כטירלה גדר טס הסנכרין
וטלר כסס וטקלוס להסוסף חלץ תקלוס
על ידי חלולות : ולטסע את המחנות.
בטעת סלוק מסעות (ג) חתקשו כסס לסימן.
נמלחת חטה חומר על פי סלטה סי' נסעים
מקשה. מתקשת תעסה בקסת קוקנים : (ג) ותקעו בהן. בטעיתן וטווח סימן למקלה
יהל אור

לעה, טכבר מהר מערב עד זקר, ויסיה פ'י יוס
ולילה כמטמותו, מעט לעת, ונירסת נעל המ'ב או
יסומים כי מהר נתחלה זיללה חדל, ולח'כ' יומס ולילה,
ומלח'כ' טני ימים : (ככ) ונקרחת הטענה ימים, כי נל'
חטesus לטע הטענה כ'ג' ציוס פלט לג' נמקת כיווס :
(כג) ע'כ כפל דנרי לווער נלהרונה שעוד הפעס
עפ'י ד' ימנו, טנן יפסו חמיל כל ימי בנתחס במדגר :
(ה) דהוינו מהללים הכתוב (ד'ג' טו כד) : (ג) וכן (ה) דהוינו מהללים הכתוב (ד'ג' טו כד) : (ג) וכן
כתוב סח' ויל' (טעות ה' ג) יטכ'ל בענור מהללים טני טיעין חסרו להמל מהתנמל, בדרך זיללה כטירלה מהללים : (ג) מהללים, וככ'ק', וככ'ק', וככ'ק' חילודות טס, וכפומל בחטירון פלדיק וכו' פ'י כהן חילודות הווע' טס דנרי, וככ'ק', וככ'ק', וככ'ק' חילודות טס, וכפומל בחטירון פלדיק וכו' פ'י כהן חילודות הווע' טס דנרי, וכפומל מהללים טיגה נקרחת כי להס נילדי' לחחת, וטפלו טכטוכה צנניות, כי נטההכרות טני מותאים דומות מהללים הטהמת להקל טל קלטונן כנוון יטכ'ל : (ג) מקוד' מגנין הצעד קינופף בעדור מותה קמ'ס : (ד) סכתוב מה'ז : (ד') וקס' דמות לנכיס מוה פכניין וכו' דעת פראד'ק : (ה) ושוד לה פ'י מי כת התקועיש :

טקורי רש'

כא) ויקרל כ'ס כ'ט : א) ובר' ל'ג ס', ועיין חנומת (ה) כ'ה דעת ר' יאשיה, ור' יונתן אמר טשל צבור : ט' י' תנומת ב'עו, במד'ר לנ'ו ס'ו ילקוט תפכ'ל : (ג) מסעות סה'ד, ואח'ב מתחילה ד'ה, ותקעו בהן לטיטן (ב) לתנומת ט' י', חנומת ב' י'ם, ספלי, יומם ב' ב', ע'ז' מ'ד' ל' במד'ר בט'ו ט'ז, ילקוט תפכ'ל צבוס כתנומת, מדרס מג'ס : (ג) כתנומת דמלומת טמאנן פ'ג, וקס' נסמלת מקלה :

במדבר י בהעלותך

מועד : ד. **יאם-יבאתת** יתקעו
וניעדו אליך הפשאים ראשית
אלפי ישראל : ה ותקעתם תרועה
ונסעו הפלchnerות החניכים קדמה;
ו ותקעתם תרועה שניית ונסעו
הפלchnerות החניכים תימנה תרועה
יתקעו למסעיהם; ובהקיף
את-הקהל תתקעו ולא תריעו;

ר' י

בנעדך סגולמל וכונדו אליך כל הנדרש חוץ
פתחם חיל מועד : (ד) זאמ באתחת יתקעו.
הווער סימן למקרא כאנטיליס סגולמל וכונדו
אליך האנטיליס וחטף כן יעדתן חיל פחת
חיל מועד ומנזורה בסוח כווע כה נספלי ג) :
(ג) ותקעתם הרזעה . סימן מסע כמחנות
תקיעת תרומה ותקיעת כד כווע נדרש נספלי
מן למקראות סייטריס ד) : (ז) ובההיל
את הקהיל וגוי . לפיא סכום חומל וכיו לך
למקרא הנדרש ולמסע חטף כמחנות מה
מקרא הנדרה פוקט צבאי כהניש וכסתיקן
נישקס יכול מה מסע כמחנות פוקט ומריעט
אונטה חיין חילוק בין מקרא הנדרש למסע
צצחים תרומה למקרא הנדרה וכווע פדרין

יהל אור

(ז) ולמה כזכירות בס יולדתה: (ז) התקיימה היה קול
במצד, וטהרואה היה קול כלתי מתדנק נצבר;
(ח) כי עוד סיה הענן על המזבח כנסוע מהנה יהודה
ויהלמי נסעה נעליה הענן מפל המזבח וכורע המזבח,
ונספחו בני גרשון ובני מררי נזלי המזבח (פ' ז);
(ט) והענן טהיה על המזבח כי ענן מהר, ורהייתם
מלכתייך, ועננק עומד עליהם (וזו הענן שעל המזבח)
ובכמود ענן מתחת הולך לפניות יונס (וזו הענן הנוטע
לפניות) (למטה יד יד): (ט) כי לכל דגל צלפה
מחנות, מחנה לכל צנט, פ"כ יהונר כל"ר: (ט) רעת
זה, ואל כזו כי תוקניות רק כנסוע דגל יהודה ויהלום;
ללה כדגל מפריס ודן וטעמו: (טכ) כי כס נסעיף
בפע מהנה עקריות: (טג) ולוין תוקף בוגדים;

מנהת יהודת **מחוביו בראשי**

• 110

אָבִן עֹזָרָא

ליוסף (ברא' מה א) אשר יולדת אותה ללו
(לטשה בו נט) (ז) והנה הטעם אם ית��עו
בשתייהן יתחברו הנשיים והעדרה: ד' ואם
באחת ית��עו. פ' בחזוצרת אחת יבואו
הנשיים לבדם, ואם הייתה תרואה (ז) [א]
ישע דגל טחנה יהודה, אף על פי שהען
על המשן (ח) ולפי דעת רבים שענן אחר
הוא הנושא לפניהם (ט) [ב]: ה' ונפעו המכחות.
כ' הם שלש (י): ז' הרואה השנייה. ישיטע
דגל רואבן ולא ית��עו עוד (ייח), כ' הקחותם
ועטם הכהנים התקעים ניסעים קודם דגל
אפרים (י'ג) [ג]: הרואה ית��עו. הכהנים
לטסעהם, כ' אחר דגל רואבן נסעים (יג):
ס' ותקעו בגן וגוי חף ממע המכחות בגן
ומוקט חף מקלח בטלה תוקט ומליע ומוקט

קדמי אור

כיד מפה, וכלהר סיל' מל'ה הותם צפּה כיו נופעים כסייעו מוגבל על סלוזן כטוכר (רלנ"ג):

(א) לשון תרוועה כוּם מלזון רועה כתרוועה קהירן (ישעיה כד, יט) וכהן גענוע קוקול וועווע וחלקלק, והער מהרו לזרענו גוע חנווע קהירן כסכוור (רדי"ה):

(ב) כ"ס דעת רבינו (מכילתא צלמא פ"ה ספורי כהן) זסיו טני עננים, ודעת ר' יהיזה סס סקויז ערבעה, וו"ה שנענש, ודעת ר' יסודס סלאה עשר: (ג) וסדרמאנ"ן יפרע כי ב' תרוועות מהמת למסע ממנות כהורם, וטנית למסע מהנות כליזט ו מהמר תרוועה יתקשו למסטייכס, לומר שיתקשו תרוועה בליטית למסע קמננות חמוץין יילך ורביעית לחוניס לאנט, כי לכל דגל מסע גפני פגמי, וודעת כספורי נלהרו תרוועה יתקשו למסטייכס, סיל' לאנס מהר כתיבת קיינעות סס מהנה רהוכן קודס קי

טנחת יהודת

וכו' (ו"ל): ג) מה תקיעת האטורות בעדרה בפתח אהל מועד, ד) ספלוי, ר"ס נ"ד ה' כס"ז ילקוט מסכ"ס:

ט ר 87

במדבר י בהעלורהך

**וּבְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים יִתְקֻעֶּוּ
בְּחַצְצָרוֹת וְהִיוּ לְכֶם לְחַקְתַּת עַזְלֶם
לְדָרְתֵיכֶם : ט וְכִירְתָּבָאוּ מִלְחָמָה
בָּאָרֶצֶם עַל־הַצָּרָר אֶתְכֶם
וְהַרְעַתֶּם בְּחַצְצָרָת וְגַזְפְּרָתֶם לְפָנֵי
יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנוֹשַׁעַתֶּם מִאִבְיָיכֶם :
וּבַיּוֹם שְׁמַחְתֶּם וּבְמוּעָדֵיכֶם
וּבְרָאשֵׁי חַדְישָׁכֶם וְתִקְעַתֶּם
בְּחַצְצָרָת עַל עַלְתֵיכֶם וְעַל זְבַחַי
שְׁלָמֵיכֶם וְהִיוּ לְכֶם לְזִבְחָוֹן לְפָנֵי
אֱלֹהֵיכֶם אָנָי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם : פ
חַמִשִּׁי יָאֵן יְהֹוָה בְּשִׁנְהָה הַשְׁנִית בְּחַדְשָׁ**

אבן עזרא

ח וְהִיוּ לְכֶם לְחַקְתַּת עַזְלֶם . כי הטהנות נוטעים להלחם (י'ג) הלא תראה דברי משה בנפווע הארון (טו), והנה פ"י, ואת החוקה (עו) שתעשה כן שירויו הכהנים בחוצצתם בלבכם לטלהטה להלחם אל ארץ אויביהם, וכן כי יבא אויב בארצכם ותבואו לטלהטה עמו (ו') (ד) : ט ונוכրתם . כי עשוitem מה שצוה לכם השם הנכבד נס התרוועה . זכר לנפשות לצעיק לשם (ו'ה) (ה) : י' זביוום שטחתכם ובמוועדריכם. שבתכם טארץ אויב, או נצחתם האויב הבא עליכם וקבעתם يوم שטחה כימי פורים ושבעת ימי חזקה (ס"א חנוכה) (ו') שטחה (ג) רק הטעתיקים פירשו וביום שטחתכם

קרני אור

(ו') ויריעו נחלאות : (טו) ויסי גנסווע הילווע לטאי כמטניות יתקשו טרווטס מה' לטאיין : ווילמר מסה קומה כ' ויפונו הייניך ויגנוו מאנגליך [ר] וכ"ס (ספרי) בין ערמות יונלייס עלייכס, בין טאס נליס מגליקס : (ה) פיען ברדי"ל טסמליך גאנל טס פ' (ה) : (טו) פ"י כמה סיטמאן נחלאות, ציקווע למקומן ערמות מלכיות טס. זכלווע סופלוות צאלה' וטקיינס קרי סופלוות. לילון קלי זכלווע. חני כ' היליכס ז' מלכיות וכו' (ח) : (ו') בחדש השני.

אונקלוס

תיבבון : ח וּבְנֵי אַהֲרֹן ח וּבְנֵי אַהֲרֹן
בְּהַנִּיא אֵת קעווון
בְּחַצְצָרָתָא וַיְהִי נְבוּזָן
לְקִים עַלְם לְדָרִיבָן :
וְאֶרְיָה תְּעַלְוָן לְאֶנְחָא
קְרָבָא בְּאֶרְעָכָן עַל
מְעִיקִי דְּמַעְיקִין לְכָוָן
וְתִיְבָבָן בְּחַצְצָרָתָא
וַיְיַעַל דְּזָכְרָנִיבָן לְטָבָא
קְדָם יְיָ אַלְהָכָוָן
וְתִתְפְּרָקוּן חַדּוֹתָכָוָן :
וְבַיּוֹם חַדּוֹתָכָוָן
וּבְמוּעָדָיכָוָן זְבָרִישָׁי
יְלָחִיכָוָן וְתִתְקֻעָוָן
בְּחַצְצָרָתָא עַל עַלְוָתָכָוָן
וְעַל נְבָסָת קְדָשִׁיכָוָן
וַיְהִי נְבוּזָן לְכָוָן לְדִוְרָנָא
קְדָם אַלְהָכָוָן אָנָא י'
אַלְהָכָוָן : י' וְהַוָּה בְּשָׁתָא

ריש'

לנטוועס קלי סימן לנטוועס מקרלו שעדס
נטוועס וטל נטיליס ביהחת ז' ווילן בסס
טרוועס ומפעט חמוכות נטפיס ע"י מרכוע
ותקיעת ה) : (ח) וּבְנֵי אַהֲרֹן יִתְקֻעֶוּ
בְּמַקְרָחוֹת וְגַמְשָׂוֹת טַלְלוֹ וְ(ו) : (י) עַל
עַלְוָתָיכָם . קְרָלָן לְצָוָר הַכְּתוּב מַדְבָּל (ז) ז':
ה' אֱלֹהֵיכָם . מַלְחָן לְמַדְעָן מַלְכִּים טס
זכלוועס וסופלוות צאלה' וטקיינס קרי סופלוות.
לילון קלי זכלווע. חני כ' היליכס ז'
מלךיות וכו' (ח) : (ו') בחדש השני.

יהל אור

(ו') ויריעו נחלאות : (טו) ויסי גנסווע הילווע לטאי כמטניות יתקשו טרווטס מה' לטאיין :
וילמר מסה קומה כ' ויפונו הייניך ויגנוו מאנגליך [ר] וכ"ס (ספרי) בין ערמות יונלייס עלייכס, בין טאס נליס מגליקס : (ה) פיען ברדי"ל טסמליך גאנל טס פ' (ה) : (טו) כמה סיטמאן נחלאות, ציקווע למקומן ערמות מלכיות טס. זכלווע סופלוות צאלה' וטקיינס קרי סופלוות. לילון קלי זכלווע. חני כ' היליכס ז' מלכיות וכו' (ח) : (ו') בחדש השני.

מרקורי ריש'

(ה) ספ'ו : ז) ספ'ו , עריכין י"ט כ' : ח) ספ'ו , מלם שלא הוּא תוקען אלא בפתח אהל טווער . ובפס' ז' איז אומרייך שירה אלא על קרבנות צבור שקבוע להם זבן בתורה :

במדבר י בהעלותך

תנinitא בירחא תנינא
בעשרין לירחא אסתלק
עבג א מעליי משכנא
דסחדותא: יב גנטלו בני
ישראל למ תלג' הון
מדברא דסני ישרא
עננא במדברא דפארו:
יב גנטלו בקדמתיתא על
טימראדי ביד אדםשה:
יד וגטל טקס טליתת בני
חוודה בקדמתיתא
להחי הון ועל חילה
נחשון בר עמנדרב:
טו ועל חילא דשבטה
בני יששכר נתנאל בר
צער: טו ועל חילא
דשבטה בני זבולון
אליאב בר חילון:
ז ומתקרא משקנא
ונטליין בני גרשון בני
רשי

י' יmis עטו בחולב סגלי גראט מוש פיזן
חנו קס ולו נטע עד עטלייט צהייל לנטה
כבלח ט) : (יב) לטעויהם. כמספט המפוז
למען דגניות מי להזון ומוי חלון : במדבר
פארן. קברות בטוחה במדרג פולן פ"ה
וৎס חנו. מומנט זה : (יז) והורד המשבען.
פלקו הַת הפלחת וכמו כה הַת הַלון (ו)
ובני גרשון ובני מלכי פולקין קמצון וטוענן
ג' קכת נעמדייס מכוון וגפונין טל סמות

יהל אור

(כה) כ"ה (ספר) "וכיוں שמחתכם יהו סכנותות" ופי' כתוה"מ סכת"ט ובמודיעיס מלין האנליים, זה"ה ר"ה ויוכס דליךדי מועד כמ"ט (עלכין י', ב') לח נטהר לפרט מ"ט וכיוון שמחתכם רק על סכת דלע' כד) פחות עשרה ימים, כי צהו סמה כר'ה סיון בפי' זה' ז"ל (ויקרא ז' לח) וככיהלוי טס: (כח) וכן רחצון ומץ מהرون: (כו) למטה פ' לה' (כו) ג"כ מרבי ירנו פ"ז ברכ"ג ו' לא:

ט' ע' ט' ע' ט'

השנִי בְּעֹשָׂרִים בַּחֲדֵשׁ
העָנָן מֵעֶל מִשְׁבֵּן הַעֲדָת
בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם
סִינְיָן וַיַּשְׁבַּן הַעָנָן בַּמִּדְבָּר
וַיַּסְעוּ בְּרֹאשֵׁנָה עַל-פְּרִיּוֹת
מֹשֶׁה: יְד וַיַּפְעַל גָּלָמָה
יְהוּדָה בְּרֹאשֵׁנָה לְצָבָא
צָבָא נַחֲשֹׁן בֶּן-עַמִּינְדָּב
צָבָא מַטָּה בְּנֵי-יִשְׂשָׁכֶר נָזְרָא
צָוֹעֵד: טו וַיַּעַל-צָבָא כְּ
זְבוֹלֵן אֱלִיאָב בֶּן-חַלְןָן:
הַמִּשְׁבֵּן וַיַּסְעוּ בְּנֵי-גְּרָאָה

אנו עוזר

שבת (כג) התקיעה שישטעו ישראל וידעו כי העולות יקריבו ויכנו לכם לשם (ככ) [ז] : יא בעשרים בחודש, זה היום היה תחילת נסוע הדנלים (כג), והגה עסדו בסיני קרוב משנה (כד): יב לטעיהם. ברاوي שיטעו (כג) : וישבון הענן במדבר פארן. עוד אפרשנו (כו) וכן ויסע בראשונה (כו) : יז והורד. הלוים יורידוהו (כח) : כיוון שגוט דגל יכול נכסו הילן וכניו טלחמל וכיה הילן וכניו בנסע קימנה יא) חוטו ברגליהם וחלוון וכלי קקדס סל מטה

הארני אור

סתקייניות וסתוראות : [ו] ובמஸ שמלר תפתקעו ולען תריישו
במה יודע מיטול טחין וככ' לckerסיל סעלט, וויפלעס ברדי"ח,
כוי כהער כייתך בתקיעת על-CKERננות, מהי נבד במאזנאות
סיו ג"כ פוקעיסט נטעפל כמו שמלר במאזנאות וקול טועל
מיקרי מועל : (ככ') וזה לאוירל לנס : (כג) מיין ברע"ס:
בשנה דהאנגה, וזה קיה בכ' כהער נשנה האנונית ועיין
פי' רב"ז ז"ל, ממשפט המפורץ למסע דנלייכס מ-
פ"ז, צפ"ז : (בת) בונ' ורבצון גראן

לעומת יהודת

בנוסף ל' איזון, סקוקו', נ' ש') מדבר פארן איןנו שם פרטיו של מקומות טמכוות ילקוט הטע"ס : ט) מין סלר שלו פ"ק , ומיין מכילתם הנטאות הנוכרות (כמד' ל"ג) אבל הוא שם כללית לכל יתרו מ' דנכלה פ"ה: י) בראיתם למכ"ת מי"ג ' תנכומת ל' כמלבי י"ג, תנכומת ב' כמלבי י"ב, ועיי"ס כנורס קכ"ב : יא) למיל ד' ס' : תברא

מְרֹבֵי נְשָׁאִים הַמְשֻׁבָּכִים: יְהוָה וְנִסְעָה הַגָּלֶל
מִחְנָה רְאוּבוֹן? צְבָא תְּמִימָם וְעַל-צְבָא אַ
לִיצָּר בְּנוֹ שְׂדֵרוֹאָר: ט וְעַל-צְבָא
מִטָּה בְּנֵי שְׁמַעוֹן שְׁלֹמִיאָל בְּנֵי
צְוֹרִישָׂדִי: כ וְעַל-צְבָא מִטָּה
בְּנֵי-נְגָד אַלְיָסָפָה בְּנוֹ-דָעָוָאָל:
בָּא וְנִסְעָה הַקְּהָתִים נְשָׁאִים הַמְקָהָשִׁים
וְהַקְּרִימָו אֶת-הַמְשֻׁבָּכִים עֲדִ-בָּאָם:
בָּבָב וְנִסְעָה הַגָּל מִחְנָה בְּנֵי-אָפָרִים
לְצְבָא תְּמִימָם וְעַל-צְבָא אַלְיָשָׁמָע בְּנֵי
עַמִּידָה: כג וְעַל-צְבָא מִטָּה בְּנֵי
מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאָל בְּנֵי-פְּהַצּוֹר: כה וְעַל-
צְבָא מִטָּה בְּנֵי בְּנִימָן אַבְיָהָז בְּנֵי

אבן עזרא

על טנפטע לגל מחנה רחוונן ויחל קר ונסטע באו
קקטיס ז) : (כח) נשאי המקדש. נזחי הגרשוניים והטרריים את המשכן עד באו
הכהתים (ג) ויכנטו הכהנים פיד הארון אל
דבليس כמקודשים יב): והקימו את המשכן.
כני גלעון ובני מלוי טוויי קולדמייס לכס מסע טני דגליים כיו מקימין حت סמאנן
כטביה בטן סוכן ז) יג) וסימן חמניות נחלא בדגל מחנה ייודה (ח) וכס חוויס
ונדרין כני קסת כהיז מלחליזס מס טני דגליים כהתרוגיס כיו כני גלעון ובני מלוי
מקימין حت מקדש וכטביזים כני קסת מולזיס חוטו על מכונו ומכליזין טו כללוין
וכטלאן וסמנולא ומזבחות זקו מסמאות מקלה ו开会ו מקימי סמאנן חוטו מד טליס
כוהס טל כני קסט (ט) :

יְהָל אֹר

(כט) יוכן פ"י ר"מ"ז ויל' כוותרי לכהנים הקודשים : (ל) וכן פ"י ר"מ"ז ויל':

מנחת יהודה

יב) פלוטן מג'ס לפ"ז : יג) מדרש מג'ס, פס"ז, ומ"נ הכתובן הנדרול עד מדרה צין, והוא כולל תבורה שהוא לט"ז ומכניס פ"ל נ', ל"ס וסני מקומות, תג'ומל מ' טט, קברות רחאות, וחצרות ורותטה וקדש: 1) שפטות תכוביות בעניין זה, ונגע אהל טוען מהנה הלוים בוחך המשנה שאותה שנשען רגלה מהנה יהודיה, והורידיו בני אהרן הפרוכת, ופסו כל כל כי הקרש, פרקו בני נרשות ובני טרדי המשכן, ונפשו בין מהנה דגל יהודיה לדגל ראוון, ואחד"כ נטעו רגלה מהנה ראוון, לשם נסעו הקהילות נושא כל קדש בין מהנה ראוון לטחנה אפרים (טהרמב"ז): 2) רלפי פשטו דקרא שפט דוחקיטו קאי על הקהילתיות א"א זודא דאין מסור לבני קחת הקמת המשכן, ועוד סדכתיב והקיטו את המשכן עד כוام, דאין לובר והקיטו בני קחת את המשכן עד כוام בני טרדי ונרשון, שהרי בני טרדי ונרשון לטניהם מסע שני דגליים היו, לבן פ"י בני נרשות ובני טרדי שהיו קדומים להם מסע שני דגליים, א"כ והקיטו קאי על בני נרשות ובני טרדי (רבך פוב) :

במדבר י בהעלותך

אונקלום

כה וּגְנִטֵּל מַקֶּם פִּשְׁרִית בָּנִי
הַזְּמִינָה לְכָל מִשְׁרִית אֶת
חַיְּיוֹן וְעַל חַיָּה
אֲחִיעָזָר בֶּר עַמִּישָׁדִי:
כֵּו וְעַל חַיָּא דְשְׁבָטָא
דָּבָנִי אֲשֶׁר פָּגְעִיאָל בֶּר
עַבְרוֹן: כֵּו וְעַל חַיָּא
דְשְׁבָטָא דָבָנִי נְפָתִי
אֲחִיבָע בֶּר עַיְגָן: כֵּה אָמֵן
מִטְּבָנִי בָּנִי יִשְׂרָאֵל

בְּדֻזּוּנִי: כֵּה וְגַסְעַדְגָּל מַחְנָה בְּנִירְדֵּן
מְאַסְפָּת לְכָל-הַמְּחָנָת? לְצַבָּאתָם
וְעַל-צַבָּאוֹ אֲחִיעָזָר בְּנִי-עַמִּישָׁדִי:
טְוַעַל-צַבָּא מַטָּה בְּנִי אֲשֶׁר-פָּגְעִיאָל
בְּנִי-עַבְרוֹן: כֵּו וְעַל-צַבָּא מַטָּה בְּנִי
נְפָתִי אֲחִיבָע בְּנִי-עַיְגָן: כֵּה אָלָה
מִסְעֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל? צַבָּאתָם וַיַּסְעוּ:

רישוי

(כח) מאסף לכל המחנות. תלמוד יロסלבוי ז' (כח) מאסף לכל המחנות. תלמוד יロסלבוי ז' (כח) מאסף לכל המחנות. תלמוד יロסלבוי ז'

לפי טהיר סכמו כל דין מלווה באלולוסין כי נטהיל הוא באחרונה (לג) : כה אלה מסעי בני ישראל . הטעם לכך נטעו תמיד כל ימי הדבר (לד) מצאנו שצפורה היא בת רעואל, כי כן כתוב וייתן את צפורה בתו (שיטות בכא), ועוד להשkont צאן אביהן (שם שם טו) אל רעואל אביהן (שם שם ייח), והנה חוכב הוא בן רעואל והנה הוא אחיו צפורה (לה) [ז] ולפי שיקול הדעת שהוא יתרו (לו), בעבר הדונתו במדבר (פ' לא) ואטר על דבר יתרו כאשר בא אל המדבר אשר הוא חונה שם (לו), ואט ישועו טוען כי הכתוב אמר על יתרו חותן משה, יש להשיב, כי דרך המקרה לקרוא אבי הנערה ואחיה חותן, והעד לחובב בן רעואל הטהיני חותן משה (פ' בט), וכבר נתברר שה חובב אחיו צפורה, וקראו חותן משה, ואט אמר אין חותן טשה דבק עט חובב רק עם רעואל התשובה טבני חובב חותן טשה (שופ' ד' יא) (לט), וربים אמרו שה חובב הוא יתרו, והוא אבי צפורה, ורעואל דיה זקנה (לט), ואטר הכתוב אל רעואל אביהן (שיטות ב' ייח) כאשר יעקב אלהי אבי אברהם (ברא' לב' י), ואטר הכתוב בתו באשר אמר על בלש策 (מ) שהוא בן נובדנצר והוא בן בנו (מג), וחכתיו אמרו שבעה שיטות היו לו ליתרו (מנ) :

יהל אור

(לה) ווֹזֵס הַלְּרוֹן תִּכְף בָּמְקוֹמוֹ: (לה) לְפִיכְךָ נִקְרָא דָן
מִלְּסָפָר זְדָנָנוּ כִּי מִחְרָן טָל כָּל כָּדְנָלִיס: (לה) הַכָּל לְפִי
סְפִילִיל מִחְסָס יְפָלֵט שִׁימָתוֹ סְכָלְרָם גַּבְּכָס: (לה) כְּסָלְרָם
גַּשְׁלָאָס, וְסָוְכָב לְמַסִּיך, וְיִתְהַרְבֵּר כָּל מַמְּסָק בְּסִוּוֹת
כְּמַדְבֵּר סִינִי וְנִתְעַנְּן לֹו טָס וְטָב מָל מַרְנוֹן, וְכָלְכָת בַּיְמָל
מִדְבֵּר לְמַחְמָן שָׁטוֹ כְּמַוְכָב גַּס טָוָס כְּמַאְסָפָן בְּנֵי עַרְבָּס
כִּידָמָקָס לְמַקָּס וְקָרְמָו לֹו לְלַכְתָּה לְמָס, וְגַרְלָעָוָס מָלָן,
וְמַסְסָס סְפָלְיָר כָּו וְלָמָסָצָב, וְמַסְסָס מַלְחָנוֹ מַנְיָי כָּנוֹ בְּמַתָּן,
וְלָל גַּמְחָרְוִוָּה טָס: (מ) בְּדִילָמָל (ה' ייח'), וְנִתְהַרְבֵּר
בְּלָאָר: (מג) כִּי כִּי כָּנוֹ טָל הַוִּיל מַלְוָדָן כָּנָנוֹכְלָנָר: (מג) וְלָל (שיטות יט' ה') וְמַקָּרָס,
עַיְן מַקְוֹ"ב רְטָ"ז טס: (מג) וְלָל טכניות פניש לתורה וכ"כ נ"ק, וככ"ז וכט' ב' (גמ"ד פ"ז)

מקורי רישי

ו בחוקוני וכן בז"ל "אתיא כטאן דאמרא": יט) יהוא תכומול ב' טס יט' ס"מ טו) לפון סרובעת, כך היה נושאים, דוג' יהודיה בטורה, וראבן ברורות, ואפריות בטערב ווון בצען, ומתחיך שהיה טרובה באוכליסין היו אוכליסיו מפוזדין אף על פניו כל רוח טערב ומוטך כך היה מאסף: יט) והנחתן וראי כתיבה הייתה, דכתיב סביב לאהיל סועד יהונן, שהמשכן היה באצטדיון דגלים טכל צד: יט) תחלת דגל יהודיה ואחריו ראנן, ואחריו אפריס, ואחריו דן: יט) מי בתולה יט' בסוף

אבן עזרא

טיקוטו (לט) : כה מאסף . לפי הדגולים (לט) כי נטהיל הוא באחרונה (לג) : כה אלה מסעי בני ישראל . הטעם לכך נטעו תמיד כל ימי הדבר (לד) מצאנו שצפורה היא בת רעואל, כי כן כתוב וייתן את צפורה בתו (שיטות בכא), ועוד להשkont צאן אביהן (שם שם טו) אל רעואל אביהן (שם שם ייח), והנה חוכב הוא בן רעואל והנה הוא אחיו צפורה (לה) [ז] ולפי שיקול הדעת שהוא יתרו (לו), בעבר הדונתו במדבר (פ' לא) ואטר על דבר יתרו כאשר בא אל המדבר אשר הוא חונה שם (לו), ואט ישועו טוען כי הכתוב אמר על יתרו חותן משה, יש השיב, כי דרך המקרה לקרוא אבי הנערה ואחיה חותן, וכבר נתברר שה חובב אחיו צפורה, וקראו חותן משה, ואט אמר אין חותן טשה דבק עט חובב רק עם רעואל התשובה טבני חובב חותן טשה (שופ' ד' יא) (לט), וربים אמרו שה חובב הוא יתרו, והוא אבי צפורה, ורעואל דיה זקנה (לט), ואטר הכתוב אל רעואל אביהן (שיטות ב' ייח) כאשר יעקב אלהי אבי אברהם (ברא' לב' י), ואטר הכתוב בתו באשר אמר על בלש策 (מ) שהוא בן נובדנצר והוא בן בנו (מג), וחכתיו אמרו שבעה שיטות היו לו ליתרו (מנ) :

קדני אור

(טט' גמ) : [ז] וכן פ' טס ו' גפ' סקלר (טמות ג' ט) פ' גמ' מלוני טס, וכן פ' ר' ג' גמלם צארס טמן ובטל ספְּטִיל מִחְסָס יְפָלֵט שִׁימָתוֹ סְכָלְרָם גַּבְּכָס: (לה) כְּסָלְרָם גַּשְׁלָאָס, וְסָוְכָב לְמַסִּיך, וְיִתְהַרְבֵּר כָּל מַמְּסָק בְּסִוּוֹת כְּמַדְבֵּר סִינִי וְנִתְעַנְּן לֹו טָס וְטָב מָל מַרְנוֹן, וְכָלְכָת בַּיְמָל מִדְבֵּר לְמַחְמָן שָׁטוֹ כְּמַוְכָב גַּס טָוָס כְּמַאְסָפָן בְּנֵי עַרְבָּס כִּידָמָקָס לְמַקָּס וְקָרְמָו לֹו לְלַכְתָּה לְמָס, וְגַרְלָעָוָס מָלָן, וְמַסְסָס סְפָלְיָר כָּו וְלָמָסָצָב, וְמַסְסָס מַלְחָנוֹ מַנְיָי כָּנוֹ בְּמַתָּן, וְלָל גַּמְחָרְוִוָּה טָס: (מ) בְּדִילָמָל (ה' ייח'), וְנִתְהַרְבֵּר בְּלָאָר: (מג) כִּי כִּי כָּנוֹ טָל הַוִּיל מַלְוָדָן כָּנָנוֹכְלָנָר: (מג) וְלָל (שיטות יט' ה') וְמַקָּרָס, עַיְן מַקְוֹ"ב רְטָ"ז טס: (מג) וְלָל טכניות פניש לתורה וכ"כ נ"ק, וככ"ז וכט' ב' (גמ"ד פ"ז)

מנחת יהודיה

במדבר י בהעORTH

ס כת ויאמר משה לחביב בורי רעואל הפלני חתן משה נסעים אנהנו אל המקום אשר אמר רודה אתו אthon لكم לכה אתנו והטבנו לך כי יהוה דברת טוב על ישראל ל ויאמר אליו לא אלך כי אם אל ארצי ואל מולדתי אלך לא ויאמר אל נא תעוז אהנו

אבן עזרא

ל אל ארצי. שادرור שם היה ושם נולדתי (מד) [ח]: לא אל נא. כמו עתה, וכן כל נא שבתקרא, והוא הפק בלשון ישמעאל (מג): כי על בן ידעת. כמו כי על בן לא נתהיה לשלה (ברא', לח, כו) והטעם הויאל וידעת חנותנו, שידעת הטקום שחנינו שם, לכה אתנו: והייתה לנו לעיניים. להראות הריך (מו) [ט], ורבים אוסרים כי והייתה לשון עבר, רטו על העצה שנית למשה (מו) שהראה לו מה המקום. מיל עד נ' יmis הנו נכנין אל לארן ב') סכמפט זה הלאזון נמטו ע"מ להכם לא"ז הלו שחתלו במתהונcis ומפני מה טף מסה מלמו עמאנט שטליין לה גנולס גולס פלוי וכמנור טהו נכם ז') בא): (ל) אל ארצי ואל מולדתי. חס נקבייל נכמי חס נקבייל מצפמטי בכ'): (ל) אל נא תעוז. אז נא הלו לzon נקבה טהו יהמלו נא נתגייל יתלו מחייב סכול כי

קרני אור

ב' ט' כ' נטפדר מוכב ונמוכב: (ח) פיען רמכין וטור פס (מד) כי נטרכי נג המל"ף קולדס נכו"ן ובלה"ק הנ"ז קולדס המל"ף: (מו) כמו כמייניס שמורייס להלט דרכו: (מו) נס' ומלה מהזה: (מד) ט' המהמר אל נג שמאל לו קודס טה"ע נג הלאן, כי בכחוג גלחי מנואר כמפהה צענגו יתרו: (מג) וכו' פיגן מהר: (ג) כי כהן ליט הולך סלרוון לפיקס ממס: (נו) רק כג' נס' מכל מוער גטו סדגלייס', וכמספדייל קובי על כס' ויל נס' וכחוב וס' נס' ימכן טמי מט סכתם למפלס בפטוקיס יג' וו"ד ומ"ט טמיהיס, וסרכמץ' וילס על ריכ' ספצע, נס' ספצע וטלן לפיקס צלאת' ימיס, וטלון טולן מהר שפנ' לפני סטס, ולט' עגן נטוקס מד יוס טלעטי

מנחת יהודית

ב' י"ז: טו) ספלי, וכן ח"ט: יוו) סופ' לד' י"ט: ייח) שמות ב' י"ט: יט) ספלי: (ב) ספלי, מולט חנילס, יליקוט פטלי שמות, וכן יג'רום הרע"ב בראש"י וע"ז שמות י"ח א' ספלי נס' ספפי: (ב) ספלי: (בב) ספלי, יליקוט טכיז': י"ח א' סטקייב רשי' אה' ג': (ח) ובפטורי ובפט"ז קרוי שלא יהא ישראל אומרים אם משה הוציאנו מטבחים ועתה לנו נס' וגבורות את נס' וגבורות את נס' וג' עט' אין נכניות:

אונקלוס

?חיה? הוזנטלו: בטנא אמר משה לחביב בר רעואל מרינאה חמוה דמשה גטליין אנחנא? אתרא ד' אמר יי' יטה אthon? לבון א' לא' עטנא ונווטיב? א' ארי יי' מליל לאיתאה טבאעל ישראאל: לא אמר לה לא אול אלון? לא רעי ולידותי אול: יי' נאמר לאבען תשבוק יתנאה ארי על בנו ידעת בד חווינא שנן במדברא גבון

ריש'

זימעו. ביס סקו נמטו ט): (כט) חובב. כו' ימלו טז) סגולמל מכני חוכב חוכן מטז יז) ומם תיל ותבלנה אל רשות לזכין יח) מלמד טהתיקות קוריין להבי הזכין אהן וטמות קרכה סי' לו טז). יתרו ט"ס טיכל פרכס חמת כטולס. חוכב על טיכיב חמת סטולס וכוי' יט): נסעים אנחנו אל המיקום. מיל עד נ' יmis הנו נכנין אל לארן ב') סכמפט זה הלאזון נמטו ע"מ להכם לא"ז הלו שחתלו במתהונcis ומפני מה טף מסה מלמו עמאנט שטליין לה גנולס גולס פלוי וכמנור טהו נכם ז') בא): (ל) אל ארצי ואל מולדתי. חס נקבייל נכמי חס נקבייל מצפמטי בכ'): (ל) אל יהל אור

יהל אור

ת"ז חכ"כ): (מד) וסס יט לי הכל נחה ונכיס: (ח) פיען רמכין וטור פס (מד) כי נטרכי נג המל"ף קולדס נכו"ן ובלה"ק הנ"ז קולדס המל"ף: (מו) כמו כמייניס שמורייס להלט דרכו: (מו) נס' ומלה מהזה: (מד) ט' המהמר אל נג שמאל לו קודס טה"ע נג הלאן, כי בכחוג גלחי מנואר כמפהה צענגו יתרו: (מג) וכו' פיגן מהר: (ג) כי כהן ליט הולך סלרוון לפיקס ממס: (נו) רק כג' נס' מכל מוער גטו סדגלייס', וכמספדייל קובי על כס' ויל נס' וכחוב וס' נס' ימכן טמי מט סכתם למפלס בפטוקיס יג' וו"ד ומ"ט טמיהיס, וסרכמץ' וילס על ריכ' ספצע, נס' ספצע וטלן לפיקס צלאת' ימיס, וטלון טולן מהר שפנ' לפני סטס, ולט' עגן נטוקס מד יוס טלעטי

מקורי רישי'

ב' י"ז: טו) ספלי, וכן ח"ט: יוו) סופ' לד' י"ט: ייח) שמות ב' י"ט: יט) ספלי: (ב) ספלי, מולט חנילס, יליקוט פטלי שמות, וכן יג'רום הרע"ב בראש"י וע"ז שמות י"ח א' ספלי נס' ספפי: (ב) ספלי: (בב) ספלי, יליקוט טכיז': י"ח א' סטקייב רשי' אה' ג': (ח) ובפטורי ובפט"ז קרוי שלא יהא ישראל אומרים אם משה הוציאנו מטבחים ועתה לנו נס' וגבורות את נס' וגבורות את נס' וג' עט' אין נכניות:

במדבר י בהעלותה

אונקלוס

דְּאָתַעֲבֵידֵן לֹנָא חִוִּיתָא
בְּעִינֵּיךְ: לְבָ וַיְהִי אֲרִי תַּזְלֵל
עַמְנָא וַיְהִי טָבָא הַחֲזָאָדִי
יַטְבֵּב יְיָ עַמְנָא וַיְנוּטֵב
עַמְנָנוּ וַיְהִי הַטּוֹב הַהֶּוא אֲשֶׁר
יַטְבֵּב יְהֹוָה עַמְנָנוּ וַיְהִטְבִּנּוּ לְהָ
לְגַזְעָן מַהְרָה יְהֹוָה תַּלְתָּא יוֹמָן

כִּי אַלְכָנוּ יַדְעָתָ חַנְתָּנוּ בְּמִדְבָּר
וַיְהִי תַּלְנָוּ לְעִינֵּים: לְבָ וַיְהִי כִּי תַּלְקֵד
עַמְנָנוּ וַיְהִי הַטּוֹב הַהֶּוא אֲשֶׁר
יַטְבֵּב יְהֹוָה עַמְנָנוּ וַיְהִטְבִּנּוּ לְהָ
לְגַזְעָן מַהְרָה יְהֹוָה תַּלְתָּא יוֹמָן

ראשי

טיט לג'יס חלק נחלץ טכטיו סלהה טון
לכס חלק הניכס וכלק לו בג): כי על בן
ידעת חנותנו במדבר. כי נח נך לטשות
וזהט על חאל ינטח חנותנו כמדבר ולחית
נסיס וגנולות סגעטו לנו כד): כי על בן
ידעת. כמו על חאל ינטח יט) כמו כי על
כן נט נמתיה לאלה בני כה). כי על כן
עבלטס בו). כי על כן צהו כו). כי על כן
לחיטי פניך כה): והיית לנו לעיניים. לאון
עכל כחלגו יט). ד"ה לאון נתיד כט) כל
רכבל ודרכ שיחעלס מעינינו מהיש מליל
מעינינו כ) ל). ד"ה קטעל חביב עליינו גנגן
מעינינו לא) סגולול ולחבמס לה נבל לב):
ורחתה, ומטעים רביים (נו) והעד שלא הזבר
הכתוב בפרש אללה טפי במדבר פארן,
ועוד אפרשנו (נה), וטעם על פי ה' בהריע ממלךין
המלך על תיק לחה וכניוסו מלחלוק למלכו מושע
ובין כך וכיון כך נתנו לכא יתרו ליזנדכ בן רכב סגולול
מעיל כהמלים וגוי, לד): (גה) דרך שלשת ימים. מכלק סלתה יmis הלאו ביאס חד לה)

יהל אור

ימים הרכזוניס: (נכ) ז"ל "דרך שלשת ימים" כי
כ"ה בכחוכ סס: (גה) כן פ"י רס"י ז"ל מכלק שלשת
ימים הלאו כויס מהל טיה הקב"ה חפץ להכינס
וכנילו טס טלון, ולמ כתפלס אלס הלאו גס כלילס באלון
סב' יט: [יא] וכן פ"י סדרי"ה וכתב "ומזה יכירים
למיון (פי' דעת טרלב"ע) כום למלו ויסנו מסר ד' דין
ומ"ז כחכ כעל פמ"ב, ז"ל זה טס חוספת תלמיד לחכובו המתקיים כפניהם: (גה) כמ"ז
וילכו שלשת ימים כמדבר (סמות טו כב): (נו) וככון טס כמדבר פלון, וכס נסעו כמדבר פלון לה עי
בפנין כי לפס פל פי מטה: (נו) וכאלון נensus פמוך להס: (נו) ולייננו טס פרט
כל מקוט מנקומות הגופנה, מכל הו טס כללי נכל כמדבר בגודל מדברין, וכל המקומות שאוכרו
כפלצת ווללה מסעי פד טכנו מדברין פיו: (גה) למפה (יב טז):

מקורי ראש"

כה) ספ"י, מדרט טגס, פס"ז, ילקוט תפכ"ז גטס
קספלי: בר) ספלי, ומ"ה: כה) נחל' ל"ס כ"ז: כו) טס
ו"ס ס': כו) טס יט ס': כח) טס ל"ג י': בט) ספרי:
ל) ספרי, שליט טגס, פס"ז, ילקוט טס: לא) ספרי:
לב) דנרי, י' יט: לנ) ספרי, מדרט טגס, פס"ז:
לב) אשף ט' טז: לה) ספרי מדרט טגס:

אבן עוזרא

טעם דרך שלשת ימים (ס' לנ) [יא],
וכתוזו וילכו שלשת ימים במדבר איתם
(למטה לנ ח) (נכ) אין סירioso שהלכו ביום
אחד מהלך שלשה ימים (נכ), ויש אומרים
שהלכו מהלך שלשה ימים ביום אחר (נכ),
ויש אומרים שהלכו מהלך שלשה ימים בוגר
המטעים שנמשו בוצאות סטודרים (נכ), והארון
הייה רחוק טהט דרך שלשת ימים, וזה טעם
וישבן הענן במדבר פארן (ס' יב), ויפורשו
וישם בראשונה (ס' יג) כי על פי משה
נסעו, כי הענן נסע סיד (נו) וזה לא יתכן,
כי משה לא יסור טהארון, והעד, ויהי בנטוע
הארון ויאמר משה (ס' לה) ובנהה יאטר
(ס' לו), והנבון בעיני אשר אטרתי (נו"),
וטעם וישבן הענן במדבר פארן (ס' יב) שם
בכל לחבערה שהוא קברות התאות, ולהחרות,
וורתה, ומטעים רביים (נו) והעד שלא הזבר
הכתוב בפרש אללה טפי במדבר פארן,
ועוד אפרשנו (נה), וטעם על פי ה' בהריע ממלךין
המלך על תיק לחה וכניוסו מלחלוק למלכו מושע
ובין כך וכיון כך נתנו לכא יתרו ליזנדכ בן רכב סגולול
מעיל כהמלים וגוי, לד): (גה) דרך שלשת ימים. מכלק סלתה יmis הלאו ביאס חד לה)

קרני אור

בערב, אסקן סגן כמדבר פלון, וסע מוקס טוב לחמנום,
והט טפס לחור לכס מגנס, ונאנן סען סקיימו סמאסקן
וכנילו טס טלון, ולמ כתפלס אלס הלאו גס כלילס באלון
סב' יט: [יא] וכן פ"י סדרי"ה וכתב "ומזה יכירים
למיון (פי' דעת טרלב"ע) כום למלו ויסנו מסר ד' דין
ומ"ז כחכ כעל פמ"ב, ז"ל זה טס חוספת תלמיד לחכובו המתקיים כפניהם: (גה) כמ"ז
וילכו שלשת ימים כמדבר (סמות טו כב): (נו) וככון טס כמדבר פלון, וכס נסעו כמדבר פלון לה עי
בפנין כי לפס פל פי מטה: (נו) וכאלון נensus פמוך להס: (נו) ולייננו טס פרט
כל מקוט מנקומות הגופנה, מכל הו טס כללי נכל כמדבר בגודל מדברין, וכל המקומות שאוכרו
כפלצת ווללה מסעי פד טכנו מדברין פיו: (גה) למפה (יב טז):

מנחת יהודה

ס) ופי' על אשר ידעת את חסבור וזה האטוך לארץ
וידעת הטקומות וטבח האנשים ההם ולשונותם, וכל העניות
הגדויות להנויות זאת: יט) חוויתא בשיניך, ז"י בעיניך: כ) וכ"ה
וונגטורות שגעשה לנו ראות חבלדי"ה ז"י בעיניך: כ) וכ"ה
(פער) אכל דבר ודבר שנעהLEM טעינית חווית, פער עינית ט
לד) אשף ט' טז: לה) ספרי מדרט טגס:

אונקלוס

במדבר י בהעלותך מז ๓๙

רַمִּים וְאֶלְזִין בְּרִית־יְהוָה נִסְעָה לְפָנֵיהם דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לְתֹורֵם מִנוּחָה: לְדֹעַ וְעַגְןִי יְהוָה עֲלֵיכֶם יְזָמָם בְּגַסְעָם מִן־הַמְּחַנָּה: סְשִׁי ז' נ' הַפּוּכָה לָהּ וַיְהִי בְּגַסְעָה הָאָנוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קֹמָה וְיְהוָה וַיַּפְצֹזֶ אַיִלְיךָ וַיַּגְסֹבֶן מִפְנֵיךָ:

אבן עזרא

בhzוצות (ט): **לְהָ קֹמָה ה'**, כדרך בני ארם לעתוד להלחם (ט) [יב]: וטעם ויפוצו, כאשר יראו שקטת לעשות טלחפה, מיד יפוצו אויביך (ס): מלת טשנאייך. מהבניון הבבד הנוסף (ס) וההוּן קל להקל על הלשון (טג): ויפוצו וינסו. בדרך כל הנבואות לפוטול בטלות טשנות כאשר אפרש בפרשת כתובים במשמעותם (טג) הילצע מלהרע רוחות וחד למלטה ולחד למלטה ולחד לפניהם מכםיך: היתה גנטה ומגניש חתם הגמור והוגרג נחטים וטקלטים לו): מון המחנה. ממקום חנייתן: (לה) ויהי בנסוע הארון. עפס לו סימנים (טג) לח) מלפניו ומלחמו לומל שלון זה מקומו (ט) לטע) ולנו נכתב כלון כדי להפסיק צין פולענות לפולענות וכו' כדריתם כלל כתבי הקדש (ט): קומחה ה'. לפי סיס מקדים לפניהם מלך שלחת ימים וכשהם חומל טמוד והמתן לנו וול מתרחק יומך מא): ויפצז אויביך. במכוונים: וינסו טשנאייך. הללו כרודפים (טב): טשנאייך. הללו טונאי ישראל טג) טכל השגנה חת יסראל טונאי חת מי טהום וכיס בטולס טהום ומטהיך נתנו ליחס טר)ומי כס על עמק

קרני אור

שלחת ימים, טהום טהום טהום טהום טהום טהום, ומרון נרית ס', נסע לטמיון דין מותם שלחת ימים טהום טהום: (ט) ולה יטה לה קימה, כי תל"כ הייל"ל, נימש טהום: (יב) עיין טולס כל' י"ב מס' טהום טהום טהום עניין קים מל' ס':

מנחת יהודה

כענן שנאמר ואחה החזה (שפטות י"ח כ"א): (ט) וכן טר רשי" (דברי י', א') וכ"כ הדר"ק (ש"א ד' ד') והוא דעת ר' יהודה בר בר' אלעאי, ואין בן דעת הריטב"ן בוה, שבhab שלטי הששת לא נעשה במדבר כ"א ארון אחד, ובו היו טונחים לוחות ושבורי לוחות, ושדבריו רשי' הם דברי אנדרה ודרת ייחיר, עיין רדי"א ביאן, ובש"א ד', טה שהאריך לכאה בזיה דעת רוזל, ודרת המפרשים: (טב) לאו בפרשtau ודרא בתיבני: (ט) ובבנ' שבת קט"ו ב' "סיטניות" וכ"ה יליקוט חשב"ט: (ט) טרשה זו געשית בסיטני טלמעלה וטלאטה למדך שאין זו מקומה אלא בתחילת מסע חריגלים בס' במדבר סיני: (טג) ואטרו בב' שם, טרענותו שנייה ויהי העס בטהonganios, פה עניות ראשון ייטעו מהר ה', ואמר רחבה אל תקרי מהר ד', אלא אחר ד', שאותו היום

טו

נארון קיימת ד"י נטול קדרתיון טהלה תי"תא זטמן לאתקנאה ה"הוּן אחר בית ט' ש"ר י': לד ועגנו יקרא ד"י מטיל עלי הוּן בימטאו במטלהו טן משריתא: יה וחוּה במטל ארונות ואמר משה אהנאייך ז' ניתב דרונו סנאניך ויערכו בועלן דבקה טן קד טה':

רישוי

שליט פקנ"ק מפץ לכהנים למלון מיד: וארון ברית ה', נסע לפניהם דרך שלשת ימים. וזה שלון סיולו עמם למלחמה וגו' סכלי לוחות מגנים כה' לו) ומקדים לפניהם דרך שלחת ימים ל مكان מקום מוקם חנייתם: דרך שלחת ימים ל مكان מקום מוקם חנייתם: (ל) ועגנו ה' עליהם יומם. טבעה מענwis לפלוטם יומם. היתה גנטה מוגניש חנייתם כה' ויהי בנסוע הארון. עפס לו סימנים (טג) לח) מלפניו ומלחמו לומל שלון זה מקומו (ט) לטע) ולנו נכתב כלון כדי להפסיק צין פולענות לפולענות וכו' כדריתם כלל כתבי הקדש (ט): קומחה ה'. לפי סיס מקדים לפניהם מלך שלחת ימים וכשהם חומל טמוד והמתן לנו וול מתרחק יומך מא): ויפצז אויביך. במכוונים: וינסו טשנאייך. הללו טונאי ישראל טג) טכל השגנה חת יסראל טונאי חת מי טהום וכיס בטולס טהום ומטהיך נתנו ליחס טר)ומי כס על עמק

יהל אור

(ט) כה' זי' פ' (ט) כי סינמה כהויניס חכוינה בקיימה: (ט) ולה יטה לה קימה, כי תל"כ הייל"ל, והפז אוייכיך מסידי: (טב) טול"ל מסינוייך כי הוה פוטל יוגה לבלייטי, ונס' המ"ב בגני, "מכנין הכבдел הדגנות", וכתחב סכן מלה ככ"ז, כי הוה כוונוי פוטל מגן קלאן צ"ז

מקורי רישי

(ט) ספרי יוטלמי סקליס פ"ז פ"ל יוטלמי סוטה פ"ט ס"ג חוטפלם סוטה פ"ז נריהל מלך מלך פ"ז וטס נמקום ר' יסודס בר רבי הילעדי ר' יסודס בן לקים פס"ז ילקוט תשכ"ז: (ל) ספרי מילתלה נשלם על כפ' וו' כוונ' לפניהם נריהל דמלכ"ה פ"ד ילקוט נשלם רכ"ט מדרת מגಡה: (ח) סכת קט"ז ב' ספרי ילקוט תשכ"ט: (טט) סכת קט"ז ה' ספרי מדרת מגדים: (ט) סכת קט"ז ל' : טא) בכל ספוטוטים יס'ים כהן, "תמהומ בוקסל", ולה מלה בתנומושם, ומוכן כמלה בילקוט בספטטן תשכ"ט כס' סילמדני (טט"ב נסערס י"ג למזרס מגודס): (טב) ספרי פס"ז ילקוט מס"ל: (טג) ספרי, פס"ז, ילקוט פט: טר) תה' פ"ג ב':

במדבר י יא בהעלוותה

לו ובמישורי אמר טוב
ישרי בקרך בנו רבות
אלפיא דישראל: «ויה
עמא כר מסתקפין ביש
קדם יי' ושםיע קדם יי'
ותקף לגונה ודקפת בהון
אשתחא טן: קדם יי'
בָּם אֲשֵׁר יְהוָה וַתִּאכְלֶל בְּקָצָה רש"י

יערימו סוד: (לו) שובה ה'. מנחס
תרגמו (ז) לzon מגונט וכן נזוכת
טושון מה: **רבבות אלפי ישראל.** מגיל
שלין בסכינה טולח ביטול פחותים מסתי
ללאים וממי לזכות טו): (ה) ויהי העם
במהאננים. אין כתש hollow רטעס א) וכן
סוע הומל מה הטעס לעס הוה ב). ווומל
סעס קלעט כוה ג) וכקס כאליס קלוייס
עמוי בגהמל כלח טמי ד). עמי מה עטיטי
לך ר': **במהאוננים.** אין מהאוננים hollow
לzon עלילט ה) ו) מבקסים טליה הלהיך
לפרוט מהפל לי פמקוס וכן סוע הומל צאמסן
לי מוחנה סוע מבקץ ז): **רע באוני ה'.**
תוונס סגייל רעה צהוני פ' סמתכוונים קתכל
זהוני ויקנית חמלו הו ננו כמה לבטנו ג)
בדין כוה סלה יmis כלח נטע מטעי
כלך: ויחר אפו. אני סייתי מתקין
לטוגתקס סתכלמו להלן מיד: בקצתה
יהל אור

טונליך: (סז) למטה (גנ' ז): (סח) והה"ט נמוקס וו"ז:
(סז) וכן פ' ארד"ק נסרכט "סוכ" נסס ר' יהודא:
(סז) וכמ' כמי' "כגלו" נכ"פ תחת כ"ת, כי ה'
יה בכינן הקל: (סח) והוא ג' יולח ופעמו יסקיט
וינוימ כ' מה יסרעל ה' סהס רכוי גדויל: (סז) וכונת
על הרכח רכויות: (ע) וכן כתכ נס' (יסוד מספר) "וטעס
רכחות הלאי יסרעל פרוכות על הלאיס" פ' סרכחות
מכהמיטס כמספר שין סתס"מ סס. סינמל ספלהטס מהמת:
[ב] ולס משא, כי סי מגנוגמים ולס סי מפרטן לוות
(ע) וח' כל יסרעל כמה טיהו הפליג עשרה הלאיס:

(ה) עניין טמל ולון, ופי' דכרי מון: (ג) ופי' כדר' קס, גס כן מטען עמל ווון: (ג) כי כס
דכרו י' נסמר וכ' לנדו סטט": (ה) סטאט התת התייז: (ה) סטאט התם קס מלעיל כסמיות

מקורי רש"י

טה) יצז' ל', טז: טו) סכלי, יכמות ס"ר רע"מ, נ"ק
פ"מ, מוציא להנוך וכטשות סס צחים רכוז, ילקוט פטל"ה:
א) ספלי: (ב) פמות י"ז ד': (ג) ירמיש י"ג י' וככטוב
ספס ספה סוף: (ד) פמות ס' ה' וככטוב סלט מה עמי:
(ה) מיכס ו' ג': (ו) ספלי, מזרט הנמוס, כס"ז, ילקוט תפ"ב: (ו) סופ' י"ז ד':
תנחותא

אבן עזרא

בלעם (סז): לו ובנחתה. בנו חארון, ונכתב
ביה"א כמו ה"א אהלה (ברא' יג נ) (סז) כי
אותיות אהויי סתחלפים: שובה ה'. אמר ר'
יהודה הסדרה הראישון, כי כל שב שטומו
טנוורת השובה הוא פעיל עomid ולא יצא
בכינוי הקל (סז), רק אם היה טומו בשלוחה
והשקט (סז), כמו בשובה ה' **רבבות אלפי**
ישראל, שניהם ולא ירנוו טאויב (סז), ודע
כי רבבה טנוורת רב, והטום בטו רבבה
כצחח השדה נתתיק (יהיו טז ז) (סז) ויתכן
שנקרא עשרה אלפים כן, בעבר היותו
ספר רב, על בן נסכמה מלה רבבות לאלפי (ע)
ומשה התפלל שיניה ושקוות השם כל ישראל,
ואם הם רביהם (ע): **א ויהי העם.** נסכמה
זו הפרישה, כי אחר שנשע הארון מהר סיני
הנו בקדורות התאה, והנה ספר מה שאירע
שם: **במהאוננים.** מנורת און (ה) [א] וכן
סחבות אונך (ירט"ד יד) (ב): וטעס
וישטע ה'. שדברו דבריו און (ג) [ב]:
ותאכל. טלעיל (ה) כמו ויאמר (ב) ובטוכרת

קרני אור

(א) עיין ברכ"ז סכיב ע"ז ולמיון נכוון, ופי' ססום
חלזון צער וכן פ' רע"ס, וע"ז כתוב קרדי"ה,
טהמונינים מיינו מגוורת מון לדכני קרטב"ע, ולס' חלזון
פ' נרדרני קרמץ"ן, חלל טום הצעו מלזון טומנש כוות
היכנס (ספ' יד, ר) סקס מבקסים הולניות וטענות דנרים
לסקוכיס טרע בלהוני ד', כלמער טסיס נלמי זומע לדכני
בוי מרס, וטומ' פ"ר וילחמו למ' וילחס יס ולס' יבין מלמי
יעקב (מס' נד ז) וכן פ' רע"ז ז"ל, וכל' סג' פירוטס
כמלהיטס כמספר שין סתס"מ סס. סינמל ספלהטס מהמת:
[ב] ולס משא, כי סי מגנוגמים ולס סי מפרטן לוות
(ע) וח' כל יסרעל כמה טיהו הפליג עשרה הלאיס:

מנחת יהודה

סרו מאחרי ד', ועיין ברטכ"ז: טה שהעיר ע"ז: ז) ובז"ל
הנוסת "פירשו" וכ"ה בטהרכה פנחים שריט, שב: ה) עיין
קרני אור הערכה א': (ג) עניינו טהירות, וכ"ה בספרי:
chein עורך השלם שריט לבט, עניין עות וטלטול דרך:
(ה) מיכס ו' ג': (ו) ספלי, מזרט הנמוס, כס"ז, ילקוט תפ"ב: (ו) סופ' י"ז ד':

המְתֻנָה: ב וַיַּצְעַק הָעָם אֶל־מֹשֶׁה
וַיַּחֲפַל מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיַּשְׁךְעַ
הָאֵש: ג וַיָּקֹרֶא שְׁמֵה מָקוֹם הַהוּא
תִּבְעָרָה כִּי־בָעָרָה בָּם אֵשׁ יְהוָה:
ד וְהַאֲסִפֵּס אֲשֶׁר בְּקָרְבּוֹ תִּתְאֹוֹ
תָּאוֹה וַיֵּשֶׁבּוּ וַיַּבְלֹגּוּ נָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֹּאמְרוּ מַיִן יָאַלְנוּ בְּשָׂרֶב: ה זָרְנוּ
אֶת־יְהִדָּה אֲשֶׁר־נָאכֶל בְּמִצְרַיִם

בן עזרא

פלרע (ו) הפק הלשון (ו) רק בן טזנו:
ב ויצעק העם אל משה. בפיום (ט) : ותשקע
האש . בטעם ותכבה , ואין לו אחר (ט) [ג] .
ג תבערה. עוד אפרשנו (ו) [ד] : ד והאפסוף .
שנאפסו אל ישראל ואינם טהム , והם ערבי
רב (ו), וھטלה כפולה (ו) כטו טחרחר
(תהי לך יא) חטרטו (אייבא א כ) (ו) :
וישבו וייבכו . אחר התאותה (ו) : נם בני
ישראל . עטם (ו) : ה הדרגה . שם הפטין (ו) :
חנים . בזול כאילו הוא חנים (ו) [ה] :

יש להלן ויכלו עמכם: מי יאכלנו בשר.
על כן לב נעלת חמס ולחן ובקל וגוי יב) וח'ית
רכ בפיו לנכני ליהוּן יג) וגוי הילן סמבקשים
ח'ית סמלרים נותנים לך דגש חמס וכלה
קרני אור

קרני אור

מןוי פקד מפק כדי צלע יסמע (רכ"ה) : [ג] י"ח ס"ג
ומין לו לא, ובעל עורך לכניין פי' סלין שט מלך וחל
נתן"ז, ומלהנו נג"ז כרבה פטמייס ופקעכ כיילו מלרים
(פמוס ט כ) כוכ תסקע נכל (ירמיה כה סד) וצד ושור,
וכונת כמ' ו"ל כפי ניילוי : [ד] וכותב כרמנצ'ן למקוץ
שידוך טה הטע בקהל כמחכה קרלון כנ', ולט נטעין
פאנקוס סכו"ה, כי בלחוטס מנייש פג'ם כתלאו חמוץ וקרלון
טס פער יהו טס סמוקס כוינו קבאות שתלאו, ושיין ברדי"ט
חס טניאל בוט : [ה] פטוק וט בכיה רניש נקזוב טכיו

מנחת יהודה

ג) יובספרי שם, וכן בסדר פרט"ו כ"ד דעת ר' שמואון בן מניסיא, אלו הוקנים, שנאמר אספה לי שבעים איש טוקני ב נמיינו לפון: יא) תנקומל מ' ט"ז, תנומל כ' כ"ז, יג) לנטס ל"ב ח': יד) ספלי, כמו צ פט"ו כ"ד, ילקוט

מְשִׁירִתָּא : ב וְצֹחַן עַמָּא
עַל מֶשֶׁה וְצַלִּי מֶשֶׁה
קָדֵם יי' וְאַשְׁתָּקָעַת
אַשְׁתָּא : ג וְקָרְא שְׁמָא
דָּתָרָא תְּהוֹא דְּלִקְתָּא
אֲרִי דְּלִקְתָּה בְּהֻזִּין אַשְׁתָּא
מִן קָדֵם יי' ד וְעַרְבָּרְבִּין
די' בְּגִי הֻזִּין שָׁאיְלוּ
שְׁאַלְתָּא וְתַבּוּ זְכָבוּ אַף
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ מִאן
יַכְלִנְנָא בְּסָרָא : הַדְּבָרִין
אַנְחָנָא יִת נְזִינָא דְּהֻזִּינָא
אַבְלִין בְּמַצְרִים מִן יְת

ג'נ'

המחנה. במקלין טבַּס טפְּלוֹת הללו עלב
רב לבי שמעון בן מנשי חומל בקלייס
טבַּס ובגדייס ח): (ב) ויצעק העז אל
משה. משל מלך צבב ודס שכעתם על בנו
ומלך פבן מלך הוכנו כל חייו וחמל לו אה
ובקס עלי מהכחו ט): ותשקע האש. סקעה
במקום כחלץ טהילו מורה להחת כרחות
פייטה מקפלת וכולכת כל חומו קרום י):
(ד) והאספסה. הללו עלב רב טהיסטו עליכם
בלוחם ממיליס ג): יא): וישבו. גס בנו
וכי לנו כי לאט צבב וכלו כבר נחמל וגס
חכלאס וכלה בכינוסם לחץ נחמל ומקיין
עליהם יד): (ה) אשר נאכל במצרים חנים
יהל אור

זהל אור

שנין: (א) בסוף ה' כהה כניניכ מילען, כנוון,
ותקח מפרי ותחלל (ברמ' ג ו) זהטעס תפתק. רב"ג
וכן וימתר שבד חכמתה חנכי (אס כל לד): (ב) וכי
רמוני לחיות נחיפה: (ג) כקאו ציתפנן פליינס,
וכתיוכ"ט ולוזה טמלח מל מסה דיבנוי פליינז:
(ד) וצל"ק, זייז וויאן נו חם זייז מהר
שניהם על הלא לנון סקע וכ"כ נס' כמ"ב, וכתחב
שכ"ה בכ"י: (ה) גדרויס (ט כב): (ו) וכן כו
(ספר) הללו כנלייס למושפיטים מכל מקום וכן פ"ר לט"י,
הלו ערכ רב: (ז) טס, זהה ג' נמה וככפל נחוק
כטב"ן וטה למ"ד נחוק העניין: (ח) וככ ה' הטפסז
ובכ"י כעריו צו: (ט) ולט' דג מהר: (ט) כי כמלרייס

מקורי רישי

ח) חנוממל ט' טיז, חנוממל ב' כ"ז, ועיין סנדק קמ"ז ג) ובספריו שם, וכן בסדר פט"ז כ"ד רעה ר' שפטין בן סס; פליי במל"ז פט"ז כ"ד ילקוט תשל"ב, פס"ז מדרש טנסיא, אלו הוקניות, שנאמר אספה לי שביעים איש סוקני פgars : ט) ספרי מהלך פט"ז, ילקוט תשל"ב נמיינו לפון : יא) חנוממל ט' טיז, חנוממל ב' כ"ז, ספרי, במל"ל פט"ז כ"ז, ילקוט תשל"ב : יב) פמות י"ב ל"ס : יג) למטה ל"ב ט' : יד) ספרי, במל"ז פט"ז כ"ז, ילקוט

במדבר יא בהעלותך

אונקלום

**חִפְסָאַת הַקְשָׁאִים וְאַתְּ הַאֲבַטְחָאִים
וְאַתְּ הַחֲצִיר וְאַתְּ הַבְּצָלִים וְאַתְּ
הַשּׁוֹמִים: וְעַתָּה נִפְשְׁנָא תְּאֵיבָא
כָּל בְּלֹתִי אֶל-הַמִּזְבֵּחַ עִינֵּינוּ: וְהַמִּזְבֵּחַ
בְּזַרְעֵיךְ הוּא וְעִינֵּנוּ בְּעֵין הַבְּדָלָחַ: וְחַגָּה בְּחוֹזַבְדָּךְ:**

רש"

ככל נholm ותנן לך ינתן לך (קס טו) חס מכאן למ' כי נתנן לך חנס. דnis כי' נתנים לך חנס ומ'omoholm חנס חנס מן קמלות ל') טו): את הקשאים.holm לכני שמשון מפני מה סמן משתנה לכל דבר חז' מלהל' מפני טkan קס'ים למקיקות homlis נלה' אל מהל' זוס' וכל' מפני כתוק מצל' למלה' וכו' כד' ספלי כ'): הקשאים הס קוקומברו"ס כלו''): אבטחים. צו'יקי"ס ז'): החציר. כרישן פוליל"ס ח') ותרגומו ית' צולינ' וכו' ט'): (1) אל המן עיניינו. מן' קשחן מן' בטל'ן': (2) והמן בזורע גדר. מי' שホール' ז' כל'holm שמן טינ' או' ישל'ן homlis צלמי' אל' סמן טינ' וג'ק'ה. ה'כמ'ג' בטולה' וסמן' כרעה' גדר וג'ר' לומול ר'לו' ב'חי' טולס מל' מה' מתלונ'ס ג'י' הסטוקם: בזורע גדר. סטוק' (כט) במו' גטע' שעשו'ו (ישעה ה ז). גדר. יש' אוטרים מגול' ג'ניד'ה יט') ורט' קולינדר' יט):

בדולח. הס חנן טוכ'ה קרייסט'ל :

ירל' אור

(יז) כמלונה נמקה (יט'ה ט' ח) וארכו קאה', וג'ה כל'ן כל'ן' חחת' כ"ה : (ימ) ארכו חלה', וכלה' ג'ל'ן' חחת' כ"ה : (יט) וכתב ר'ז' ז' נינה' כמד'ן' ג'מ'ר' ו'סמי'ה' וככ'ג' מתח'ל'פ'ס : (כ) כי' נ' נמ'ל' נח'ג' ז' לו' ר'יט' : (כט) לט'ג' ק'ט'ה': (כט) וחרגס כרתי' וכו' חי'ג'ט' כרתיה' וכו' סי' ר'ז' ז' נינה' כרתי' ז' וכו' לד' ז' נ'ו'ת' נ'ו'ת' נ'ו'ת' טס' ה'כט'ר'. (כט) לט'ג' ה'כט'ר' ו'ד'נ'יס': (כט) עין' ג'פי' כה' ז'ל' (ק'ל'ת ז' ג) ו'ג'י'ו'ר' טס': (כט) ו'ט'ג'ה' ה'ל' כט'מ'ים י'ט'ו' ז' (כו) ט'ג' כו'ג' נ'ר'ה': (כו) ו'פי' כה' ז'ל' (ס'ו'ת טו' ז'ה) ו'ג'ג'ס כ'ס'ה'ל' כ'ס'ה'ל' י'וד' (פי' חי' כמו' ס'כו'ג' נ'ל' כט'מ'ה' ו'ג'ו'ל') ה'ו'ג' כט'מ'ה' ק'ד'נ'': (כט) וכו' פ'י' כה' ז'ל' טס' וכתב "ה'ל'ה ה'ט'נ'יס' מ'ט'מ'ים ה'ר'ה'נו' ה'כ'ט'ג'" עין' ג'י'ו'ר' טס': (כט) ט'ז'ו'ין'

מקורי רשות'

יל'קוט' חט'ב', פ'ט'ו': טו) ט'מו'ת' ס' ז'ט' ז' (טו) ס'ט' ז'(...), פ'ט'ו': ז' (ס'פ'י: י'ח) ס'פל', מ'רט' מ'ג'ה', י'ל'קוט' ה'אל'ץ' ואמבר' לו' נראת' של'א י'אכל' ט'אכל' ר'ג', ולא' י'ש'חה' ט'ש'קה' נ'ס' ס'פ'ל' : (יט) י'ומ'ל' ע'ס' מ' מ'דר'ת' ה'ג'ס' : שלא' ט'פ'ני' שא'ה'ב'ני' אל'א שא' א'פ'ש' לו' שא'ו'כ' : (ז) (ער'ק'ן) : (ז) (אי'ן ק'י'ח'ע'ג'נו'ו'ט'ס): (ח) (לו'ק') : (ט) (ק'א'ר'יא'נ'ר'ש) : (ט'ו' ב') (ז'יל' א'יו'ט' לי' ת'ר'י ב'ז'ו'ג'י' ט'י' ק'ש'ו'א'ן) : (ט) (אי'ן ק'ר'ני' א'וד' ה'ע'ר'ת' י'ג' (ק'א'ר'יא'נ'ר'ש) : (ט) (ז'יל' א'יו'ט' לי' ת'ר'י ב'ז'ו'ג'י' ט'י' ק'ש'ו'א'ן) : (ט)

אבן עוזרא

הקשאים. בא'ל'ף תחת ה'יא ט'ק'ה (יז) [ו] כפו' ועפי' תלו'אים (הושע יא ז) (ימ) ורבים כן': אבטחים. ידוע טל'שון קדר (יע) ואין לו' ר'יע ב'ט'ק'ר'א (כ): חצ'יר. הירק'ות שהם עשב השדרה, ובן' המצט'יח הר'ים חצ'יר (ת'ה') קס'ו' ח' והנה' הוא שם כל' (כט), והט'ר'ונ'ס ארמי אטר' שהוא שם פרט (כט) נם' הוא נכו': הבצל'ים והשומ'טים. ידועים, והם קרוב'ים בל'שון קדר (כט): ו' נ'פ'ש'נו' י'ב'ש'ה. ה'יא הנ'פ'ש' המתאה' הנ'ט'ו'ה' ב'כ'ב'ד' (כט): אין' כל'. ח'ס'ר'ט' כל' דבר: ע'ינ'ינו', כי' פ'ן' הש'ט'ים י'ר'ד' (כט): ז' ו'ה'ט'ן'. ספר' ה'כ'ת'וב' ח'ט'רו'ן' ר'ע'ת' המ'ת'או'ים, כי' ה'ט'ן' היה' ב'ז'ר'ע' ג'ד' ו'ה'ו'א' ק'ל' ל'ל'ק'ו'ט' ו'ה'י'ה' נ'ר'אה' כי' ה'ו'א' ל'ב'ן' (כו), ו'ע'וד' כי' י'ו'כ'ל'ו' ל'א'כ'ל'ו' כ'א'ש'ר' היה' (כו) נם' ל'ט'ה'נו' ב'ר'ח'ים ו'ל'ע'ש'ו'ת' ע'ו'נו'ת', או' ל'ד'כ'ו'תו' ו'ל'ב'ש'ל'ו' ב'פ'רו'ר' ו'ו'ש' ל'ו' ט'ע'ם נ'כ'ב'ד' כ'ט'ו' ל'ש'ד' ה'ש'ט'ן' (כט), ו'ע'וד' היה' י'ז'ר'ד' ע'ל' ס'ק'ו'ם נ'ק'י' א'ה'ר' ש'ו'ר'ח' צ'ט'ל' א'ת' צ'ט'ו'ם: ב'ז'ר'ע' ג'ד'. ס'ט'ו'ק' (כט) ב'מו' ג'ט'ע' שע'ש'ו'ו (ישעה ה ז). ג'ד'. יש' א'וט'ר'ים

קרני אור

מ'ז'ופ'ינו' ט'וי' ק'ר'נו'ת' מ'ל'ר'ים (פ'יר'מ'ל'י') ס'כ'ר'י' כ'ת'נו' "ה'י'ה'ו'נו'" "ו'פ'ל'י'ו'" ס'ס'כ'ג'מ'ו'ת' ס'ט'ל'י'מו' מ'ל'ci' מ'ל'ר'ים צ'ט'ו'ש'ו'ס' ו'ג'ג'ל'יס' ו'ל'ג'ט'ה' ל'ס'ל'כ'ל' ג'פ'ו'ל'יס' ס'כ'ט' ס'ט'ו'ש' "ר'י'ל'ו'ס'" ג'ב'ס' ג'ב'ס' מ'ד' ס'ס' מ'מ'ו'ת' מ'ל'ק'י' כ'כ'ו' כ'ס'פ'י', ו'ו'כ'ו' ד'ע'ת' י'ו'ס'פ' ס'כ'ט'ן' ב'ק'ל'מו'נו'ת' (ס'ס' ל'ט'ק'ר'ה') ג'ס' כ'ת'ב' "ס'י'ה'ו'ט'" כ'י' ס'מ'ל'ר'ים נ'ל' ס'יו' מ'ו'כ'ל'יס' ד'ג'י'ס', ו'ו'ס' י'ו'כ'ן' נ'ל'ס' ס'ו' נ'ו'ת'ו'ס' ה'ו'ט'ס' ל'כ'י'י' י'ל'ט'ה' : (ו) ו'ס'ל'ד'ק' ח'ינ'ל'ס' ב'מ'ק'ב'ר'ת' ק'ז'ל' ב'ל'ל'ג' ג'ז'ו'כ'ת'ג' ס'ב'כ'מו'ג' כ'מ'ל'נו'ב' כ'מ'ק'ה'ס' ס'כ'ט'ל' ג'ס' ע'י'ן' ג'פי' כ'ה' ז'ל' (ק'ל'ת ז' ג) ו'ג'י'ו'ר' ט'ס': (כט) ו'ג'ג'ס כ'ס'ה'ל' כ'ס'ה'ל' י'וד' (פי' חי' כמו' ס'כו'ג' נ'ל' כט'מ'ה' ו'ג'ו'ל') ה'ו'ג' כט'מ'ה' ק'ד'נ'': (כט) וכו' פ'י' כה' ז'ל' טס' וכתב "ה'ל'ה ה'ט'נ'יס' מ'ט'מ'ים ה'ר'ה'נו' ה'כ'ט'ג'" עין' ג'י'ו'ר' ט'ס': (כט) ט'ז'ו'ין'

מנחת יהודת

ישראל (ל'ע'יל' ט' ט'ז'): (ד) וכ'ט'ר'ש' א'נ'ר'ה, ח'ג'ס' פ'ן' הע'רו'ות': (ס'ט'ל' ל'ט'ל'ן' ש'ט'מ'ד' ב'נו' ל'פ'דו'ג'ן', ו'ה'יה' י'ו'ש' ו'ט'פ'ק'רו', ואמבר' לו' נ'ראת' של'א י'א'כ'ל' ט'א'כ'ל' ר'ג', ו'ל'א' י'ש'ה'ה' ט'ש'קה' ר'ג', ו'כ'ב'ל' כ'ך' היה' ה'כ'ן' ה'ה'ז'א' מ'ת'רו'ע'ס' ע'ל' א'כ'יו' ל'ו'ט'ר' ש'ל'א ט'פ'ני' שא'ה'ב'ני' אל'א שא' א'פ'ש' לו' שא'ו'כ' : (ז) (ער'ק'ן) : (ז) (אי'ן ק'י'ח'ע'ג'נו'ו'ט'ס): (ח) (לו'ק') : (ט) (ק'א'ר'יא'נ'ר'ש) : (ט'ו' ב') (ז'יל' א'יו'ט' לי' ת'ר'י ב'ז'ו'ג'י' ט'י' ק'ש'ו'א'ן) : (ט) (אי'ן ק'ר'ני' א'וד' ה'ע'ר'ת' י'ג' (ק'א'ר'יא'נ'ר'ש) : (ט)

במדבר יא בהעלותך אונקלוס מט 97

**וְשָׁטוֹ הָעָם וַיִּקְרֹטוּ וַיְתַחֲנוּ בְּרֹחִים
אוֹ דָכוֹ בַּמְדֻבָּה וַיְשַׁלֵּז בַּפְּרוֹר
וַיַּעֲשׂُוּ אֶתְנוֹ עֲגֹת וְהִיה טַעַמְוּ בְּטַעַם
לְשֵׁד הַשְּׁמַן: ט וּבְרֹחַת הַפָּלָל
הַמְּחַנָּה לִילָה יַרְדֵּה הַמִּן עַלְיוֹ:**

אבן עוזרא

בסברתא (ג), וייש אוטריס חרדל פנורא נדיין (לט) ואנבי לא ידרתי (ז) : ח שטו העם. פנורא משוט בארץ (איוב א ז) (לט) וזה יורה, כי לא היה נופל זה עס זה (לט) רק ספוג וטפורר (לט) : ברחים. של היד, ולא יתכן להפריד זה השם (לט) כי משנים יהיו הרוחים: במדוכבה. עז או אבן שידבו בה (לט) : נם יתכן שייעשו עונות מאשר ידכו (לט) : ענות. בטו ועשוי עונות (ברא' יח ו) (לט) : לשדר. יש אומרים כי הלט"ד ניסף בלאט"ד שלאן ושלו (איוב בא בג) (לט), יהיה ראוי להיות השטן טרער (ט) בעבר שהוא תאר השם (מג), והנכון בעניין שהלט"ד ליד שורש, כתו נהפק לשדי (תה' לב ד) (מג) והוא הסך בחרבוני קיז (שם), והוא הלהקה הנכבדת העולה לטعلاה טבל שטן (מג), בקמן גדוול וחיכא "נקודת כפת"ה קמן מפני שטן סגול (סגול) וכטעס תחת כס"ן לzon סמן כו"ה יח) וכטיען סגולה בקמן גדוול ומטריקון ליט שמן דכת. כנימה הכלואה בטען וקטופה כדכש ותרגוס כל חונקלוס דמתרגנס דלים

קרני אור

תמונה תל"ג' וכוי דלמ' ככם' ו"ל: [ז] וככ' (זיטר עס ט) טין ניירוי סס: (לט) הכה"י רזה לנירום "מנורת גדי" סבו קמן ככממות נקרת בן, ה' חרדל קמן סצורות, ועין קרני מוד: (לט) ועינו מירזה מהירות נכסה אהה ומגה: (לט) מקודן במקום מה: (לט) מקודן במקום מה: מהל, يولה הכתולכות אהה ומגה, וכשהה על רזיס פנינו ההתחזרות וה לכהן וזה לכהן: (לט) כי לה חכוון כלזון יחיד: (לט) ועינו כחכו נמכתה ונדיצה עבה מכחיקה: (לט) פ"י מ"ס, ועזו אהו עונות סב על דכו כמלוכה, ה' על זבבלו נפרור בסמוך נו: (לה) הטענה ה' היה נלהפת כהנו חזו על נמי נחליס, ויכחד הכתוב ההפיש וככטול מהמן: (לט) וכרחי סהגן, וכי כחכ' ה' ו"ל (גמה) מות כלמ"ד) ויס למ"ד נתוך המלה ולח ידענו מה טעה בלהמן וזלע ע"כ: (ט) פ"י הגנינה מכמתן מלפט: (מג) כ"ה הגני' בכל המומסים וכ"ה בגמ"ע, כי מלה השם כו' בס ההורר, כנומר עד הבמן ולצן, כי שרשו סדר מעניין וסדר מלכים חיינקי. (יבשיה ס) כי קטדים לחות ודבנות וככלה"י יסנש וינרום "גענור סהו' תואר מסד" וצחותי רצ'ג "תולר כסד": (מג) וכי פ"י ה' ו"ל סס "מנורת לפס' הכסמן": (מג) וכי

מנחת יהודה

(ב) ספוי: (בא) חכ' ל"ב: כב) ספוי יומל ע"ס, ל' יט' וכי לוועו לשון שעשע (ישעיה ס"ו י"ב יתרתייה לא' כ') סמוא' פ"ס מדרכ' מגדא: (כג) לנvais ל"ב: . וסלה נישנת הווא בלשון צרכז ותרנומי (ערנאנטצען, צלופטיגען) וגנינו ג'כ' הלייכה להרגל התעניגן (לוסטיאאנדאלען) (חפטער): אין כוונתם לומר הפך המבוואר בקרא, וטחנו, זרכו, ובטלו, אכל כוונין להודיע דבראות לא היה צריין לירד לרוחים, ולא היה צרייך לבישול, כי נס במניעת הקונינים אלה טצטו מתרבש לטוב (הכמה'ק): י"ד לדעת דונש הלב"ר היא שרשית ואינה לשימוש: טו) ולשד פ"י להלחות, ורביק היא אל השם לחלה של שטן: טו) והלט"ד לא-שטוש: י"ז) ויהיה השטן חאר לסדר ופי' שד שהוא שטן, בטו כל איש שטן: יט) ונתקוץ השי' ז' בעבור

אונקלוס

ח שיטין עמא וילקטיין דצבי טחין ברייחיא או דצבי דאייה במדכפה וטבשליין זיה בקדרא ועבדין יטה גריין וחויה טעמה בטעם דלייש במשחא: ובדר נחת טלא על משריפה לייא נחת

ריש'

(ח) שטו. אין סייט הלא לzon טiol חיסכני"ר יכ' בלא נמל: וטחנו ברוחים וגוו' לא ילד ברוחים ולא קדרילס ולא במלוכס הלא מסתננא טיב טעמו לנמנין ולנדוכין ולמגומלן יג' ב): בפרור. קדרס: לשד השמן. נחלום סל סמן כד פילסן דונט ודומס לו נספָך לטדי בחלצוני קיז' בא) וסלמד יסוד יי' נספָך לחלומי בחלצוני קיז' טו) ורכומינו פרזוכו לzon סדיס טו) כב) אך אין טין סדיס הלא סמן, וויל' לומר נסד כסמן ל' ויסמן יסולון יז' כב) סהס כן טיב האמ"ס נקוד קמען קמען (לייל' ה) וטעמו למיטה תחת האמ"ס נקוד פתח קמען (סגול) וכטעס תחת כס"ן לzon סמן כו"ה יח) וכטיען סגולה בקמן גדוול ומטריקון בקמן גדוול וחיכא

יהל אור

כט"ה וכרי"ס כפת"ה: (לט) וכן פ"י כט' ו"ל (סמות ט) טין ניירוי סס: (לט) הכה"י רזה לנירום "מנורת גדי" סבו קמן ככממות נקרת בן, ה' חרדל קמן סצורות, ועין קרני מוד: (לט) ועינו מירזה מהירות נכסה אהה ומגה: (לט) מקודן במקום מה: מהל, يولה הכתולכות אהה ומגה, וכשהה על רזיס פנינו ההתחזרות וה לכהן וזה לכהן: (לט) כי לה חכוון כלזון יחיד: (לט) ועינו כחכו נמכתה ונדיצה עבה מכחיקה: (לט) פ"י מ"ס, ועזו אהו עונות סב על דכו כמלוכה, ה' על זבבלו נפרור בסמוך נו: (לה) הטענה ה' היה נלהפת כהנו חזו על נמי נחליס, ויכחד הכתוב ההפיש וככטול מהמן: (לט) וכרחי סהגן, וכי כחכ' ה' ו"ל (גמה) מות כלמ"ד) ויס למ"ד נתוך המלה ולח ידענו מה טעה בלהמן וזלע ע"כ: (ט) פ"י הגנינה מכמתן מלפט: (מג) כ"ה הגני' בכל המומסים וכ"ה בגמ"ע, כי מלה השם כו' בס ההורר, כנומר עד הבמן ולצן, כי שרשו סדר מעניין וסדר מלכים חיינקי. (יבשיה ס) כי קטדים לחות ודבנות וככלה"י יסנש וינרום "גענור סהו' תואר מסד" וצחותי רצ'ג "תולר כסד": (מג) וכי פ"י ה' ו"ל סס "מנורת לפס' הכסמן": (מג) וכי

מקורי רישי'

במדבר יא בהעלותך

וַיִּשְׁמַעْ מֹשֶׁה אֶת־הָעָם בְּכָה לְמַשְׁפְחָתוֹ אֵישׁ לְפָתָח אֲהָלוֹ וַיַּחֲדִיל אֱלֹהִים מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים מִשְׁמֶרֶת מִשְׁמֶרֶת רָעָה: יְאֹוֹמֵר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה לְמַה הָרֻתָּל עַבְדָּךְ וְלֹמְדָךְ בְּעִינֶיךָ לְשָׁוֹם אֶת־מִשְׁאָה כָּל־הָעָם הַזֶּה עָלָיו: יְהִיא נָגֵן הַרְיוֹתִי אֶת־פְּלִי הָעָם הַזֶּה אִם־אָנָּכִי יַלְדוֹתָיו כִּי תֹאמֶר אָלֵי שְׂאֵהוּ בְּחִילָה כִּאֲשֶׁר יָשָׁא הָאָמֵן אֶת־הַיָּגֵק עַל־הָאָדָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעַת לְאָבָתֵיכוֹ: יְגִמְעֵן לֵי

ריש"

וניהוה השטן פלעיל במשפטו (מד) : י' בוכה גמסחה נוטה לפטרונו של דונט סאטיפה למשפחתיו. מספקות מפקחות נקסיס בפרהסיא (מכ) : וביעני משה רע. פעל עברן אי תחסר טלה היה (מו) : יא למזה הרעות לעברך. הבהיר דבר על הבא בסתרה (מו) : ולמה לא מצטי חן בעיניך. כאשר אמרתי שלח נא ביר תשלה (שטיית ד' יג) (מכ), וסלת סצתי חסרת אל"ף, ורביהם בטוחו, כי אין תימה להסרון הטלך יהו"א (מט) : יב הרויתני אני אטם (נו) : יلدתו, או אני אכיהם, כטו יلد את שלח (ברא' י' כד) (נו) [ח] : שהוא. עד בואו אל האדמה (נו) : יג מאין לי.

יהל אור

פי' ה' ז"ל כס, וכטעס הכליה הכמה סכח פי' מליכס נלים, וטעמו כטו סהכוי סריימי מה כל סעס סוקה ומণכי "ילימיסו, וכוכיר צן, כי סלהה מסגול געל גוזל סביס כוכרא מה סטבלה כסס מליזס ומבען ומשליון: יהולה: (מכ) כדי לפרט התרעומה ולמ"ד לפתח נמקוס כי"ת מו טל: (מו) וכשה הוו, ופי' כיה קדר רע בעינויו בנקסע הצער: (מו) כמ"ס ז"ל חין מדים נתפס על נערו, כי לדבר הכלג לו פתומות יהרל וידרל חועה כלג לטת, והמוטט לו נרט מלה בטהרה ונורט הכלתוג דנער טל הכלג נהורת בשעה וכו', ול"ל הטעס סהמאל לאזון מה קרעות, לפי סדרה הכתוב בכוהה הכלג נהורת בשעה סהמאל וגמיי מטה רע, מל סבקהו הצער ז"ה לסון קרעות, ולי"ר גולס תהה מלה בטהרה מלה בתקרה ועל מלה הבא ז"ל קויס להורות כי טיה ר"ת הרגל בוי אדס: (ממ) ונדס להחת כיד יהאל לה קייתי זומע עתך כתרעומות ملي: (מט) כס זההיות אהוי, כמ"ס חמלה, טהלו מלך יסלהל לר"ל יהוא צן נמי: (נו) סהייתי נכס גרה ווילדה: (נו) ווילדה נסאי, וכן הצעיך וזה יולדך (מ"ל כנ' כב) : (נו) פי' על הדרפה

אבן עזרא

וניהוה השטן פלעיל במשפטו (מד) : י' בוכה גמסחה נוטה לפטרונו של דונט סאטיפה למשפחתיו. שהתחברו המשפחות לבניה באשר יעצו ברכותם על סת: איש לפתח אהלו. בפרהסיא (מכ) : וביעני משה רע. פעל עברן אי תחסר טלה היה (מו) : יא למזה הרעות לעברך. הבהיר דבר על הבא בסתרה (מו) : ולמה לא מצטי חן בעיניך. כאשר אמרתי שלח נא ביר תשלה (שטיית ד' יג) (מכ), וסלת סצתי חסרת אל"ף, ורביהם בטוחו, כי אין תימה להסרון הטלך יהו"א (מט) : יב הרויתני אני אטם (נו) : יلدתו, או אני אכיהם, כטו יلد את שלח (ברא' י' כד) (נו) [ח] : שהוא. עד בואו אל האדמה (נו) : יג מאין לי.

קרני אור

פליימר"י: [ח] עין ברמנין וכטער, סופרשו סכלל פליאס נלים, וטעמו כטו סהכוי סריימי מה כל סעס סוקה ומणכי "ילימיסו, וכוכיר צן, כי סלהה מסגול געל גוזל סביס כוכרא מה סטבלה כסס מליזס ומבען ומשליון: יהולה: (מכ) כדי לפרט התרעומה ולמ"ד לפתח נמקוס כי"ת מו טל: (מו) וכשה הוו, ופי' כיה קדר רע בעינויו בנקסע הצער: (מו) כמ"ס ז"ל חין מדים נתפס על נערו, כי לדבר הכלג לו פתומות יהרל וידרל חועה כלג לטת, והמוטט לו נרט מלה בטהרה ונורט הכלתוג דנער טל הכלג נהורת בשעה וכו', ול"ל הטעס סהמאל לאזון מה קרעות, לפי סדרה הכתוב בכוהה הכלג נהורת בשעה סהמאל וגמיי מטה רע, מל סבקהו הצער ז"ה לסון קרעות, ולי"ר גולס תהה מלה בטהרה מלה בתקרה ועל מלה הבא ז"ל קויס להורות כי טיה ר"ת הרגל בוי אדס: (ממ) ונדס להחת כיד יהאל לה קייתי זומע עתך כתרעומות ملي: (מט) כס זההיות אהוי, כמ"ס חמלה, טהלו מלך יסלהל לר"ל יהוא צן נמי: (נו) סהיitti נכס גרה ווילדה: (נו) ווילדה נסאי, וכן הצעיך וזה יולדך (מ"ל כנ' כב) : (נו) פי' על הדרפה

מקורי דישי

בב') ספ"י, יומם נ"ט ז' סנת ק"ל, ט' טס"ז, מדרש מגוז, ילקוט חצלא"ס: כה) ספ"י: כו) סמות ז"ב נ"ז: כו) ספ'

במדבר יא בהעלוותך

**בְּשָׁר רִתְתַּת לְכָלִידָעַם הַזֶּה כִּי־יְכֹבֵן
עַלְיוֹ לְאָמֵר תְּנַהֲלֵנוּ בְּשָׁר וְנַאֲלֵה
דְּלֹא־אָוְבֵל אָנְבֵילְבָּדֵי לְשָׁאת אַתְּ
כְּלִידָעַם הַזֶּה כִּי־כְּבָד מִמְּנָיו: טוֹאמֵן
כְּבָה אַתְּ־עֲשָׂה לְיַדְרְגֵנִי נָא הָרָג
אַסְמָצָאתִי חֹן בְּעִינֵיכֶם וְאֶל־אָרָאה
בְּרֻעָתִי: פְּטוּ וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹמֶשֶׁה**

אבן עזרא

בTEM שס מקום (גג), ובלא מ"ס במו לא (גג), יונצא סלתה זו את מאין (ישע' מא כד) (גג): יד כי כבד. فعل עבר, במו כי ז肯 יצחק (ברא' בו א), או יחדר הוא (נו): את לשין זכר ונקבה (נו) במו לך (נו) נס בר (ה) ועטך ואתך (יט), ואתה לשון זכר לבדו (ס) [ט]: פנו הרוגני. במו הטיתני (ס), וזה עשה לי בצדקהך, ובעבור פיסוי, זה טעם ואם מצאתי חן בעיניך: ואל אראה. עיד ברעה שאינו בה (סב), ואין צורך להיקון הבופרים (סב): פוז אספה לי. טלה זורה (ס) ויתכן שהיתה לeson (גג) כח*: (נו) אספה לי. כדי

קרני אור

דנוק לאמיים נמייק, ולמה הַלְּכָמָד יְשַׁמֵּן הַת (ט) יכתב סוד"ק נמקל, ככלל מטה נוכר, מה ננקנה, טיונק, וכד"ק טהו על המלה עד כולם*: (גג) כמו מליין מלה (נרג' כת ד) ופי', מליינה מקום הנטול הנטול: (גג) הפק כס, כמו בית ה' נקרנו מס חיון (סמות יז ז): (גג) ומפלו נמ"ס נ"כ פ"י כמו חיון והצלה: (נו) כלינו כתוב כי ככל קוו ממיין: (נו) ונחמר להת גס לוגרים, עיין (קרני מוש בערך ט) ויתכן שהו מלהון המרמי, וכן הום כת"ל אַתְּ וכ"ה בתרגום יונ"ע אנְתָּה: (נו) זכר ונמלן נס כל"ג או כי נתקני תולן (ס"כ ה' ח): (נח) על הרוג כל"ז ומליינו נס כל"ג וכוח ימסל נס כל"ג, (גד' ג טז): (יג) עמך על הירוב כל"ג, ומליינו גס כל"ג, لكن ישכב עמך (פס ל טו), וכן חמק ממלה גס כל"ג, ומלה נפ' מהד לך ואתך כל"ג, הנה הוה לך כסות עינויים לכל חסר חתק (פס כ טו): (ס) ולא נמלן כל"ג: (ס) כי עניין קרינס כופל נס על מיטה סלמ' לדרכ' בטנע, הנגוי נס לדיק תרגוג (ס ס כ, ד) לאכלי קרינ הות ניך בכרכ' (סמות ד גג): (סב) טהני כה עטה כי במותי לך קרלה ברעה וכי' החזקוני וככדי'ה: (סג) עיין רש"י ז"ל, נרעתס קיה לו לכתוב מלה סכנה כתוב, וזה מהד מתקוני סופרים, ולפי פ"ה ז"ל חיון נורק לתיקון כתופרים: (סל) גו. כתופסת. ב"ה וילך מדרך מנכרי כי כו' מגורת מנוחת יהודת

ריש"

חטcs ומחרפין למcs: על האדמה אשר נשבעת לאבותינו. הטע מומל לי נטה מס' חמץ כהה את עשה לי. חמץ (טו) ואם כביה את עשה לי. חמץ כמו סלה ננקב' (ס) כטהלה הנקב' הפלענות טהור עתיד להכין עליו טלים מל זיה. חמל לפניו חס כהן הרוגני תחלה בח): ואל אראה ברעתיה. גרעתס סי' לו לכתוב כי כתוב זה חמד לכתוב (ה) חלך סכינה כתוב זה ולבוקן מתקוני סופרים כתוב לכי'ו ולבקון לeson (גג) כח*: (נו) אספה לי. כדי יהל אור

ר יג: כח) ספלי עיין ת"י דכו' ס' כ"ד: כת*) ספלי בעבור ההפטק וכמנגן משקל פעיל באתנה וטרף ספוק לשנה סנל ה"א אל קמן (רו"ה): ז"כ עיין ברמב"ן מה שחתה ע"ז וכחוב, ולא חביבות זה שכינוי "את" כלפי טלה הוא, ותשש בחו טל משה הוא הפק לשון הכתוב, עי"ש, עיין ברא"ם שיפורש, אם ככה תעשה להם, אתה עושה אותו את, ומלה לי בטוקום אותו וכן פ"י הרע"ב, והריב"א יթוש כי משה היה שרווי בкус ולא היה יכול לנוטר דבריו לטר "אתה" ולא אמר אלא "את", כדרכ' המתנה שנתחלת אנתותיו אינו יכול לנוטר דבריו לטר (ברבותות ל"ב א') פיד תשש בחו של משה ולא היה לו כח לדבר, ועיין בהבנת המקרא מה שביאר בזה: לה) עיין רשותי (איוב ל"ב ג') ושם כתוב שהוא לא לכתוב כאן "ברעתך" ותהייה הכוונה על הרעה שיביא השם על ישראל, וע"ז כתוב המעתר, ואין ספק כי דברי רשותי האחרונים (באיוב) הימה נכונים, כי מה תיקון סופרים יש אם יאמר ברעתם או ברעתיה, וכן בכל שאר המקומות שיש בהם תיקון סופרים הוא אך אם יש בהם חשש נגאי לשמו ית', וכ"ה הגי' (עקריות מאמר ג' פ' כ"ב), ועיין הכנת המקרא שכתב שכח חגי' ככל הספרים ברעתם היה ל"ל, לא ברעתה. חגי' רשותי באיוב, וכן משמע שלשון הספרים גפס"ז עי"ש: גג) והביאור תיקון סופרים, עיין קרני אור ברא' י"ח הערה כ"ב, ובו"ל יש ני' כאן, שנבו תיקון הלשון

אונקלוס

הדייזורי בכו"ל ימייר הב לנו בסרא וניכול: יד ליה אַנְאִיכְלֵבְלִי בְּלֹחָדִי לְסִבְרָא יְתַהְתַּה עַמְּבָא הַדְּרִין אַרְיֵי יְקִיר מְנִין: שי ואם כהין את עביד לי קטולני בען קטול אם אשכחית רחמיין קדרפה ולא אחוי בביישתי: טו ואמיר יי' לטשה בנוש קדרפי שבעין נברא:

אונקלוס

מִסְבֵּי יִשְׂרָאֵל רִידַעַת
אֲרֵי אַיְנוֹ סָבֵי עַמָּא
וּסְרֻכּוּה וַתְּדַבֵּר יְתָהּוֹן
לְמִשְׁפֵּן וְמַנָּא וַיְתַעַתְּדוּן
תְּפִטְנוֹ עַמָּךְ : " וְאַתָּגֵלִי
וְאַמְלֵילִי עַמָּךְ תְּפִטְנוֹ
וְאַרְבֵּי מִן רַוְחָא דִי עַדְךָ
וְאַשְׁוֹי עַלְיהָוּן וַיְסַבְּרוּן
עַמָּךְ בְּמַטּוֹל עַמָּא וְלֹא
תְּסֻבֵּר אַתְּ בְּלַחוּדָךְ :

במדבר יא בהעלותך

אַסְפָּה-יְלִי שְׁבָעִים אִישׁ מִזְקָנִי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָדַעַת בְּיַהְעָם זְקָנִי
הָעָם וִשְׁטָרָיו וְלִקְחָתָת אַתֶּם אַל-
אַהֲלָמָוֹד וְאַלְמָדָה שְׁמָעָמָךְ
יַוְרְדָתִי וְדַבְּרָתִי עַמָּךְ שְׁמָן וְאַצְלָתִי
מִזְהָרָה אֲשֶׁר עַלְיָה וִשְׁמָתִי עַלְיָהָם
וְנִשְׁאָו אַתְּ בְּמִשְׁאָה הָעָם וְלֹא-

רישוי

ישכו עמך טנומל לך וויספה חת זקיי
ישלהל כט) אלם נחץ פכערה ממו ל) ולהייס
כיו מסיע לך לכטיך וייחזו חת סהלאיס לא)
סינגו קלות לך כנוך פטו ומדבר צפוי
סינלק לב) וויסו ווילכלו וויסטו לנ) ולם
רלה סקצ"ס ליתן חכלות נמתן פולחה ופרען
להס כהן לד): אשר ידעת כי המזגנו.
הוותן טהלה מליר סנטמעו עליכס טונריס
במלריס בעודות פרך וויזו מלחתים טלייס
ומוכיס על ייס לה) טנומל וויסו טנומנו גג) בגודלן כדך טנוטען
באלתן: ולקחת אתם. קחס בדבליים אלריכס סנטמעינטס פלנסיס נל כיו כל מוקס לו):
והתיצבו שם עמק. כד ליירלו ישלהל ווינגו בסס גודולס וכבוד לח) ווילמלו חביבין חלו
סיננסו עס מטה לטמות דבוק מפי קקצ"ס: (יז) וירדתי. זו חחת מענץ ירידות ככתובות
צפורה לט): ודברתי עמק. ולם עמאס: ואצלתי. כתרנומו ווילבי כמו וויל חילוי כוי
ישלהל מ) וושמחי עלייהם. מה מטה דומה דומה שטה לנור שמונה על נבי מנורה והכל
מלךין סייננו ווילן היילו חסל כלום מא): ונישאו אהך. סתנה טמיס ע"מ זיקכלו עליכס
טורה כוי בסס טרחים וסלאגיס מב): ולא תשא אתה לבדך. פרי פטואה למה טהווארת לע

יהל אור

וניה כן נוכר גג, מקומות, מ) וויס ככס חת עוטה לי
(כלון), ב) ווית מדבר להלינו (דבר, ס כל), ג) מה כווע
ממאס (ימין, כמ' יר): (ז) בטהומו מוקי יטרעל, גס מהל
ודעת כי בס וגנו ידענו כי כנור בזנו גודזיס ווילמייס לוקני
וילפי בסס מלמעיס, וסלהט בדבלי רונטיטו שלם פסקס
יטיכס מהנטינו, ולם סייכ ווון שלם צז ביניינו ווילמייס
ויסנדרין, ווועם ערלו סלומיליס כי סנטלאין קפלא מיימי
כיהם צמי וויסמכו על טס וויספוק לפון זוני, כי סטס לפור
וילטנלי: (סע) וכון פיי כה' וויל (דרכ' כו ז) פיין ת"ק

מקורי רישי

הלשון": כנ) ובז"ל כתוב אווי צ"ל יטהנו": מילתך נטלט מס' דטינטל פ"ז תנומולח ט' נטלט ט"ז
ילקוט תעל"ז מלרט מגרא: (כט) סמות ג' ט"ז: (ל) תנומולח ט' ט"ז במל"ג פט"ז כ"ז ילקוט תפ"ל"ז:
לא) סמיה כ"ז י"ה: (לב) מנומולח ט' טס חמומולח ב'. טס חמומולח ב'. טס חמומולח ב': (לג) סמיה כ"ז י"ה:
לד) ובתכומולח ט' טס ווינטומולח ב' טס ווילדי פט"ז. כ"ה ווילקוט טס וכפמ"ז מפני טסוכימו מה טס למילן נטעס
כזנגל צמלו עלייסס ווינטומולח: לה) סמיה תנומולח ט' י"ג תנומולח ב' כ"ג, במל"ג פט"ז כ' מלרט מגרא: (לו) טמות כ'
י"ג: (לו) סמיה, ילקוט תפ"ל"ז: (לח) ספמי: (טט) ספמי, ווינ פולד"ג פ"ל, מיל"ג פ' ל"ג, כ"ג למ"ק, ילקוט
נרטזיט ר' כ"ז, מלרט מגרא ילקוט כלון תפ"ל"ז: טט) סמות כ"ז י"מ: מא) ספמי, פס"ז, מירט מג'ס, ילקוט
ספרי: טב)

אבן עזרא

בן בעבור אות הנרון (סב), וכן ערבה לפני
התיצבה (איוב לנ ה) (סב): ושותריו. כי
יש זקנים שבאו ביטois, ואיןם ראויים להיותם
שטוריים, גם יש שטוריים ואיןם זקנים (סב) [ז]:
יז וירדתי, הבבוד יורד באיש בתוך הענן (סב):
ודברתי אהך שם. ובאשר תשטע את הקול
ישמעו גם הם: ואצלתי. בטעם אכח מאישר
אצלך (סב), ודע כי הרוח בטע החבטה,
ואם תנגן מהבמת ראנון לשטען, לא תחש
חבטת ראנון, רק נשאהה באשר היא, והמשל

קרני אור

פיטול הטעמה מה כס, וכנה כסנויל טהו מה פמירק
(כלון), ב) ווית מדבר להלינו (דבר, ס כל), ג) מה כווע
ממאס (ימין, כמ' יר): (ז) בטהומו מוקי יטרעל, גס מהל
ודעת כי בס וגנו ידענו כי כנור בזנו גודזיס ווילמייס לוקני
וילפי בסס מלמעיס, וסלהט בדבלי רונטיטו שלם פסקס
יטיכס מהנטינו, ולם סייכ ווון שלם צז ביניינו ווילמייס
ויסנדרין, ווועם ערלו סלומיליס כי סנטלאין קפלא מיימי
כיהם צמי וויסמכו על טס וויספוק לפון זוני, כי סטס לפור
וילטנלי: (סע) וכון פיי כה' וויל (דרכ' כו ז) פיין ת"ק

מנחת יהודה

הלהון": כנ) ובז"ל כתוב אווי צ"ל יטהנו": מילתך נטלט מס' דטינטל פ"ז תנומולח ט' נטלט ט"ז
ילקוט תפ"ל"ז מלרט מגרא: (כט) סמות ג' ט"ז: (ל) תנומולח ט' ט"ז במל"ג פט"ז כ"ז ילקוט תפ"ל"ז:
לא) סמיה כ"ז י"ה: (לב) מנומולח ט' טס חמומולח ב'. טס חמומולח ב'. טס חמומולח ב': (לג) סמיה כ"ז י"ה:
לד) ובתכומולח ט' טס ווינטומולח ב' טס ווילדי פט"ז. כ"ה ווילקוט טס וכפמ"ז מפני טסוכימו מה טס למילן נטעס
כזנגל צמלו עלייסס ווינטומולח: לה) סמיה תנומולח ט' י"ג תנומולח ב' כ"ג, במל"ג פט"ז כ' מלרט מגרא: (לו) טמות כ'
י"ג: (לו) סמיה, ילקוט תפ"ל"ז: (לח) ספמי: (טט) ספמי, ווינ פולד"ג פ"ל, מיל"ג פ' ל"ג, כ"ג למ"ק, ילקוט
נרטזיט ר' כ"ז, מלרט מגרא ילקוט כלון תפ"ל"ז: טט) סמות כ"ז י"מ: מא) ספמי, פס"ז, מירט מג'ס, ילקוט
ספרי: טב)

במדבר יא בהעלותך

בא 101

**תשא אַתָּה לְבָדֶךָ: יְהוָה וְאֱלֹהָים
תֹּאמֶר הַתְּקִדְשׁוּ לְמַחרָּ וְאַכְלָתֶם
בְּשֶׂרֶב פִּי בְּבֵיתֶם בְּאַזְנֵי יְהוָה
לְאָמֶר מַיִּיאָכְלָנוּ בְּשֶׂרֶב כִּי־טֹוב
לְנוּ בְּמִצְרַיִם וְנָתַן יְהוָה לְכֶם בְּשֶׂרֶב
וְאַכְלָתֶם: יְטַלֵּא יוֹם אֶחָד תְּאַכְלָוּ
וְלֹא יוֹמִים וְלֹא חַמִשָּׁה יָמִים וְלֹא
עֲשָׂרָה יָמִים וְלֹא עֶשֶׂרִים יוֹם:
בְּעֶד חַדְשָׁ יָמִים עַד אַשְׁר־יֵצֵא
מִאֱפָלָם וְהִיה לְכֶם לֹרֶא יָעַזְבֵּר**

אבן עוזרא

בנر (ס) [יא]: יְהוָה הַתְּקִדְשׁוּ. נמצא לשבח ולגנאי לשון התקדש (ע*), ובן היקדש (חני ב יב) שהוא לשון טומאה (ט*): יְט וְלֹא יְוָמִים. כפל (טכ): חמישה ימים. בוגר אכבות היד האובליט (עכ*): עשרה. כפל בשתי ידיו (עג), נס עשרים (עג*) כמשל האותרים יאכל כל מה שיאכל באכבות ידיו ורנלו (טפ): ב חדש ימים. טירשתיו (על*) ישוב ערך הלבנה באורת כאשר היה (עה), ובן שנתיים ימים (ברא' טא א) (עו): וטעם מאפכם. כי הריח באף, ויצא הריח טמן (עו*), ולא

מןנו יותר מדרי עד צויה ונגען לחן דרך כהף: והיה לכם לורא. טפיו מלוקן חוטא יותל ממש טקלנות (טט*) וכלבבי ר' מטה קדשן לרימי טיק (טט ט) טקלין

קרני אור

וכעינן לפוד, וקיימת סס טנדירין. בלבד סימן מושעת, ייק ספנדירין עטמס קדום סימן נטומת וטס מקלה, לזוונ-עגונ אהנו: (ע) הַס מְלִיקֵין מִמְנָה לְהַחְמָר הַרְבָּה, כֵּד לְהַחְמָר הַחְכָמָה מִמְלָמָד: (ע*) סָבוֹת בְּשֻׁמּוֹת מְפָרִיס (חט למקה) : [יא] כְּכָבֵד (חגומת מ' נ' מבינן התפעל, וכגה מלת קדס מעינו לתולר מכונת דבר זההו נבדל וגפרת מזולתו, הַס מְלָא כחיתותו, ונמג'ן נצנה מגד מעלהו, ולגנני מגד פקיתותו: (טג) והוא לגנני ופי' כיטמול: (טכ) טלי ימים: (עכ*) כְּכָבֵד כְּכָבֵד, וככ"י, ונו"ל ט"ל הַתּוֹכְלִיס" הַוְיַד הַתּוֹכְלִיס (המ"כ): (טג) וטט' טט"כ "כְּתַתִּי יְלִיס": (עג*) בוגר מְלָכוּת כְּיָדִים וְגַדְלִים: (על) וכט' המ"כ "כֵּל מַה שִׁימַל כְּתַתִּי יְדִיו וְגַדְלוֹ" כי גכליות יוסט יוסט נמלגת מהרתה: (על*) כנרגה' (ל 7): (עה) פִּי' סיועם סמלה כלהר כיה' נתלה, זפי' חלה' טס: (עו*) פִּי' טלים, עין צוורי סס: (טו*) פִּי' צויה' הריח כל כנארן מן חפס מהר

מנחת יהודה

סס) ספלי, ילקוט סס: מד) ספלי, כס*>, מילך מגלה, הדיק"ס, ורא' בפלס כליה, והאל"ק טקס ה"א ושנוו כמי שאמר עד ז"א אשר יצא מאפכם, שיזרו אוות טzieites וטזאייהם, והוא נ"כ ענין הרחקה: טו) ובזיל' "טוקט" עיין בהשרות ותיקונים

אונקלוס

יְהוָה וְלֹא צָמֵא תִּמְרָא אָזְמָנוּ
לְפָתָח וְתִיכְלֹו בְּשֶׁרָא
אֲרִי בְּכִיתּוֹן קְדָם יְיָ
לְמִטְרָא אֲרִי טָב לְנָא
בְּשֶׁרָא וְתִיכְלֹו: יְט לְא
יְוָמָא חַד תִּיכְלֹו וְלֹא
תְּרִין יוֹמִין וְלֹא חַמְשָׁא
יוֹמִין וְלֹא עֲסָרָא יוֹמִין
וְלֹא עֲשָׂרִין יוֹמִין: כְּעַד
יְרָח יוֹמִין עַד דְּתַקְוִצּוֹן
בְּיַה וְיַה לְכֹו ?תַּקְאָ
חַלְפָה דְּקַצְתּוֹן יְתִמְרָא
דְּיָ דְּשְׁבִּיגְתִּיה שְׁרִיא
בְּגִינְבּוֹן וּבְכִיתּוֹן קְדָמָהָי

רש"י

חוּכָל חָנֵci לְכָדִי טָג): (יְהוָה הַתְּקִדְשׁוּ. כְּוֹמִינּוּ טָלְמָכָס לְפָלְעָנוֹת מָד) וְכֵן סָווּ הַוּמֵר כְּקָדִיקָס לְיוֹס סְרִיגָה מָה): (כְּעַד חַדְשָׁ יָמִים. זֹו בְּכָלְרִיס קְמַתְמָלֵין כְּל) טָל מְטוּתִיכְן וְחַלְרִיךְ כְּנַמְטָן יוֹלָה. צְרָקָעִיס סָווּ הַוּמֵר כְּכָל טָוָלְנוּ בְּזִמְכִילָה טָנוּס חִילּוּקָס מוֹ) הַרְצָעִיס הַוּכְלִין זְמִילָה טָנוּס חִילּוּקָס מוֹ) הַרְצָעִיס הַוּכְלִין דִּי פְּקוּלָן כִּיס וְיַהְלָה דְּוָמָה לְכָס כְּחִילּוּז הַכְּלָמָס מִמְוָתָר מְלָדוּן עד צויה ונגען לחן דרך כהף: והיה לכם לורא. טפיו מלוקן חוטא יותל ממש טקלנות (טט*) וכלבבי ר' מטה קדשן לרימי טיק (טט ט) טקלין

יהל אור

כְּיַהְוָרִי סָס, וְכֵן פִּי' כְּרָמָכְן כֵּי מְלִילָות בְּכָל מְקוֹס לְזֹוּן-עֲגֹן אהנו: (ע) הַס מְלִיקֵין מִמְנָה לְהַחְמָר הַרְבָּה, כֵּד לְהַחְמָר הַחְכָמָה מִמְלָמָד: (ע*) סָבוֹת בְּשֻׁמּוֹת מְפָרִיס (חט למקה) : [יא] כְּכָבֵד (חגומת מ' נ' מבינן התפעל, וכגה מלת קדס מעינו לתולר מכונת דבר זההו נבדל וגפרת מזולתו, הַס מְלָא כחיתותו, ונמג'ן נצנה מגד מעלהו, ולגנני מגד פקיתותו: (טג) והוא לגנני ופי' כיטמול: (טכ) טלי ימים: (עכ*) כְּכָבֵד כְּכָבֵד, וככ"י, ונו"ל ט"ל הַתּוֹכְלִיס" הַוְיַד הַתּוֹכְלִיס (המ"כ): (טג) וטט' טט"כ "כְּתַתִּי יְלִיס": (עג*) בוגר מְלָכוּת כְּיָדִים וְגַדְלִים: (על) וכט' המ"כ "כֵּל מַה שִׁימַל כְּתַתִּי יְדִיו וְגַדְלוֹ" כי גכליות יוסט יוסט נמלגת מהרתה: (על*) כנרגה' (ל 7): (עה) פִּי' סיועם סמלה כלהר כיה' נתלה, זפי' חלה' טס: (עו*) פִּי' טלים, עין צוורי סס: (טו*) פִּי' צויה' הריח כל כנארן מן חפס מהר

מקורי רש"י

סָס) סְפָלִי, יְלֻקּוֹת סָס: מְד) סְפָלִי, כְּס*>, מְלַדְךְ מְגָלֶס, יְלֻקּוֹת טָה (וְמִיכְסָב יְכָבֵד גְּבָר): יְמִיכְסָב יְכָבֵד גְּבָר: מְכִילָמָה בְּכָל מְוִילָה עַיְלָה כְּבָר סָס: עַיְלָה כְּבָר סָס: עַיְלָה כְּבָר סָס:

אונקלוס

במדבר יא בעהלותך

102

**מְאַסְתָּתָם אֶת־יִהּוָה אֲשֶׁר בְּקָרְבָּם
וְתַבְּכֹו לִפְנֵיו לְאמֹר לִמְהֹה זֶה יִצְאָנוּ
מִמְצָרִים : כִּי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה שְׁשָׁי-**

**מֵאוֹת אֶלָף רְגָלִי הַעַם אֲשֶׁר אָנֹכִי
בְּקָרְבָּו וְאַתָּה אָמַרְתָּ בְּשָׁר אָתָן
לְהָם וְאֶבְלוּ חֶדְשָׁ יָמִים : כִּי הַצָּאָן
וּבָקָר יִשְׁחַט לְהָם וּמָצָא לְהָם אָם**

רישוי

לחלב זולג טו) : את ה' אשר בקרובכם .
חס נס עט . שנטמי סכינתי ביעיכס נס נגה :
ל讚נס ליכנס לכל סדריס פלנו מה) :
(כח) שש מאות אלף רגלי . נס חס
למנוט הפט כפלט סלט חלפיים סיטרים .
ולכני מסה קראן פילט סלן בכנו חס חומן
סילחו ממליים טו) : (ככ) האzan ובקר
ישחט . זה לחוד מלחכעה דכרים סקס ר'
עקביהם דוכס ולחין לכוי סמעון דוכס כמותו מה)
לכוי עקייז חומל סס מהות אלף רגלי :

נביאו (פו) [יד] כאשר אפרש : כב ומצו להם . בדברי המתרנים ארתיות (פו) [טו] . וטה
נכבר דרש קדמונינו במלת ישחט על הבחתה , ויאסף על הדג (פה) :

יהל אור

אלילחס : (עו) פ"י סלן ימוך כן שמרוב הלהילה
ילג ריחו מן החק : (עט) וטרצז זור נפלט דרכ' ,
רעה , וכחל"ף מקוס כ"ה : (עט) וכן פ"י קרמץ"ן ,
וכן דעת רס"י ו"ל , כי ההרגל חי טגען : (פ) פ"י
כיויתר על התיר אלף וכס ג' חלפיים ותק"ן , טקס
שחותיס ממספר רכוז , וכן פ"י רס"י ז"ל : (פה) כי
סתימה על מסה לין ימאל כן : (פכ) ובכ' המ"ב מה
הו של קנטר טיספיק לאס"ז וזה טימרו הגלן וגקר וגנו' :
(פג) ויטינס כיד כ' תקער ולינכט גדריכים לאטמול
וכאול דכוור אלף , כי חיללה וחס טמס יתמר כן אלף
מי מספיק לטקס , וועוד סכנער רלו נפלנות גדוות מהלא :
[ז"ז וע"ז] כמג קרמץ"ן , וגס וס לינוינו נכנון גמיין , כי
כבר עט טמס כוס צפלו ומלזון , וכן נמייס , ובינין , כי
כולים על תלונותס נטע לטקס מייס : [טו] וסיד"ק נטלים
להלדייך נגיון ולג ליארכאל חמחרעמאיס וכט' המ"ב כי בטס להו מופת" וכו' וכ"ה קרמץ"ן : (פו) כתרנים
הונקלם קיספקון , וכן פ"ט : (פה) ולטיפת דניות כטחית בקר וממן וכטעל בטער (מחמי סמרקלה) הינו

מקורי רישי

אבן עזרא

ימצא (עו) : לזרא . באלי"ת תחת ה"א (עה)
בטו קראן לי טרא (רות א ב) , כי אותיות
אהוי טתחלפים , וטעם לזרא , הוא דבר זו
נחעכ לтолדת שלא הרנייל אדם בו (עמ) [יב] :
כא שש מאות אלף רגלי . ואין צורך להזכיר
הפחוטים (פ) , ורבים פורשו זאת הפרשה
לטעמים רבים (פל) , יש אוטרים כי טשה
אטר טה שייאטרו לו ישראל בעת שוש אלו
טה הוא הבשר (פכ) , והתשובה שיאמר להם
אין לכם צורך לשאול היד ה' תקצר (פנ) ,
ולא אדע לטה הצרה הזאת (פל) רק הדבר
במשטעו (פה) [יג] כי טשה לא ידע כי השם
יחדש אותן או טופת , כי אם להצדיק
נביאו (פו) [יד] כאשר אפרש : כב ומצו
נכבר דרש קדמונינו במלת ישחט על הבחתה ,

קרני אור

טינומט ב ככ) מצל נכל טסיך לרוק . וסיליזו ממנו כמס
נוות ולזר דליךתו נס מסר : [יב] טזק פלחות סכטן יטובי
לקס למילום גдолל , لكن נכתבה חלט לוול נמלל"ף לסלגט
סמייטוס כי כל חייכט טרנירקה לסקטב בכ"ה ונכמכת נמלל"ף ,
סכוויכ לסליג סדריכ , וכן קרטן לי מריך (וות ה' כ)
שאטטנו בס"ה , וטמיס מילן נמלל"ף , לסליג סמריוט ,
חסו כי סמר לי מהלו (סכוויכ) : [יג] וכן כתוב קרמץ"ן ,
וולוי מצט סכטוב כר"ע טמאל לנרטיס ככתבן מי מספיק
לקס , וכטומ דעטו של חונקלס , חבל סגנין עטמו מים ,
כטו טמאל לר"ט מי סכטוב נו צכל נוית נמלמן כוות יטמא
מי מספיק לטקס , וועוד סכנער רלו נפלנות גדוות מהלא :
[ז"ז וע"ז] כמג קרמץ"ן , וגס וס לינוינו נכנון גמיין , כי
כבר עט טמס כוס צפלו ומלזון , וכן נמייס , ובינין , כי
כולים על תלונותס נטע לטקס מייס : [טו] וסיד"ק נטלים
להלדייך נגיון ולג ליארכאל חמחרעמאיס וכט' המ"ב כי בטס להו מופת" וכו' וכ"ה קרמץ"ן : (פו) כתרנים
הונקלם קיספקון , וכן פ"ט : (פה) ולטיפת דניות כטחית בקר וממן וכטעל בטער (מחמי סמרקלה) הינו

מנחת יהודה

תיקונים לסדרש אנדה טר"פ , שכחן שצ"ל טה "והיה
לכם לזרא , להרינה שיש לשון וט' : ט) גוסח אחר "שלוא
טח) ספלוי : טט) ספלוי , מוספלה לנטוף לי' :
סנה אלא אונט"ן ובר' ובמדרשי אנדה , לאי שלוא גנוזה
גוירה אלא על אותם שיצאו ממצרים לפי שהיו אומרים לטה זה יצאו ממצרים :
ובתוכפתא

את פלידני הים יאסף לךם ומציא
לכם: פ נ אמר יהוה אל משה
הנך יהוה תקצר עתה תראה
היכרה דברי אסלא: כ ר' יצא
משה וידבר אליהם את דברי
יהוה נאסף שבעים איש מוקני
העם ויעמדו אתם סביבת האהל:
בנה וירד יהוה בענן וידבר אליו
דיאצל מנדחות אשר עליו ויתן

אבן עזרא

וחתך חמלת בצל חתן כס ווילו מדים בוג היקרך. כמו וויקר מקריה (רות ב נ) (פט) :
ימיס האן וככל וגוי, הכל כמזהנו מי בד ויצא משא. טאהל טוען (ג) : ביה ויאצל.
יפיק להס כענין סנהדר ומלוא כדי גהו (ח) וחויז קסה. זו הוא סמנתו כה
המוליס נא) היה לפה זלאה חמל בלביס מסך לו בכתוב ולו כפרע ממן וזו כל מליכת
ביצה בಗלו לפיקך לה שכך לו בכתוב. ר' שמעון חומר ח"ו לה טלה טל
דעתו כל חוטו לדיקך. מי שכתוב בו הכל ביתי כהמן כיון נב) יחמצ חין סמקוס
יפיק לנו היה כך חמל סס מהות הלא רבני וגוי וחמתה חמלת בצל חתן לחיש
ימיס ויחלך כך טברוג חומה גודלה כזו האן ובקל ישפט להס כדי שירנו ומתי
חכילה זו מפסיקת עד טולס וכי שכך כו זה חמליס לו לחמור טול כו' טוריים
ונחותך לרשותם הסיבו הקב"ה וחס לה חתן יחמלו סקללה ידי בטוב בעיניך ציד כי
מקלך בעיניהם יהכו כס ומחה כיוון כס וחל תמי ידי קלה לפניהם חפי' שפה
חמת (ט) : (כג) עתה תראה היקרך דברי. לבן גמיהל כנו כל רביעי יפה
הנטיח חומל לי הפסל לעמוד על בטפל (ז) מהלך שליכן מבקשים הלא נלייה לה
יפיק להס סופן לדון החליך חס חטא נתן להס בצל בכמה גמך יחמלו דקה בקצנו וחס
הטה נתן להס דקה יחמלו נס בקצנו חי וטווח בקצנו לגיס וחגבים בקצנו. חמל לו
חס כן יחמלו סקללה ידי חמל לפניו כליני פולך ומפניון (ג) חמל לו עטה פראלה פיקך
דברי קלא יקומו לך מסה לפיקון (וז קהי גס לרץ"י לנайл) חמל להס ציד כי' מקלך
בן בסה יול ויזובו מיס וגוי, בס לחש יכולת נר). חמלו פקללה חי' זו חין בו כת
למלחות שלטעו זכו סנהדר וילא מטה וידבר אל בטש כיוון זלאה סמנתו לו וייחסו סכניות

אורה לה

ככל טירט כספּ, סַקְוֵלִיָּה מזֶה כִּי כְּחֹסֶר לֹא יוּכְלָה מְלֻסִּיפּת דְּגַם שָׁמְפּוּ עֲכֹ"ס : (ט) וּפִי תְּרַחַכּ קִיּוֹדִי לְמַכְוָל מְשִׁיחִית טְכֹוֹס כֵּן לֹא יִכְלֶל לְמַכְוָל טִיקְרָה כֵּן : (ט) סַסְס דְּכָר הַתּוֹכָס :

מנחת יהודה

ג) ויקימיל כ"כ כ"ז : גא) למטפ' כ' י' : גב) למטפ' כמ) ובתוטטחא סוטה פ"ז טביה ה"ע, "ואם לא תמצא ידה י"ב ז' : גג) ספלי, מוויס מגולך : גד) פס' פ"ח כ' ספלי די שה" (ויקרא י"כ ח') : כט) בזיל דבק, "שעה אחת" עם "עהה הראה היקרך דברי" ילא כאשר הוא בספרים הנדרסים שהפכו עמו ציון ה"ע, ב"ג: (ג) השם טיפול פ"י התעסקות וטורח:

כג וַיֹּאמֶר יְהוָה לְמֹשֶׁה
הִמִּסְרָא דֵין יְהוָה
בְּעֵן פְּתֻחָה חִינְנָה
שְׁתַּגְּמִים אֲם לֹא :
כֵּד וַיַּפְקֵד מֹשֶׁה וּמְלִיל
לְעַמָּא יְהִת פְּתַגְמִיא דֵין
וּבְנֵשׁ שְׁבָעֵין גִּבְרָא מִסְבֵּן
עַמָּא וְאַקְיָם יְתַחַזֵּן סְחוֹר
סְחוֹר וְרַלְמָשׁ בְּנֵא :
כֵּה וְאַתְגֵּלִי יְהִי בְּעַנְנָא
וּמְלִיל עַמְיהָ וּרְבִי מִן
רוֹחָא דְעַלְוָה וַיַּהַב עַל
שְׁבָעֵין גִּבְרָא סְכִינָה וְהַזָּה
בְּרַד שְׁרָת עַלְיוֹהוּ רְוֹת

רשות

וחתך חמלת כשל הtan להס ויהללו חלט כבג היקרך. כטו ויקר טקרה (רות ב נ) (פע) : מיס הלאן ובקל וגוו' הכל כמזהטעו מי בד ויצא משה. טאהל טועד (ג) : כה ויאצל. יספיק להס כענין טנאלמל ומלה כהו גהו לאו קסס. זו הו זמענו כה גמוליס נא) הלא לפי טהו חמל ברכיס מסך לו סכתוב ולה נפרט ממנו וזו טל מלינכה כייח בגלו' לפיך להחטף לו סכתוב. לי' שמעון חומל ח"ז לה טלה טל דעתו טל חומו לדיקך. מי סכתוב בו הכל ביתי נהמן כו� נב) יהמל אין סמוקס מספיק לנו הלא כך חמל סס מהות הלא לגלי וגוו' וחתך חמלת כשל הtan לחדרים מיס ויהחל כך תכלהו חומה גדולה כזו הלאן ובקל ישמת להס כדי שארגנו ותפי חכילה זו מספיקתן עד עולס וכי שכחך כו� וזה חומלייס לו לחמל עול כוור טולדיס וחפור לרחסך הסיגו הקב"ה ויחס לה tan יהמלו זקללה ידי פטוכ בעיניך ציד כי תקלל בעיניהם יהכו כס וממש כיוולא בהס וחל תמי' ידי קלה לפניהם חפי' ספה החת (פע) : (גנ) עתה תראה היקרך דברי. לבן גמליאל בנו טל לבני יודה הנטילו חומל לי הפסל לנמוד על הטעפל (ד) מהחלה טהירין מבקסים הלא עלייה לה יספיק להס סופן לדון לחבירך חס הטה נתן להס כשל בכמה גסה יהמלו דקה בקאננו ויחס הטה נתן להס דקה יהמלו גסה בקאננו חיה וטעף בקאננו לגיס וחגבים בקאננו. חמל לו חס כן יהמלו זקללה ידי המל לפסיון פריני כוולד ומפייטן (גנ) חמל לו עטה תלחה פיקרך דברי טהו יסמענו לך כלך מסה לפישון (וז קהי גס לרס"י לטיל) חמל להס כדי כי מקלל כן בסה לו ויזובו מיס וגוו' הנם נחס יכולת נד). יהמלו פטלה כייח זו אין בו כה למלהות טהירתנו וזאו טנאלמל ויהו מטה וידבר הלא טעם כוון טהו זמענו לו וייסק טגעיס

אֲגָקְלָוֶס

104

בַּמִּדְבָּר יְאֵן בְּהֻלּוֹתָךְ

עַל-שְׁבָעִים אִישׁ הַזְּקָנִים וַיְהִי בְּנוֹת
עַל-הַדָּם הַרְוֹת וַיַּתְנַבֵּא וְלֹא יִסְפּוּ:
כָּו וַיִּשְׂאַרְוּ שְׁנַי-אֲנָשִׁים | בְּמִתְחַנָּה
שֵׁם הַאֲחָد | אַלְדָּד וַיִּשְׁם הַשְׁנִי
מִידָּד וַתְּנַחַת עַל-הַדָּם הַרְוֹת וְלֹא
בְּכַתְּבִים וְלֹא יִצְאֵן הַאֲדָלָה

רְשֵׁי

חִיטָּן וְנוֹ' : (כָּה) וְלֹא יִסְפּוּ . לֹא כִּתְבָּהוּ רִתְנְבָאוּ . כִּסְיָא רְפָה בְּלִי' (טָכָ) : וְלֹא יִסְפּוּ . פְּסָקִין : כָּו וְאַשְׁפָּאָרוּ תְּרִין נְבָלִין בְּמִשְׁרִירָה שָׁוָם חָד אַלְדָּד וְשָׁוָם תְּנִינָא מִידָּד וְשָׁבָת עַלְיָהוֹן רָוָם גְּבוֹא וְאַינְנוּ בְּכַתְּבִיא אַלְאָגָקְלָוֶס נְפָקוּ ? מְשֻׁבְּנָא וְאַרְנְבָא אַוְ

יְהָלָ אָוָר

(טָה) רְאֵל מְגַנֵּין הַפְּשִׁילָה , כְּנַחַת הַלְּלָאָרָה , מְעַיִן הַלְּלָה
 הַמּוֹכָח : (טָכָ) שְׁלִין מְזַמְּתָה כְּלוֹס : (טָגָ) וְכָן פִּי
 הַרְלָכָ"ג שְׁלָמָה יִסְפּוּ עוֹד לְהַתְנְכָהוּ , וְכָדָ"ק וְכָוָה
 כָּס וְסְקָטָר חַלְכִּים , כָּמוֹ סְכָתוֹב לִיטָּמָס מִסְמָרָת וְשָׁבָת
 הַתְנְכָהוּ וְלֹא יִסְפּוּ פָּעֵס שְׁנִית" וְכָן פִּי הַרְלָכָ"ק וְרָ"צָ
 וְמֶלֶךְ : (טָד) טִין צִיְּהוֹרִי סָס : (טָה) וְכוֹן עַיְנוֹ
 הַמְּמֻטָּה וְכָלִיוֹן , וְכָן פָּנָה תְּסִפָּה (כָּרְמָה יִסְיָּפֵךְ
 עַתוֹד (טָה טָו) וְצִיְּהוֹרִוּ זְלָה נְתַמְּמָת וְזְלָה נְכָלָה
 מְכָס הַגְּנוֹלה וְכָחָה וְזִוְּכָעָט הַתְּרָגְנוּמוֹ וְלֹא פְּסָקִין ,
 וְכוֹן דָּעַת רָ"ב (סְנָכָ"ר יִזְחָק) : (טָו) וְכָן פִּי רָ"ב
 וְלָא , וּמְקוּרָץ שִׁין מְקוּ"בָּרְסָ"י : (טָו) פִּי כְּסָלָקָה
 סָסָה מְכָל אַנְטָה נְכָתָנוּ הַלְּוָן בְּכָלָלָם : (טָה) כָּמוֹ שִׁינָמָוּ

וְזָ"ז כָּמָב סְרָ"ז וְזָ"ל מְלָן וְסָכָס סְלִי" סָס יִלְךְ עַר מְלוֹד וְכָנוּן מְכָל מַשְׁעַט נְנַעַט סְפָטָוקִים כְּלָלָה וְכוֹן מִתְּיַנְּסִיס
 קְשָׁוּתָה גְּזֹולָהָה נְגֹולָהָה נְגֹנָהָה , וְכָנָס יְטָרָלָל סְוִוִיָּה מְחַמְּרָהָה נְהַמְּרָה , חַנְלָל לֹמְדָה
 יְכָלָין לְמַכְלָל מְכָס גַּדְעָן צִיְּמִיחָוס פְּתָח מְהַלְלָל מְעוֹד לְעַזְעַזָּה לְחוֹמָס וְכָמִי צְלָמִים , וְלֹא סִוְיָם רְקָבָה
 נְכָיו וְלֹא יוּכָל לְכָכִין לְפִנֵּי כָּל כָּסָס כְּגֹדֶל טָסָה וְזָס טָעַם יְלָמָר רְזָל וְכָרְנוּ לְתַת כְּלָגָס הַצָּר נְחַלָּל נְמַלְלָה מְגַס .
 סָסָס מְנַחַתָּה כְּיַרְגִּיס לְחַיָּס גְּרִיכִים הַלְּוָן סְמִינָה וְוִיקָּח דָס , סְמִינָה וְוִיקָּח כְּתָהָס וְלְפִיכָּנָה תְּנַעַן לְבָס כְּזָס כְּפָלָל
 סְכָולָה פְּנִינָר גְּכָ"בָּן סְמַחַתָּה , פְּכָ"ל , וְכָ"בָּבְרִנְהַיָּה נְגֹלָה כְּתָהָס וְלְכָ"מ כְּתָבָעָל וְסָסָפִי , וְסָסָוּ פִי' נְכוֹן הַלְּוָן צְלָלָן :
 כָּל הָגִי סִיס מְלִיטָה מִתְּיַצָּב עַל סְלָעָן לְפִי סְעִינָן : (טָז) וְכָן הוּא (סְפָלוּ) צְלָל סְתַגְנָמוּ הַלְּוָן מְיֻמוּ סִיסָּס בְּלָדָר :

טְקוּרִי רְשֵׁי

לְקוּטָה מְטָלָה : (נה) סְפָלוּ , מְרוֹטָה מְגַדָּס , יְלָקָוטָה מְגַדָּס , יְלָקָוטָה מְגַדָּס : (נו) חַנְטָומָה מְגַדָּס , סְפָלוּ ,
 יְבָקָ, תְּמַפּוּת בָּ' כָּבָ' , סְפָלוּ , סְנָכָ"ר יִזְחָק מְגַדָּס , יְלָקָוטָה מְגַדָּס :
 תְּגַחְמָא

אָבָן עַזְוָרָא

עַל דָּעַתִּי סְהָבָנִין הַכְּבָד הַנוּסָת (טָה) : וְיִזְוּ
 רִתְנְבָאוּ . כִּסְיָא רְפָה בְּלִי' (טָכָ) : וְלֹא יִסְפּוּ . פְּעָם
 שְׁנִית (טָז) [טָז] וְכָן קְולָן גְּדוֹלָה וְלֹא יִסְתּוּ (דְּבָרִי
 הַ יִטְ) וְלֹא יִסְפּוּ עוֹד לְדַעַתָּה (כְּרָא' לְחָ
 כָּו) (טָז) וְאַיִן טְרַדְּוֹק הַלְשׁוֹן לְהַיוּתוֹ טְנוֹרוֹת
 פְּנִ תְּסָפוּ בְּכָל חַטָּאתָם (לְמַעַלָּה טָז כָּו) (טָה)
 אַמְרוּ חַכְטִים זַיְל שְׁלָקָח מְשָׁה טְכָל שְׁבָט
 שְׁשָׁה . וְהַנֵּם שְׁנִים וְשְׁבָעִים , וּבְעָבוּר שָׁאָמָר
 לוּ הַשֵּׁם שְׁבָעִים אִישׁ הַנְּיוֹחַדָּה (טָז) וְזהָ
 כָּבָן : כָּו וְהַמָּה בְּכַתְּבִים . בְּתַחַלָּה (טָז) :
 דָּלָא יִצְאֵן . סְמַחַתָּה יִשְׁרָאֵל אֶל אַהֲלָ מַוְעַד (טָה) :

קְרָנִי אָוָר

לְגַלְלָה , פִי' נְסָס הַלְּוָן סְמִינָה זַיְל , כִּי כְּמַלְלָה סְתַחְלוֹ
 הַלְּוָה , נְלָן וְכָנָר סִיכָּס כְּרָנָס , מְלָן לֹמְדָה סְיוּוֹס
 לְמַכְלָל מִמְּנוּ כָּר אַיִלְוָה סְפָטָם לְפָתָם מְכָל מְוֹזֵד , נְעַטָּר וְרִיקָּת
 סְדָס וְסְקָטָר חַלְכִּים , כָּמוֹ סְכָתוֹב לִיטָּמָס מִסְמָרָת יְלָמָל וְגָוָן
 (וַיִּקְרַם יְזָבָג) , וְשָׁוֹר מְלָס לֹמְדָה סְיוּוֹס טְפָוּוִים , לֹמְדָה
 יְמַלְלָה מִמְּנוּ אַדְעִינְיוֹהוּ לְפָתָח מְכָל טְוֹמֵד , נְבָבוֹר זְרִימָל וְגָוָן
 סְדָס , כָּמוֹ סְכָתוֹב לְחַטָּר יְלָכָל מְוֹנָם סְכָלָמִים לְחַטָּר דָּכָּ
 וְעַוְמָהוּ פְּלִיוּ וְכָרְתָּחָק (סָס וְכָה) , הַמָּר מְשָׁס הַלְּוָן וְכָנָר
 יְסָפִיק לְסָס , כִּי כְּרָנָס הַלְּוָן וְכָנָר לְסָס , וְכָן מְסָס מַתָּה כָּל
 דְּגַי סִיסָּס לְסָס יְקִיפָּה לְסָס , חַנְלָל מְסָס וְסָס לֹמְדָה
 הַלְּוָן יְלָכָל בְּצָר סִימְלָק לְסָס , עַגְלָס סָסָס , סְלִיל סְלִיל
 לְגַלְלָה לְסָס בְּצָר טְסִיפִיק לְסָס וְוָלָת הַלְּוָן וְכָנָר וְדָגָנִים ,
 וְזָ"ז כָּמָב סְרָ"ז וְזָ"ל מְלָן וְסָכָס סְלִי" סָס יִלְךְ עַר מְלוֹד וְכָנוּן מִתְּיַנְּסִיס
 קְשָׁוּתָה גְּזֹולָהָה נְגֹולָהָה , וְכָנָס יְטָרָלָל סְוִוִיָּה מְחַמְּרָהָה נְהַמְּרָה , חַנְלָל
 יְכָלָין לְמַכְלָל מְכָס גַּדְעָן צִיְּמִיחָוס פְּתָח מְהַלְלָל מְעוֹד לְעַזְעַזָּה לְחוֹמָס וְכָמִי צְלָמִים , וְלֹא
 נְכָיו וְלֹא יוּכָל לְכָכִין לְפִנֵּי כָּל כָּסָס כְּגֹדֶל טָסָה וְזָס טָעַם יְלָמָר רְזָל וְכָרְנוּ לְתַת כְּלָגָס הַצָּר נְחַלָּל נְמַלְלָה מְגַס .
 סָסָס מְנַחַתָּה כְּיַרְגִּיס לְחַיָּס גְּרִיכִים הַלְּוָן סְמִינָה וְוִיקָּח דָס , סְמִינָה וְוִיקָּח כְּתָהָס וְלְפִיכָּנָה תְּנַעַן לְבָס כְּזָס כְּפָלָל
 סְכָולָה פְּנִינָר גְּכָ"בָּן סְמַחַתָּה , פְּכָ"ל , וְכָ"בָּבְרִנְהַיָּה נְגֹלָה כְּתָהָס וְלְכָ"מ כְּתָבָעָל וְסָסָפִי , וְסָסָוּ פִי' נְכוֹן הַלְּוָן צְלָלָן :

טְקוּרִי רְשֵׁי

ויתַנְבָאֹ בִמְחַנָּה: כוֹיֵדֶץ הַפָּעָר וַיָּגַד לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֶלְךָ וַיָּמַד מַתְנַבָּאים בִמְחַנָּה: כֹה וַיַּעֲזַן יְהוָשָׁע בְּנֵי־זִקְנָה מִשְׁרַת מֹשֶׁה מִבְחָרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים מֹשֶׁה כֹּלֶם: כֹט וַיֹּאמֶר־יְהוָה מֹשֶׁה הַמִּקְנָא אַתָּה לֵיוֹם יִתְּפַנְּבֵל עִם יְהוָה נְבִיאִים כִּי־יְהוָה אַתָּה

אבן עוזרא

כז וירץ הנער. בה"א הוא הנודע לשרת טשה חוץ פיהושע (ט), כי שרות יהושע איןנו כשרות כל נער (ק): ב"ח טבחוריו. מליטס לרבי לכו וקס כליים מהליים (ה) ס' ד"ה תנס אל בית סכלו (ג) לפני סכיו מתנכחים מטה מטה ויקנעו מכנים את יסכלו להרין (ג) ס"א: (כט) המKENא אתה לי. סקנחי מהה לי הקנחי מהה מקה: לי. כמו בטכילי כל לטון קנהה חדרס פנותן נב על סדכלה לו לנוקוט לו לנזר חנפרמיכט ופעם לא תשתחנה (קו) ובן פלאת סרייט (קז) אולי הם שני טשקלים (קף): כלאם. נתח הלט"ד (קט) בעבודה אותן הנרין הבא אחריו (קי): כט ונפתחה ה"א המKENא. והיה ראוי להיותו בשוו"א ובשת"ח (קיל), ובבעבור היותו תחת המ"ס שוא נוע, ושני שואים נעים לא יתחבבו לעולם: וטלה טי יתן. בשואל חפץ בדבר (קיל*) כאומר טי יתן לי זאת השאלת

קרני אור

(יז) עיין יכול מיר, ויעין סמכאל לנטס"ט אלטכ, אונעט פיעס טפומים מסכמת ליפורט סטב"ט מי"ט וטאטול ססכים לפ"י סט' ויל, וכטב טכמגמל לנטס"ט כתכ לבניש בטלים על טפמי ספסון סט, ולפי סטמות גנס גפיוות לריכ"ע למ סיכ מקום לפטמים מסיס, כי מסל שכתוב מסכת מסס,lein ספק טככני צפלה מגטוריין לפירוט רמ"ט סט ונק פט משא סקוק מלוי. ולמ פט מסס:

(כ"ה כדפוס סכוניסק) ספטמו מגטוין, וכני, בת"ק צלנו קמעולטהי הוה טעות צו טס תחר (קג) נגמנס מה"מ ומוקודס ליה ברת לוטו: (קד) ווועת חמלר וככני דב' מל מטה, טכיה מן כמארהיס המוכמרים: (קה) הַכִּיְתָּה לְזֹה כְּמוֹ בְּחוּרִי יַסְלָה (ז"ה כו' כ'':): (קו) כמו נהוריס וגס נטולת (ח'':) קמח ייכ' נפת"ח הַכִּיְתָּה: (קז) כמו טריצקי המלך (לט"ב כ' ג'':) טריצקי ערפה (כרל' מ' ז'':): (קח) ר'ל פועל פועל וכן מלת מכחורי מ"ן נ"ז' וסטעו מהטכמרים: (קט) כי כ"ג' צלטס נז"ה וככלד קקמן ויטהרכו לפירות חמיריק ככ"ז וטוח ה למ"ד: (קי) וכט בקמץ להרחתת הוות הנרין: (קיל) כמספט ט"ה כתימה, ציגו נצומ ונטפתם: (קיל*) כמי צצוחל, ווועת מפען ווועת נדנער:

טנחת יהודת

(ג'') מאטומט ט' י"ב, מאטומט כ' כ"ג, ספל, סקסל' י"ז (ט) ולשי ט' זה היה הטלה מן כלת טנחי לפ"ד ח"ט, וכא אל"ג תפורת ה"א כמו וטמי תלואים (זשע י"א ז'':) לח' יוטטלי סקסלון פ"ט ס"ד, נערל פט' י"ט, מדראט מגדים: (גט) פוליטטגדס. ילקע חטלי נס סקסלי, חס (ג'') ולשי ה"א תוא במשפטו פנד' לפ"ד אל"ג; ליתם נסלי: (ס) סקסל' י"ז מ' פס"ז, מהט מגדים: (ט) וכסדרש אגדה, דבר זה לא פירשוח לטאה לכך אמר ס"א) מאטומט ט' י"ב, מאטומט כ' כ"ג, ספל, סקסל' י"ז ט', מגוט מלטנית פ"ב, מלהט מגדים, פס"ז פיעכ"ג: דברי

במשריתה: כי ורחת עווייטא ותמי יטשה נאמר אליך ומיד מתנגן במשריתה: כי ואטיב יהושע בר נון משפטשנעה דטשה מעילטהי ואמר רבוני טשה אסריינון: כס נאמר לייה טשה התקנאתי את

רשאי

חפץ נך נה: (כו) וירץ הנער. יה גלוסס בן מקה פ"ה נט): (כמ) כלאם. קטל מליטס לרבי לכו וקס כליים מהליים (ה) ס' ד"ה תנס אל בית סכלו (ג) לפני סכיו מתנכחים מטה מטה ויקנעו מכנים את יסכלו להרין (ג) ס"א: (כט) המKENא אתה לי. סקנחי מהה לי הקנחי מהה מקה: לי. כמו בטכילי כל לטון קנהה חדרס פנותן נב על סדכלה לו לנוקוט לו לנזר חנפרמיכט ופעם לא תשתחנה (קו) ובן פלאת סרייט (קז) אולי הם שני טשקלים (קף): כלאם. נתח הלט"ד (קט) בעבודה אותן הנרין הבא אחריו (קי): כט ונפתחה ה"א המKENא. והיה ראוי להיותו בשוו"א ובשת"ח (קיל), ובבעבור היותו תחת המ"ס שוא נוע, ושני שואים נעים לא יתחבבו לעולם: וטלה טי יתן. בשואל חפץ בדבר (קיל*) כאומר טי יתן לי זאת השאלת

יהל אור

כטנחים: (ט) וכן פ"י סרדיל"ה וכטב "ונרלה טטיה הוה במרת בנענוי סלכור וטליך כ"ד, טטיה קורח מה כוקניש לכט פנוי מטה, ולווה כוכירו כה"ל סיידיפה הבנאר": (ק) טיקלה מהו טגמל: (קמ) טקינה חכם זוהו מפני נחרתו, ולפ"ז מלת מנדריו דרכה עט קרטב"ס מנעריו, וכן דעת הונקלום שתדרנס מעולימותיה (קכ) וכן פ"י

(כ"ה כדפוס סכוניסק) ספטמו מגטוין, וכני, בת"ק צלנו קמעולטהי הוה טעות צו טס תחר (קג) נגמנס מה"מ ומוקודס ליה ברת לוטו: (קד) ווועת חמלר וככני דב' מל מטה, טכיה מן כמארהיס המוכמרים: (קה) הַכִּיְתָּה לְזֹה כְּמוֹ בְּחוּרִי יַסְלָה (ז"ה כו' כ'':): (קו) כמו נהוריס וגס נטולת (ח'':) קמח ייכ' נפת"ח הַכִּיְתָּה: (קז) כמו טריצקי המלך (לט"ב כ' ג'':) טריצקי ערפה (כרל' מ' ז'':): (קח) ר'ל פועל פועל וכן מלת מכחורי מ"ן נ"ז' וסטעו מהטכמרים: (קט) כי כ"ג' צלטס נז"ה וככלד קקמן ויטהרכו לפירות חמיריק ככ"ז וטוח ה למ"ד: (קי) וכט בקמץ להרחתת הוות הנרין: (קיל) כמספט ט"ה כתימה, ציגו נצומ ונטפתם: (קיל*) כמי צצוחל, ווועת מפען ווועת נדנער:

מקורי רשאי

(ג'') מאטומט ט' י"ב, מאטומט כ' כ"ג, ספל, סקסל' י"ז (ט) ולשי ט' זה היה הטלה מן כלת טנחי לפ"ד ח"ט, וכא אל"ג תפורת ה"א כמו וטמי תלואים (זשע י"א ז'':) לח' יוטטלי סקסלון פ"ט ס"ד, נערל פט' י"ט, מדראט מגדים: (גט) פוליטטגדס. ילקע חטלי נס סקסלי, חס (ג'') ולשי ה"א תוא במשפטו פנד' לפ"ד אל"ג; ליתם נסלי: (ס) סקסל' י"ז מ' פס"ז, מהט מגדים: (ט) וכסדרש אגדה, דבר זה לא פירשוח לטאה לכך אמר ס"א) מאטומט ט' י"ב, מאטומט כ' כ"ג, ספל, סקסל' י"ז ט', מגוט מלטנית פ"ב, מלהט מגדים, פס"ז פיעכ"ג: דברי

במדבר יא בהעלוותך

אונקלוס

טַקְנָא יְיִ רְעֵנָא פָּוֹן
וַיְהִזְזָז בְּלַ עֲמָא דִּי
גְּבִיאֵין אֶרְיִ יְתָן יְיִ יְתָ
רוּם גְּבוֹאָתָה עַלְיהָזָן:
, וְאֶתְבָּגִי שְׁ מְשָׁתָּ
לְמְשְׁרִיקָתָה הָוָא וְסְבִּי
יְשָׁרָאֵל: יְאֵ וְרוֹחָא גְּטָלָ
מְנָ קָדָם יְיִ וְאֶפְרָח
שְׁלָיו פָּוֹנָא וְרָמָא עַל
מְשְׁרִיקָתָה כְּמַהְלָקָה יוֹמָא
לְכָא וּבְמַהְלָקָה יוֹמָא
לְכָא סְחוֹר סְחוֹר
לְמְשְׁרִיקָתָה זְבָבָרָום
תְּרַתְּזָן אָמִין עַל אֲפִי
אֲרָעָא: לְבָזָקָם עֲמָא
בְּלַ יוֹמָא הָוָא וּבְלַ

רְזָחָו עַלְיהָם: שביעי ל **וַיַּאֲסַף מֹשֶׁה**
אֶל־הַמְּחַנָּה הָוָא וַיַּקְנֵי יִשְׂרָאֵל:
לֹא וְלֹחֵן סְפֻעָמָאת יְהָוָה וַיַּגְנוּ שְׁלֹוִים
מִנְהִים וַיַּטְשׁ עַל־הַמְּחַנָּה בְּדָרֶךְ
יְוֹמִבָּה וּבְדָרֶךְ יוֹם פָּה סְבִיבּוֹת
הַמְּחַנָּה וּבְאֶפְתָּחִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ:
לְבָזָקָם הָעַם בְּלִידָהָיוֹם הָהָוָא וּבְלַ
הַלִּילָה וּבְלַ זְיָם הַמְּחַרְתָּה וַיַּאֲסִפוּ
אֶת־הַשְּׁלָלוֹ הַשְּׁלָלוֹ קְהַטְמָעִיט אָסָף
עֲשָׂרָה חַמְרִים וַיַּשְׁטַחְוּ לְהָם

רש"

זהחטץ: ל **וַיַּאֲסַף** משה. הlek בלווי עם **כָּלְעִזָּה** (ל) **וַיַּאֲסַף** הוקנים לחלק להם בכור (ק"ב): לא ורוח משה. מפטח היל מועד: אל המחנה. נסע. يوم שני (ק"ג): ויגן. ברת, בטו נוי נזרך (ירטיה ז בט) (ק"ד) ומגורותנו נז צאנק (דבר' ייח ד) (ק"ג): וטעם ויגן. שהיו בשפת חיים רבים כחול. והנה, נז טהム [יח]. ומלת ויגן מפעלי הכפל (ק"ג) בטו וייחם בשר הילד (מ"ב ד לד) (ק"ו) [ית]: ויטש. בטו ויפרוש, והטעם בדבר נושא אין בח בנו לסתור (ק"ה) וכן והנה נשושים על פני כל הארץ (ש"א ל טז) (ק"ט): סביבות התחנה. בלבד (ק"כ), גם הטעם שהיה באטען בכל ובאחד (ק"ב), וגם השם שפהה נושא מושבם בערים נבואה או שלל (ק"ה): לב ויטש. טקים נבואה או שלל (ק"ה): לב ויטש. בטו ויפרשו, וכן שטחתי אליך כי (תה) לטו כל הדר כדי קליה יש מלח בלהיפמן לך לאגניבה וכן לאטהות סט): (לכ) **הַטְמָעִיט**. מי טהתק פחות מכוון כתללים ומגנלייס חקוק יהל אור.

(ק"ב) וכפורעניות עוד נז עד שהלכו להם היט לחהלו וכ"כ הפקוני ורכ"ח: (ק"ג) כמת"כ (למעלה פ' ייח) התקדטו למחל, וכן היה נז נז נז: (ק"ד) טפי כריתת ותליתה: (ק"ט) טפי גוזה, (ק"ה) טפי כיס כפול, וככס גז מכס, וכלש כסוכוס לפכלייט כמי' סרולב"ע ולסגוליל מעטס כ' סחלהם קומס כספיק למי' מלך מדש ימיס וcosa ויגן, לי' ויגן רלהז (רמץ פליטר): [ית] וסתי'ק סני' מה סמלס טומת כהמתו על פני סלון, ומס פיה מכח נחלהים, וכן פיה סמאנד: (ק"ה) וסתי'ק סטראות: (ק"ב) כי פיה מטעס נצפָל

במקורי רש"

ומי יזון כל עפ' ה' נביאים: נז (ויז ערתיטצען): נז (סב) דנרי כ"ב ב': סב (סב) דנרי כ"ב ב': סב (סב) ספמי: "חקורה" וכ"ח (ברא' י"ד ד') בט"ר רש": נז ולא באטען סח (סב) נז יומין ב"מ נז מ', ד"ס. דמיון גוינטם: סז) נזס מ' י"ב: סז) ז"מ ל' סז: סב) י"ז' כ"ט ס' ג' סט) ספלי ילקוט תל"ז נזס ספלי: ספרי

אבן עזרא

זהחטץ: ל **וַיַּאֲסַף** משה. הlek בלווי עם **כָּלְעִזָּה**. הlek בלווי עם **כָּלְעִזָּה**. הוקנים לחלק להם בכור (ק"ב): לא ורוח משה. מפטח היל מועד: אל המחנה. נסע. יום שני (ק"ג): ויגן. ברת, בטו נוי נזרך (ירטיה ז בט) (ק"ד) ומגורותנו נז צאנק (דבר' ייח ד) (ק"ג): וטעם ויגן. שהיו בשפת חיים רבים כחול. והנה, נז טהム [יח]. ומלת ויגן מפעלי הכפל (ק"ג) בטו וייחם בשר הילד (מ"ב ד לד) (ק"ו) [ית]: ויטש. בטו ויפרוש, והטעם בדבר נושא אין בח בנו לסתור (ק"ה) וכן והנה נשושים על פני כל הארץ (ש"א ל טז) (ק"ט): סביבות התחנה. בלבד (ק"כ), גם הטעם שהיה באטען בכל ובאחד (ק"ב), וגם השם שפהה נושא מושבם בערים נבואה או שלל (ק"ה): לב ויטש. טקים נבואה או שלל (ק"ה): לב ויטש. בטו ויפרשו, וכן שטחתי אליך כי (תה) לטו כל הדר כדי קליה יש מלח בלהיפמן לך לאגניבה וכן לאטהות סט): (לכ) **הַטְמָעִיט**. מי טהתק פחות מכוון כתללים ומגנלייס חקוק יהל אור.

קרני אור

אלפוק סקודס כלש פלאם סמנטי: [יח] ונמטויס וייט ב', וס' ויגן טלויס, ויגן רלהז לטלוב, לט' ז' פ' ויגן ויפרשים, וסראלב"ע פ' כרת כמו גז רון ויגן פס' טסי ספלי סיס נביס כפול, וככס גז מכס, וכלש כסוכוס לפכלייט כמי' סרולב"ע ולסגוליל מעטס כ' סחלהם קומס כספיק למי' מלך מדש ימיס וcosa ויגן, לי' ויגן רלהז (רמץ פליטר): [ית] וסתי'ק סני' מה סמלס טומת כהמתו על פני סלון, ומס פיה מכח נחלהים, וכן פיה סמאנד: (ק"ב) וסתי'ק סטראות: (ק"ב) כי פיה מטעס נצפָל

מנחת יהודה

במדבר יא יב בהעלותך

נד 107

**שְׁפָטֹזֶה סְבִיבּוֹת הַמְחֻנָּה: לְגַהֲשֵׁר
עֲזָדוֹנוּ בֵּין שְׁנֵי הַמִּזְבֵּחַ טְרֵם יִפְרַת וְאַתָּה
יְהֹוָה קָרְבָּה בְּעַם נִידָּה יְהֹוָה בְּעַם
מִפְּהָרְבָּה מְאָדָה: לְדֹבֶר וַיֹּקְרָא אֶת־
שְׁמֵדָה מִקְוּם הַהּוּא קְבָרוֹת הַתְּאָוָה
כִּי־שְׁם קְבָרוֹ אֶת־הָעָם הַמְתָאָוָים:
לְהָמְקִבְרוֹת הַתְּאָוָה נִסְעוּ הָעַם
חִצְרוֹת וַיְהִי בְּחִצְרוֹת: פָ
יְבָא וַתְּדַבֵּר מִרְאִים וְאַהֲרֹן בְּמִשְׁה
עַל־אֲדֹות הָאֲשָׁה הַבְּשִׁיר אֲשֶׁר**

אבן עזרא

סח י) (קכג) ואם הם שני בניינים (קכג):
לְגַהֲשֵׁר סְבִיבּוֹת רַבָּה. דָבָר הַיְהָ (קכד) [ב]:
לְדֹבֶר וַיֹּקְרָא. הַקּוֹרָא אוֹ מִשְׁבָּה קְבָרוֹ. הַקּוֹבָרוֹ,
בְּמוֹ וַיֹּאמֶר לְיִוְסֵף (ברא' סח א) (קכג):
לְהָנִסְעוּ הָעַם חִצְרוֹת. אֶל חִצְרוֹת דָרְךָ
קִצְרָה (קכג): וְתַעַם וַיְהִי בְּחִצְרוֹת. דָבָק עַט
וַתְּדַבֵּר מִרְאִים, כִּי בַּעֲבוּרָה יִשְׁבּוּ שָׁשׁ כִּי כֵן
בְּתוֹב (קכג): אָ וַתְּדַבֵּר מִרְאִים. הַיָּא דְבָרָה,
נִסְעָה אַהֲרֹן הַסְכִּים אוֹ הַחֲרִישׁ עַל בֵּן נִעְשָׂו (ה):
וְתַעַם וַתְּדַבֵּר. עַמְּ בֵּית דָרְךָ גָּנָאִי, כְּמוֹ
וַיְדַבֵּר הָעַם בַּאֲלֹהִים (לטטה בא ה) (ג) נִסְעָה
יָמֵץ לְשָׁבָח (ג), נִסְעָה בְּדַרְךָ נִכּוֹאָה (ד), יָשַׁע
אוֹסְרִים כִּי מִשְׁה סְלָךְ עַל כּוֹשׁ וּלְקָח כּוֹשִׁית (ה) [א]

קרני אור

בְּצִדְקַת גָּתָה, וּמְגִינֵּיו סְמִרְתָּה כְּדָבָר מִמְקוֹמוֹ וְגַוִּוָּס: [ב] יִמְשְׁטַחֵן מִגְּנִין קָלָל, וְסַעֲתֵי מִגְּנִין כְּדָנָס וְלִין לוּ רַט
כָּל הַמִּקְרָה מוֹה כְּדָרָה: (קכד) וְלוֹה הַמְּרָ, מִכָּה
לְכָה וְכָן פִּי רְכָ"ח: (קכג) וְקָלָר כָּס הַכְּתוּב וְלִין
פִּי, מִי: (קכג) סַהּוּמָה לְמַד סִירָה בְּמִקְוֹת חָלָל: (קכג) (לטטה יג קו) וְלִמְחָר נִסְעָה הַעַס מִחְלָאות:
(ה) בְּנִוִּיפָה, מַר נָה נְלָקָה כְּלָרָעָת כְּמִרְאִים, וְעַיִן כְּרַכְמִיחָה מִהְמִילָר זָוָה: (ב) וְכָן תְּזֵבָה צְלָחִיךְ תְּדַבֵּר (תְּזֵבָה)
[ג] בְּרַ"ה זְמָסָה סְוּפָר מִמְלָמָתוֹ בְּלָרָן כּוֹט, וְטַפֵּל יְהִי
בְּנִוִּיפָה, מַר נָה נְלָקָה כְּלָרָעָת כְּמִרְאִים, וְעַיִן כְּרַכְמִיחָה מִהְמִילָר זָוָה: (ב) וְכָן תְּזֵבָה צְלָחִיךְ תְּדַבֵּר (תְּזֵבָה)
כְּפָדוֹתָךְ (פס קי"ט מו): (ד) כָּמוּ רֹומָה ס' דָבָר נִי (ט"ג כנ"ג כ): (ה) כָּא כָּא לְמַטָּה, וְכָן פִּי כְּרַטְכָּס

מנחת יהודת

זה על זה, שהיה חונקין זה את זה, אלא פורחות באור
ברום אמתים כשייח' חלקי הארץ: (ה) סְכָאָן עַד טְוַת הַעֲרָשָׁה
כְּלָשׁוֹנוֹ טְמֵשׁ נִמְצָא בְּהַגְּזֹומָא א' צו ס"י י"ג, וְעַיִן בְּהַעֲרָה
וְתַקְנוּנִים לְחַנְחַטָּא ב' צו ס"י א', להרָה"ח ר"ש בְּאַבְרָר ו"ל,
סְתָה שְׁהָעִיר ע"ז, וְכַהֲבָשָׂה הַוּסִיף בְּחַנְחַטָּא הַמְדָפִיס טְמַנְטוּבָה מִרְשָׁ"י בְּחַעֲלָותָךְ וְהַרְאָתָה עַד טְקֹוטָה הַרְבָּה בְּחַנְחַטָּא
א', בְּהָשְׁוֹרֶשֶׁת הַמְדָפִיס מִמְנָטוּבָה, וְעַל מָה שְׁלָקָה טְרָשָׁ"י בְּהַעֲלָותָךְ נִיכְבָּד אַוְתָה, הַבְּיאָו רְשָׁ"ב
וְלָל, וְכָן בְּעַל עַז יוֹסֵף, וְהַרְאָתָה רְא"ב בְּכִיר לְאַבְרָהָם: (ג) שְׁדָבָר עַטָּה רְבָרִיו גַּנְתָּה וּבְפִוּס כְּדִי שִׁיטָּמָעוּ כָּל דְּבָרִיו:
וּבְחַנְחַטָּא

אונקלוס

לְיִלְיָא וְכָל יְוַטָּא
דְּבָתְרוֹתָי וּכְנַשְׁׁזָה יִתְ
שְׁלִיוֹדָא עַזְרָר בְּנֶשׁ עַשְׁרָא
דְּגָנוֹרָן וִשְׁטָחוֹ לְהָנוֹ
טְשְׁטִיחָין סְחָזָר סְחָזָר
לְמִשְׁרִיתָא: לְגַהֲרָא עַד
כְּעַן בֵּין שְׁגִיהָן עַד לְאַ
שְׁפָק וּרְוָגָנָא דִּי פְּקִיפָ
בְּעַמָּא זְקָטָל יִי בְּעַמָּא
קְטָוָל פָּנִי לְחַדָּא:
לְיִי וַיֹּקְרָא יִת שְׁפָטָא
דְּאַתְרָא הַהּוּא קְבָרִי
דְּמִשְׁאָלִי אָרִי תְּפָנוֹ
קְבָרָו יִת עַמָּא דְּשָׁאַלְוָי:
לְהָסְקָרָי דְּמִשְׁאָלִי
גְּטָלוֹ עַמָּא לְחִצְרוֹת
וְגַעַו בְּחִצְרוֹת: אַוְמִילָה
רְשִׁי

עַלְלָה מְלָרִים ע): וַיִּשְׁטַחֵן. עַזְוְלָוָן מְסִטְיָהוּ
מְסִטְיָהוּ ע): (לג) טְרֵם יִכְרַת. כְּפָרְגָּנוּמוּ עַל
לְהָפָסָק. רַיְחָן חִינּוּ מְקַפֵּיק לְפָסָקוּ כְּסִינוּ עַד
סְנַסְמָתוֹ יְלָחָע עַב): (ה) וַתְּדַבֵּר. הַיְן דְּכָוָר (ה)
כָּל מְקוֹס הַלָּחָע לִי קְסָה א) וְכָן סְוָל הַוּמָל
דְּבָרָה סְמִילָט הַלָּחָע הַלָּחָע קְסָות ב). וְחַיְן
הַמִּילָה כָּל מְקוֹס הַלָּחָע לִי תְּחִנוּנִיס וְכָן סְוָל
הַוּמָל וְיַהְמָל הַלָּחָע כָּל הַחִי מְלָשָׁג). וַיַּהְמָל
סְמָעוֹ כָּל דְּכָלִי ד) כָּל כָּל לְזָוָן בְּקְסָה ב):
וַתְּדַבֵּר מִרְאִים וְאַהֲרֹן. סְיוּחָה פְּתָחָה בְּרַכּוֹל
תְּחִלָּה לְפִיכָּק סְקִרְמָה כְּכָתוּב תְּחִלָּה וּמְנִין

יהל אור

טוֹס כָּל מְקוֹס: (קכג) וְפִי ג"כ פְּרִיאָה: (קכג) ר"ל
זְוַיְתָהוּ מִגְּנִין קָלָל, וְסַעֲתֵי מִגְּנִין כְּדָנָס וְלִין לוּ רַט
כָּל הַמִּקְרָה מוֹה כְּדָרָה: (קכד) וְלוֹה הַמְּרָ, מִכָּה
לְכָה וְכָן פִּי רְכָ"ח: (קכג) וְקָלָר כָּס הַכְּתוּב וְלִין
פִּי, מִי: (קכג) סַהּוּמָה לְמַד סִירָה בְּמִקְוֹת חָלָל: (קכג) (לטטה יג קו) וְלִמְחָר נִסְעָה הַעַס מִחְלָאות:
(ה) בְּנִוִּיפָה, מַר נָה נְלָקָה כְּלָרָעָת כְּמִרְאִים, וְעַיִן כְּרַכְמִיחָה מִהְמִילָר זָוָה: (ב) וְכָן תְּזֵבָה צְלָחִיךְ תְּדַבֵּר (תְּזֵבָה)
[ג] בְּרַ"ה זְמָסָה סְוּפָר מִמְלָמָתוֹ בְּלָרָן כּוֹט, וְטַפֵּל יְהִי
בְּנִוִּיפָה, מַר נָה נְלָקָה כְּלָרָעָת כְּמִרְאִים, וְעַיִן כְּרַכְמִיחָה מִהְמִילָר זָוָה: (ב) וְכָן תְּזֵבָה צְלָחִיךְ תְּדַבֵּר (תְּזֵבָה)
כְּפָדוֹתָךְ (פס קי"ט מו): (ד) כָּמוּ רֹומָה ס' דָבָר נִי (ט"ג כנ"ג כ): (ה) כָּא כָּא לְמַטָּה, וְכָן פִּי כְּרַטְכָּס

מקורי רישי

(ג) סְפָרִי: ע): סְפָלִי יוֹמָל עַיְכָה ב': עב) סְפָלִי: א) סְפָלִי
כְּרֻום אַמְתִים כְּשַׁנִּי חַלְקִי הָאָרֶת: (ה) סְכָאָן עַד טְוַת הַעֲרָשָׁה
ל': (ג) סְסִינְמִינְבָּר ו': (ד) פְּסָוק ו': (ה) סְפָרִי, תְּנַטּוּמָה
כְּלָשׁוֹנוֹ טְמֵשׁ נִמְצָא בְּהַגְּזֹומָא א' צו ס"י י"ג, וְעַיִן בְּהַעֲרָה
סְתָה שְׁהָעִיר ע"ז, וְכַהֲבָשָׂה הַוּסִיף בְּחַנְחַטָּא הַמְדָפִיס טְמַנְטוּבָה מִרְשָׁ"י בְּחַעֲלָותָךְ וְהַרְאָתָה עַד טְקֹוטָה הַרְבָּה בְּחַנְחַטָּא
א', בְּהָשְׁוֹרֶשֶׁת הַמְדָפִיס מִמְנָטוּבָה, וְעַל מָה שְׁלָקָה טְרָשָׁ"י בְּהַעֲלָותָךְ נִיכְבָּד אַוְתָה, הַבְּיאָו רְשָׁ"ב
וְלָל, וְכָן בְּעַל עַז יוֹסֵף, וְהַרְאָתָה רְא"ב בְּכִיר לְאַבְרָהָם: (ג) שְׁדָבָר עַטָּה רְבָרִיו גַּנְתָּה וּבְפִוּס כְּדִי שִׁיטָּמָעוּ כָּל דְּבָרִיו:
וּבְחַנְחַטָּא

במדבר יב בהעלותך

אונקלוס

מְרִים זֶה אָחָרֶן בְּמַשָּׁה
עַל עֵיסָק אֲתַת אָ
שְׁפִירְתָּא דְנָסִיב אֲרִי
אֲתַתָּא שְׁפִירְתָּא דְנָסִיב
רְחִיק: בְּנָאָמְרוּ הַלְּחוֹד

ריש"

סימנה יודעת מלייס ספילס מטה מן הכללה
רבו נתן חומל מליס ריטה כל פולס
בטענה סכיהמל למטה חלדר ומילד מתגנחים
בטענה כיוון טעםעה. לטולה חטפה לנוחה היי
לנטומינן טל חלו חס כס נוקקיס לנוחה
טישו פולצין מנוטיינן כדריך ספילס בטל
ממען ומקס ידען מליס וגנידה להקלן. ומם
מליס טלח נטכוונה לנגותו כך נגענה קייז
למספל נגנותו טל חביבו): האשה כעס
הכשיות. מגיד טהכל מודיס ביפיה כס
טהכל מודיס ג) צחලומו טל כוסי ג):
[כושית. בגימען, יפת מלחה] ג): על
אדות האשה. על חזרות גירוסיה ח): כי
אשה כושית לך. מה תל חלה יט לך
חסה נלה ביפיה ווילגה נלה גמונטיש.
גמונטיש וליה ביפיה חכל זהת נלה בכל ט):
האשה הכשיות. על כס נויה נקרחת כוישת
כלודס פקளה חת בנו נלה כוסי כדי טלח
טכלוט בנו עין רעה ג): כי אשה בשית
לכח. וטחה גרשא יא): (ג) הרק אך. טמו לבדו דבר ט': הא נס בנו דבר.
וליה פילשטו מדריך חלץ יב):

יהל אור

והזוקני, וכ"ה ברכותינו עלי התוספות וכן תיוג"ט,
מן כי סכורה לע ריטה כוית, כי כוס מני חס
כלכל טס, ומכם זמינו געטלייע במלכיה, מהו
טהון לפטיכון, ועיין מס למקירל טככיה בריכת מקומית
טבון דניי יוסף לטער על זבדי רזותינו: [ב] וכ"ט
(ספלי) מגיד סכתוב טכל מי סקום רולח חומס כס מודיס
בנויים וכו', ועוד טס, למס נקריה טמס נטרס, גט ווילו
מס גט סלה: [ג] כ"ט (ספר), ילקוט רמו תפלאס):
שכיתך לאך יפה וע"ז נויה נקרחת כוית: (ט) מה כוית מזונך געלו מזונך נמרחו טכלמל
מאכטנו ומפלת נכה מכל הטע (ט ט' ג): (י) וכי כויטס קיו טלה מזונך געלו געלו יטחלט
מזוניות נמלות: (יג) סהדרים כמאנטס, וכן כתכ חמ' ז"ל (בתה' ז' ג) וזה רמק נעני זיווילו מלט
שכח לנגלוי": (יג) כמו קיבתעליס: (יג) האן לג כוית: (יג) וליה דנויי פכתוב: (ט) כ"ט (ספר),
ילקוט רמו חבלז' נסס הספרי: (טו*) פ"י, פטורה מהריה על תוכניות וכו': (טו) ודנויו מהעליכו סאס
טואה מטה להעטו בחרדו ממנה: (טו) לו מלה הרק לו מלך אך: (יח) ומי לי נמלת המבלי לו אין:

מקורי רישי

ג) ובתגובה א' שם "שהכל דוברים": (ג) זה איננו עולח
ליה, כוית חדרו, כתיב, ובכלל הטורים הכספי, וריך
מלוט מגוט, ילקוט תפלאס: (ז) ספרי, חקוקם מ' טס,
לזרע והימה של הכתה לחשבון, ובזיל טוקפים הד' פט'ז, ילקוט תפלאס: (ח) תנומם מ' טס: ט) ספרי,
תנומם מ' טס, מדורות מגוט, פט'ז, ילקוט תפלאס: (יא) תנומם מ' טס ילקוט טס ג)

אבן עזרא

והטהרגם אמר שפירטה (1) [ב] וטעמו לשון
כבור (1) באשר יקראו הישמעאים לוזת
הלבן (ח), גם אנחנו נקרא העור שני נהו,
והנה לא יתכן שנקרא שם שהוא לשבה
להפטו לנגאי (ס*), וו"א כי כוש בן יטיני
הוא שאל (ט) ובן הלא בבני כושיים (עמוס
ט ז) [ג], ובכבר פירשתיו (ייח), והישר
בעני שזו הבושית היא צפורה כי היא סדינית,
וטדיניות הם ישמעאים, והם דרים באלהים (יב)
ובן בתוב ירנוון יריעות ארץ טדין (חבקוק ג'
, ובעבור חום השמש אין להם לבן כלל,
וצפורה הייתה שחורה ודומה לבושית (ינ): וטעם
ב' אישת כושית לך. זה הדבר שדברה מרים (יד)
ומטה נבגד דברי קרטוניינו שאטרו (טו) על
הזכנים אשריהם ואוי לנשיהם (טו*), והנה
חשדו טשה כי לא נתנו לשכב עם צפורה
רק בעבור שאוננה יפה (טו): ב' ויאמרו הרק
ארך במשה. הביאה ראה כי לא עשה זה
לקדושת השם, ~~שכחהם~~ היו נביים, ואין
המשכב אסור להם: הרק אך. והאחד יספיק (יג)
רק הוא דרך צחות, כמו המבלי אין קברים
(שמות יד יא) (יח): וישמעה ה'. ואם דברו
לכח. וטחה גרשא יא): (ג) הרק אך. טמו לבדו דבר ט': הא נס בנו דבר.

קרני אור

כן טה סלה סכשית; וו"ז זיוסף לומדים ספר
כלכל טס, ומכם זמינו געטלייע במלכיה, מהו
טהון לפטיכון, ועיין מס למקירל טככיה בריכת מקומית
טבון דניי יוסף לטער על זבדי רזותינו: [ב] וכ"ט
(ספלי) מגיד סכתוב טכל מי סקום רולח חומס כס מודיס
בנויים וכו', ועוד טס, למס נקריה טמס נטרס, גט ווילו
מס גט סלה: [ג] כ"ט (ספר), ילקוט רמו תפלאס):
שכיתך לאך יפה וע"ז נויה נקרחת כוית: (ט) מה כוית מזונך געלו מזונך נמרחו טכלמל
מאכטנו ומפלת נכה מכל הטע (ט ט' ג): (י) וכי כויטס קיו טלה מזונך געלו געלו יטחלט
מזוניות נמלות: (יג) סהדרים כמאנטס, וכן כתכ חמ' ז"ל (בתה' ז' ג) וזה רמק נעני זיווילו מלט
שכח לנגלוי": (יג) כמו קיבתעליס: (יג) האן לג כוית: (יג) וליה דנויי פכתוב: (ט) כ"ט (ספר),
ילקוט רמו חבלז' נסס הספרי: (טו*) פ"י, פטורה מהריה על תוכניות וכו': (טו) ודנויו מהעליכו סאס
טואה מטה להעטו בחרדו ממנה: (טו) לו מלה הרק לו מלך אך: (יח) ומי לי נמלת המבלי לו אין:

מנחת יהודה

ג) ובתגובה א' שם "שהכל דוברים": (ג) זה איננו עולח
ליה, כוית חדרו, כתיב, ובכלל הטורים הכספי, וריך
מלוט מגוט, ילקוט תפלאס: (ז) ספרי, חקוקם מ' טס,
לזרע והימה של הכתה לחשבון, ובזיל טוקפים הד' פט'ז, ילקוט תפלאס: (ח) תנומם מ' טס: ט) ספרי,
תנומם מ' טס, מדורות מגוט, פט'ז, ילקוט תפלאס: (יא) תנומם מ' טס ילקוט טס ג)

יְהוָה : ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה עֲנָנוּ עַנְיוֹ קָרֵי
מְאָד מִפְלֵת הָאָדָם אֲשֶׁר עַל־פָנֵי
הָאָדָם : ס ד וַיֹּאמֶר יְהוָה פְתַתְּ אֶת־
אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן וְאֶל־מֹרִים
צָאוּ שְׁלֹשָׁתֶם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד
וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתֶם : ה וַיָּרֶד יְהוָה
בְעַמּוֹד עֲנָנוּ וַיַּעֲמֹד פְתַח הָאֹהֶל
וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמֹרִים וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם :
וַיֹּאמֶר שְׁבֻעָנָא דְבָרִי אֶסְמִיחָה

אבן עוזרא

(ג) עֲנָנוּ. סְפֵל וְסְכָל יג): (ד) פְתַתְּ אֶת. נִנְלַט בְּסִתְרֵר (ימ'): ג עֲנָנוּ מְאָד. בְּמִשְׁקָל שלו (יט):
 וְהַטּוּם שְׁלָא בְּקַשׁ גְדוֹלָה עַל אֲחֵי (כ):
 עַלְיכָס פְתַלְוָס וְהַס טְמָלִים צְדִירָה לְרָצָן וְכֵז
 ד פְתַתְּ אֶת. הַטְמָס נִבְשָׂע בְּמִסְבָּבָה יְשִׁילְשָׁוּם, וְהַוָּא
 נְעוּקִים יוֹסֵס מִיס לְכוּדִיעָס צִיפָה טְסָס מְסָא
 טְנוּרָת פְתִי (טְשָׁלִו ט ד) (כמ') דְבָר שְׁלָא עַלְהָ
 טְפִילָס מִן כְּהַסָּה מְלָחָמָה פְגָנְלִית עַלְיוֹ צְלִינָה
 עַל לְבָב (ככ): צָאוּ שְׁלֹשָׁתֶם וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתֶם.
 תְדִיר וְחוֹן עַת קְבּוּט לְדָכוֹל יד): צָאוּ
 בְּלָא אֶחָד מְאַהֲלוֹ (כג), וְהַנָּהָרָךְ בְּלָל, וְאֶחָר
 שְׁלֹשָׁתֶם. מַנִּיל צְלָלָתָן נְקָרְהָוּ בְּלָכְוָר חַחָה
 מֵחַחָה לְפָה לְוָמָל וְלְחוֹן לְסָמוּת ה טו): וְשָׁמְעוּ נָא.
 (ה) בְעַמּוֹד עֲנָנוּ. יְהָא יְמִידָי סְלָה כְּמַדְתָּא צְמָלָה וְדָסְטָו). מַלְךָ צְסָל וְדָס כְּצִוָּלוּה לְמַלְחָמָה יוֹלָה
 צְחֻכָּוְסִין וְכְצִוָּלוּה לְסָלוֹס יוֹלָה כְּמוֹעָטִים וְמַדָּת כְּקָכ"ה יוֹלָה לְמַלְחָמָה יְמִידָי צְנָהָמָר כ' חַיט
 מַלְחָמָה יו) וְיוֹלָה לְסָלוֹס צְחֻכָּוְסִין סְנָהָמָר רְכָב חַלְטָוּס רְכָוּטִים חַלְפִי סְנָהָן יח): וַיִּקְרָא אַהֲרֹן
 וּמֹרִים. צִוְיוֹ נְמַצְכִין וְיוֹלָהִין מִן הַחַלָּרָה לְקָרְחָת כְּדָבוֹר ו) יט): וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם.
 וּמִפְנֵי מַחְמָה מַסְכָן וּכְפָלִידָן מִמְצָה לְפִי צְהֻמָּוּרִים מִקְלָת סְנָהָוּ טָלָה דָס בְּפָנָיו וְכָלוֹ סְלָה
 בְּפָנָיו ב) וְכָנָן מַלְיָנוּ צְנָחָה בְּלָה כְּפָנָיו נְהָמָר לְיִשְׁתָּחַווּ (בא) וּבְפָנָיו נְהָמָר כִּי לְוָתָךְ
 לְחִימָי לְדִיקָה לְפָנֵי כב). ד"ה בְּלָה יְסָמָע בְּנַזְיפָתָו טָל הַכְּרָנָן (כג): (ו) שָׁמְעוּ נָא
 קְרָנִי אוֹר
 יְהָל אָוֹר

(ימ') וכט' חמ"ג "וְכָס דְנָרוֹ צְסָטָר": (יט) טלו [ד] וְוּוֹס כְּמָבְשָׁהִין וְסְפָלָט טְמָהָר כְּכָלָל וְכְדָרָת אַרְתָּב"ע,
 כְּיִתְיַיְוָה וַיְפָרְסָרִי (לְיוֹכָן טו יכ) וְכָה וְיו"ו כְּמִקְוָס ה"ה: חַנְלָל כְּוֹמָה וְזָנוֹר צְנָיָן כְּסָגְוָי לְקָהָת מִלְפָלָס,
 (כ) וְכָנְפִי כְּרָלְכָג: (כג) וְסָלְטוֹ פְתָה, וְהַל"ג פְתָהָה תְמִוָּת ה"ה לְמַד הַפְּעָל: (ככ) וְזָוָרְתָוּן, דְבָר הַכְּנָה עַל הַמְּדָרָס
 נְמִכְיָוָת וְכָבָת הַמָּת מַגְלִי שְׁכָכִין חַת עַלְמוֹ לְכָךְ, וּמְכָלִי שְׁכָעָר שְׁכָוֹת וְהַדְּגָר: (כג) לְכָל הַקָּדָד וְמְהָלָד
 כְּפָנָיו עַלְמוֹ נְהָמָר בְּנַגְוָה שְׂוִילָה לְמַלְלָה חַמָּד: (כד) קְרָחָה לְכָס צִוְמוֹ: (כה) וְלִמְסָה

טְנַחַת יְהָוָה

תִּבְוֹת: ס) מה שָׁאָטָר מִקְדָּס צָאוּ שְׁלֹשָׁתֶם, וְאַח"ב אָמָר
 וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וּמֹרִים וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם לֹא. אָמָר דְבָר לְמַשָּׁה,
 יְתִבְנֵן בֵּין הַיּוֹתָה וְהַבְּעֵבֶר יְבִנֵוּ הַהְבְּרֵל שְׁבִין נְבוֹאָתָם,
 כִּי הַס נְהָפְעָלָו מִהְאָמִירָה עַד שְׁחוֹצָרָה הַשָּׁם לְקָרָא לְאַהֲרֹן
 וּמֹרִים פָּצָם שְׁנִית וְאָמָר לָהֶם שְׁמָעוּ נְאָדָבָרִ בָּאָלוּ לֹא שְׁמָעוּ
 סְתָחָלה כִּי הוּא יְהָה, הַמְּדָבָר אֲלֵיכֶם, וְמַשָּׁה לֹא נְהָפָעַל כָּל
 עַד שְׁחָקָעָ עַמְּד בְּהַפְּלָה וְלֹא נְכָהָל כָּל (פָּרָשָׁה הַחֲוֹרָה):
 י"ט: יט) סְפָרִי: (ב) סְפָרִי, הַכְּמָמָה מ', סָס מְלֹوت לְגָדָס,
 יְלָקָוט סָס: (בא) נְגָלָר ט: (בג) מְנָכוּמָה מ', סָס:

אָבָל

אונקלוס

בְּרָס בְּמִשָּׁה מְלִיאֵי י: הַלְאָ אַפְעָמָנָא מְלִיאֵי
 וְשְׁמִיעָע קְדָס יי: וְגַבְרָא מֹשֶׁה עֲנוּתָן
 לְחַדְרָא מִפְלֵת אַנְשָׂא דְעַל
 אַפְיָ אַרְעָא: ד נְאָמָר י: בְּחַבְיבָּת לְמַשָּׁה וְלְאַהֲרָן
 וּמְרִים פּוֹקוֹ תְּלִתְיָכָן
 לְטִשְׁבָּן זְמָנָא וְגַפְקָן
 תְּלִתְיָהָן: ה וְאַתְגָּלִי י: בְּעַמּוֹד
 בְּעַמּוֹד מְשָׁבְנָא וְקָרָא
 אַהֲרָן וּמְרִים וְגַפְקָן
 פְרָוִיהָן: וְאָמָר שְׁמָעֵי
 בְּעַן פְּתָגָמִי אָמִי יְהָוָן
 רְשָׁי:

(ג) עֲנָנוּ. סְפֵל וְסְכָל יג): (ד) פְתַתְּ אֶת. נִנְלַט בְּסִתְרֵר (ימ'): ג עֲנָנוּ מְאָד. בְּמִשְׁקָל שלו (יט):
 וְהַטּוּם שְׁלָא בְּקַשׁ גְדוֹלָה עַל אֲחֵי (כ):
 עַלְיכָס פְתַלְוָס וְהַס טְמָלִים צְדִירָה לְרָצָן וְכֵז
 ד פְתַתְּ אֶת. הַטְמָס נִבְשָׂע בְּמִסְבָּבָה יְשִׁילְשָׁוּם, וְהַוָּא
 נְעוּקִים יוֹסֵס מִיס לְכוּדִיעָס צִיפָה טְסָס מְסָא
 טְפִילָס מִן כְּהַסָּה מְלָחָמָה פְגָנְלִית עַלְיוֹ צְלִינָה
 עַל לְבָב (ככ): צָאוּ שְׁלֹשָׁתֶם וַיֵּצְאוּ שְׁלֹשָׁתֶם.
 תְדִיר וְחוֹן עַת קְבּוּט לְדָכוֹל יד): צָאוּ
 בְּלָא אֶחָד מְאַהֲלוֹ (כג), וְהַנָּהָרָךְ בְּלָל, וְאֶחָר
 שְׁלֹשָׁתֶם. מַנִּיל צְלָלָתָן נְקָרְהָוּ בְּלָכְוָר חַחָה
 מֵחַחָה לְפָה לְוָמָל וְלְחוֹן לְסָמוּת ה טו): וְשָׁמְעוּ נָא.
 (ה) בְעַמּוֹד עֲנָנוּ. יְהָא יְמִידָי סְלָה כְּמַדְתָּא צְמָלָה וְדָסְטָו). מַלְךָ צְסָל וְדָס כְּצִוָּלוּה לְמַלְחָמָה יוֹלָה
 צְחֻכָּוְסִין וְכְצִוָּלוּה לְסָלוֹס יוֹלָה כְּמוֹעָטִים וְמַדָּת כְּקָכ"ה יוֹלָה לְמַלְחָמָה יְמִידָי צְנָהָמָר כ' חַיט
 מַלְחָמָה יו) וְיוֹלָה לְסָלוֹס צְחֻכָּוְסִין סְנָהָמָר רְכָב חַלְטָוּס רְכָוּטִים חַלְפִי סְנָהָן יח): וַיִּקְרָא אַהֲרֹן
 וּמֹרִים. צִוְיוֹ נְמַצְכִין וְיוֹלָהִין מִן הַחַלָּרָה לְקָרְחָת כְּדָבוֹר ו) יט): וַיֵּצְאוּ שְׁנֵיהֶם.
 וּמִפְנֵי מַחְמָה מַסְכָן וּכְפָלִידָן מִמְצָה לְפִי צְהֻמָּוּרִים מִקְלָת סְנָהָוּ טָלָה דָס בְּפָנָיו וְכָלוֹ סְלָה
 בְּפָנָיו ב) וְכָנָן מַלְיָנוּ צְנָחָה בְּלָה כְּפָנָיו נְהָמָר לְיִשְׁתָּחַווּ (בא) וּבְפָנָיו נְהָמָר כִּי לְוָתָךְ
 לְחִימָי לְדִיקָה לְפָנֵי כב). ד"ה בְּלָה יְסָמָע בְּנַזְיפָתָו טָל הַכְּרָנָן (כג): (ו) שָׁמְעוּ נָא
 קְרָנִי אוֹר
 מְקוּרִי דְרִישׁוֹ

(יג) סְפָרִי, הַגְּמָומָה מ', סָס, מְלֹות לְגָדָס, יְלָקָוט מְפָלָט: יְלָקָוט מְפָלָט
 יְדָה חַנְיוּמָה מ', סָס, וְעַזְנָן חַנְיוּמָה ב', מְלֹוּעָה מוֹת ו'
 וְכָשְׁרָס כ', סָס, מְסָס צְכָעֵר סָס גָּס וְסָס כְּמָלָה כְּעַטְיָק
 סְמָעַתִּיק מְהַנְּכָה מִבְּלָה ב', חַל סְמָעַתִּיק מִבְּלָה ב', סְגָלָס בְּמ' גו',
 מְולָס מְגָבוֹס, יְלָקָוט מְפָלָט צָס סָס יְלָקָוט: טו) סְפָרִי:
 פָס' טו) סְפָרִי, פָס' ז: ז) סְמוֹת ט"ז ג': יח) פָס' ס"מ
 י"ט: יט) סְפָרִי: (ב) סְפָרִי, הַכְּמָמָה מ', סָס מְלֹות לְגָדָס,
 יְלָקָוט סָס: (בא) נְגָלָר ט: (בג) מְנָכוּמָה מ', סָס:

אונקלום

לכון נביין אָנָא יְ
בְּחִזְוֵין אָנָא מַתְגֵּן לְהֹן
בְּחִלְמֵין אָנָא מִמְלֵל
עַמְהֹן: וְלֹא כִּי עֲבָדִי
מִשָּׁה בְּכָל בֵּיתִי סְתִימֵן
הַוָּא: חַמְלֵל עַם מִמְלֵל
מִלְלֵנוּ עַמָּה בְּחוֹזֶה וְלֹא
בְּחִדּוֹן וְדִמּוֹת יְקַרְאָ דִי

רשות

דברי. אין לנו הילך לanon בקשר כד): אם
יה' נביאכם. חס יכיה לכט נצחים ז) כה):
ה' במראה אליו אתודע. סכינית קמי
אין נגנית טליו כחטפקלריה כמיהלה הילך
בחלוס וחיוון בו): (ח) פה אל פה. המלתי
לו (כוchet לפטן כך דהילו כפזומו שפה אל
פה כוזכל לטבח לח"כ כי זו פה הילך פה
מתש כפזומו. זה ה"ה דהה כתיב נסוק
גשה מדבר הילו וע"ז רס"י. הילך פה הילך
פה פילוטו המלתי לו לפטן כו' ופל"פ להו
דוקה הילך לר"ל כבדיה ודווין) לפטן מן שלטה
יסיכון המלתי לו בשמי כו). אך המול לפט שוכנו
לפס להקליכס ח) וחותה פה עמוד עמודי בח):
ימראה ולא בחידות. ומלחה זה מלחה
וחיני סותמו לו כמידות בט) כמנין
עליה סכינה ט) ר"ל לנו יוכל לרחות ה

יהל אונר

ויסמע, ולכון כללט נתחילה כי ככתוב דבר נמחלך
זוממר הטיית נסלהת נזקנות מהבליות אל חיל
נועד, ווחח"כ כוכיר הטיין הייתה הקרייה להס
הופן עניינה, כי ירד ל' כממוד ענן ועתל
נסחתה החקל, וקלל ד' נגאנן ומריס, ומזה היה
ומעת כי כבר היה בס: (כו) פ"י נגיון כמותכם:
כו) וכד"ק, מס יקייה נגיון נגיון ד', סביה נגיון
: (כג) טפי' והנכווה נגאות פולד הנגאי:
כט) פ"י חיל זרכו רמו: (ל) פ"י כסח' כסח' מלהיט:
למ) ופי' כפסוק וציערו, מס יקייה נגיון נגיון ד',
יממר מי שקייה מכס נגיון, מפילו יקייה נגיון ד'
שיכנו מתנכיה נצמי הנadol רק צמරחה ה' כחידות:
לב) וכן פ"י ארגנגן, כי גוּ עס הנטחמו כחוסיו
שטות מלתק: (לד) בסחותם נו ורעה ועה נתבניות
פ' פוד הידך: (לו) וכת"ל, ודמות יקלע דאס

מקורי רשי

בג) ספלי, תנומת מ' סס : כה) וכן מ' :

נו) ספלי וניק"ר כ"ה ו"ד כל בכינים נם רמו מלמד
יחסנקלריון מלוכלה, ואצת רוח נחמקלריון מלומכת
נומת מ' סס כס"ז ילקוט חז"ט : כו) ספלי תנומת ה'
סס, מירט מגוב, ילקוט סס : ל) יחו' י"ז ב' :

במדבר יב בהלוותך

נִבְיאָכֶם יְהוָה בְּמַרְאָתֶךָ אֱלֹהִים
אַתָּתָּנוּדֵע בְּחַלּוּם אֲדֹבֶרֶתֶךָ: לֹא
כִּי עֲבָדִי מֹשֶׁה בְּכָלִיבִיתֶךָ נָאמַן
הָא: ח פֶּה אַלְפָה אֲדֹבֶרֶתֶךָ
וּמַרְאָתֶךָ וְלֹא בְּחִידָת וּתְמִנָּת יְהוָה

אָבוֹן עַזְרָא

כטו עתה : נבייאם. טו שיהיה טבם נבייא ה' (כו) :
במראה . פירושי , אם היה נבייאם שהוא
نبيיא ה' (כו) , כמו והנבוואה עודד הנביא
(ה'יב טז ח) (כח) האלה שרה אטו (ברא'
כד טז) (כט) כסאך אלחים עולם (תה' מה
ז) (ה) [ה] : במעשה . בתראות הלילה : בחלום
אדבר בו . כפול כדרך הנבואות (לג) : ז בבל
ביתי נאמן הוא . טעמו בגין בית שכנס בלא
רשות , ואם יצטרך ירבך ארביו (לכ) ואותם
באשר אתודע לכט בחלום תדרוי , ואם לא אין
לבם רשות לשאול : ח פה אל פה אדבר
בו . הטעם בלא אמצעיו (לג) : במעשה ולא
בחידת . הטעם שאראה לו הדבר באשר הוא
כצורת הטשון (לד) : ולא בחידת . כמו הנשר
הנדול (יחז' יז ב) (לכ) [ו] : והטונת ה' יכית .
כטעם הראני נא את כבודך (שיטות לנ' יח) (לו)

דכול. סחמי מפרק לו דבורי במליחת פנים צנחותם ליחזק אל חור חידך לו) וגו'. יכול
קרני אור
ויבנאי סיסיו נמסכין ויזמלוון כפי רפ"י : [ה] ג"ל כרמלכ"ע
כבי בס ד' דנק למשלה ולמה למשה, מה כי ניכר ר',
מהו מה יטיש נביהם מך', כי סגנון מה מה יטיש
חננילוי סביר שמהפלייש נמס סמין בס, יתכן שלם יסיך
בניהם ד', ווי סיסיהם מוכים מה משורר נתירס, וחוויו כן
ביחס מרים באנומיה, ולפיכך מהר לבס, מה מה כנניהם
סלבס יסיך במלחת נביהם ד', מכל מקום נמרח מהלו
מהותם, וממן מז"ל (התרגום וסינגורות) רטקו מן כפי'
זאת, מלי סמליהם נביהם ד', כו' לטון מתמייש ו/or
הסימון מה ילינכו ויכצלכו (כמזהל), ועיין לה למקורה,
מה טכהב ג"כ פלטוק כו' טיש ד' דנק למשלה כזעת
דרנן"ע, ולפ"מ זר"ל הקמץ מהרו עווי"ס : [ו] זמי סגנילויס
ביס מגיע לבס במדות וכל מה שטח נסומה יותר
חלפס, כו' קסילות יותר עמווקות, ווואר סטומות
חניתם לו הנטחה כטייה וכמה טיריה : (לג) גלע מה
(במותה כה מ) : (לה) וככחות צנפנ זה כתוכ, כן מה
מנחת יהודת

טנחת יהודה

אבל הוא דבר שני, כי בראשון היה הצעיר ל走出 טהילים, ובשני שיהיו נטשין וייצאן וכו' (רו"ח: ז) ומלת ר' בזקה עם כמראה אליו אהודע: מ) להתר נשותיכם תחתמייש שאפרתי לכם: ט) ר'יל שראה עצם השכינה: ג' כס פס'ז: כה) דברי' כ' כ"ט: כט) ספלי, תנומת ה' כס: כ) ידו, י"ז כ': נטע

גָּבֵיט וְמִהְוָעַד לֹא יִרְאֶתְם לְדַבֵּר
בְּעַבְדֵי בְמִשְׁהָה: ט וַיַּחֲרַא תְהִוָה
כָּם נִילָה: וְהַעֲנֵן סָר מִעַל הַאֲלֵי
וְהַנִּהְנָה מְרִים מִצְרָעָת פְשָׁלָג וַיַּפְנוּ
אַהֲרֹן אֶל-מְרִים וְהַנִּהְנָה מִצְרָעָת:
ז וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אֶל-מֹשֶׁה בְּיַד
אֲדֹנֵי אֶל-נָא תִשְׁחַת עַלְינָנוּ חַטָּאת
אֲשֶׁר נְאָלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאָנוּ: יב אֶל-

אבן עזר

או שהוא בהקיין (ז) : ט וילך . הבוד (ט)
זהעד והען ספר : י טעל האهل . טעל פתח
הأهل (ט) [ז] : והנה מצורעת . תחסר מלת
היא (ט) כמו באשר קאה (ויקרא ייח כח) (ט) :
יא כי אדרני . פירשטו (טב) : אל נא . אל
עתה (מנ) : נואלנו . מבניין נטעל . ואין לו
ריע כי אם נואלו שרי צווען (ישעיה יט יג) (ט)
ויש אומרים שהוא הפק טאלת קשורה (טשי
כב טו) (טה) וטעמו ידוע (מו) [ח] : יב אל
נא תהי כמת . אל עתה תהיה אחותיתו כנעל

ה' בם וילך. מלבד טקופיטס סלחות גזע טלייס נדי קיז' לבצל ווּס טלה יכטום טל חביבו עד ציודיתנו מלחוינו לו) : (ו) והענן מר. וחיכ' ונא מלייס מלורעת כקנג מסל למלך קומאל לפרגוג יה) לרע חתני חבל נא פילדטו ער שחילך מהלך סלחמי פליו לו) : (ויה) גואלנו. כתלגוינו לeson הייל: (ויב) אל נא תהי. חוטנו זו: במת.

קרני אור

(רלב"ג) : [ז] פְּנֵן סָוכָה, חִילוּ כַּיְסָכָן פִּירֶת לְכָבוֹד מַפְּ
שְׁטָכִיר כְּוֹ לְמַעֲלָה וְשָׁמֹוד מַתָּם כְּלָחֵל, סִיסְמָיו לְוָאָה,
וְסָעֵן פָּרָ מַפְתָּח כְּלָחֵל, וְעַכְיָכִים יַחֲנוּ לְפָרָס, כִּי טָהָר סָעֵן
שְׁכִיוּ יְשָׁרָלָל כָּל יְמִי סְמֻדְבֵּר טְסְפִּים וְקָוִינִים עַל מַיוּ, וְכִזְוָן
שְׁפָרָל מַפְלָל כְּלָחֵל כִּיוֹ יְשָׁרָלָל סְבּוּרִין לְלַכְתָּה חְמָדִיו כְּמַכְנָגָ
וְסְקָנָ"ס גַּוְתָּה מוֹתָס לְפָתָעָכָב ו' יְמִיס, וְכוֹ אַלְמָר, תְּמָגָר
שְׁנַעַת יְמִיס, וְכַלְמָר וְכַעַס לְמַעַש, כְּמַלְאָה חָמָר וְסָעֵן
לְמַעַלָּס, כִּי סָר מַפְלָל כְּלָחֵל לְכָכִירָה, מַכְלָל לְמַעַלָּס פְּנֵן
מַלְחָת שְׁלַמְתָּה יְמִיס (רכ"מ) : (ח) וְטָפָס לְסֹן טְמָלָט, נְאָ
אַכְלָבָוּר כְּחוּטוֹ פְּנֵין חָלוֹת כִּיל לְוָאָה (פס) :

מנחת יהודה

יב) כן פ"י רש"י (ברכות ז' א') ד"ה ותמותת, ועיין **תורת שאן**
 שם: יט) אוטן חטנהל תינוקות:
 י' ב"ל פט"ז: לה) ספלי, כנומולח ה' סס מלהט מגלאס:
 יט"ז: לו) ספלי תנומולח ה' סס ילקוט מק"ט:
 נדרית

ענין לא) : וחתונת ה' יבית. זה מלחה
להחוליס י') לב) כענין סגולמל ולחות ה'
להחולוי לנ) : בעבדי במשה. היו הומל
בעבדין מסקה הלא בעבדי במשה בעבדי חטא'ס
טהרתו מסקה. במשה הפלו היו עבדי כדורי
כყיטס לירח מפכו וכ"ס בסוכו טבדי ונבדל
מלך מלך לד) כי לאס לומל חיון רמלך
להובכו חנס וארס מהמלכו חיוני מכיל במשציו
או קסם מן כלוחזקה לה) : (ט) ויחר אט

יהל אוד

מפתחל : (לו) **שכוך הפק כהלווט הדרנער נו :** (לח) וכן
תינוכ"ט ווּמְסַתָּלֶק מִיקָּל סְכִינְתָּה דֵּרְצָס" כי כסם מלא
כל הדרן : (לה) כי טם מעמד, כמ"ז, ויעמד פתח
הדרן (פ' ה) : (ה) וכן פ"י ה"ח ו"ל (ברוך מון ח)
על "ופרעטה חלפס" סיטה חולס, ופי' מינו פועל בינווי,
כי לנו מנהנו פועל בינווי במקום פבר, הכל כו'
תויה, וחטף מלת **ההרכבה כייח** וסימורי כייח
פולס, וכן כמן תחמל מלת **קייח** : (לה) ו"ל, כהעב
קייח קמלה" : (מכ) כראותיהם (מנ כ) מעין כיווהי טס:
(מנ) וכן חי"מ לנו כמן: (מד) ופי' ה"ח ו"ל טס חיולת,
ילמו, וטע (ג' לו) מהרן אלו הגדיס וכווננו"
נאזרן, ו"ל גאולן, ואלסו אוול:

מקורי רשי

לא) טמות ל"ג כ' ילקוט טס : לב) ספרי, ברכות ז' פ'
הכומתל ז' טס מדריך טగוס : לג) טמות ל"ג כ"ג ;
לד) ספרי לרבריס ז' ז', המכומתל ז' טס בטניות פ'
לו) ספרי המכומתל פ' טס מדריך טגוס ילקוט טס

במדבר יב בהעלורה

נָאַתְהֵן כִּפְתַּח אֲשֶׁר בְּצֹאתוֹ מִרְחָם אָפָוֹ וַיַּאֲכַל חָצֵי בְּשֶׂרֶוֹ: יְגַעַּצְעַק מֹשֶׁה, אֶל יְהוָה, לֵאמֹר אֱלֹהִים נָא רְפָא נָא לְהֵה: פַּמְפֻטִיר יְד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-

רש"

עַלְיִבְעָן עַל בְּסָרָא מִתְאָכֵל זְבַדְיוֹן דַי בָה וַיְתַפְסֵי: יְגַעַּצְעַק מֹשֶׁה קָדֵם יְיָ לְמַיְסָר אֶלְכָא בְבָעָז אֲסֵי בְעָן יְתַה: יְיָ נָא מַר יְיָ לְמַשְׁה וְאַלְוָא אֶבְוָה הַמְּנוּת גְּוִיַּף בָה תְּקָא תְּתַבְּלָס

אבן עזרא

המת כאשר יצא מבטן אםו נאכל חצי בשרו (מו) בין בשר הטצורע (mut) ואין צורך לתקן סופרים (mut): יְגַעַּצְעַק מֹשֶׁה. זה יורה שחייה בצער על אחותו: אל. אתה שיש הנבורה בידך עתה (נ"ר רפא עתה לה (nl) על בן השיב השם, ואביה וายלו אביה בעם שבעת ייטים (nc): יְד תְּסִנֵר. כתו הטצורעים שלא יויקו אחרים (ng): ואחר האסף. תחשב מהיישוב (nd), בין ואפטתו מצערתו (מ"ב ה ו), ואחר שבאה אל המחנה נסעו העם מחרות:

זה טיט כמ' בידיו לנוזול וליינו שזו כלי נאכל חלי צבוי כו (טב). ד"ה אין לנו טשי כמת. אם חינוך רופאה בתפלה מי מקנילה וממי מלכשה יג). חני ח"ה לרשותה שלני קלוב וליין קלוב רולח חת הנגעיס מג) וככן חמל חיון בטעלים והוא חקל בלחטו מלחס חמו (מד): (יג) אל נא רפא נא לה. כה כתוב ללמדך דרך חוץ בסבוקול רבד מחקרו לרייך לומד סnis לה סלאה לדורי מלחומייס ווחילך כך יבקע בקהלוטיו מה: לאטר. מה תל' חמל לו כתיכני אם חמה מרפה חס להו עד בקהלוטיו והיכית ילק ינק וגנו' טו). רבי חלעור בן טוליה חומל טו) בקהלוטה מקומות יד) בקהלוטה מלפני סקצ"ה להטינו אם יונסה טהлотיו חס להו. כיוולח בו וידבר מטה לפני כ' גומל וגנו' טח). מה תל' להמל הצעני חס גוולס חס להו עד שטינו עתה תרחה וגנו'. כיוולח בו ויומל מטה טו) לפני כ' להמל יפרק כ' חלי סרכות לכל בזל טו) טט). כיוולח בו ויהתנן חל כ' בנטה הסיהם להמל ג) השיבו לב נא): רפא נא לה. מפבי מה לנו סהיליך מטה בתפלה טלה יטיז יסלהל הומליס חומתו טומדה כללה וכוגן שעמל ומלכת בתפלה נב). (ד"ה טלה יטיז יסלהל בזקבייל חומתו כו מחליך בתפלה חכל צבכילנו חיינו מחליך בתפלה גג):

יהל אור

(מו) פגולד מה הצל נאלה מלחס מהו כבד נאכל חלי וככני לטון עטה וכן ח"ה כנען טפי כפען יפה: צבאו: (מח) נמכתה כנבר המת: (mut) עיין רס"ז: (nc) וכ"ז לטכינה, הלא דיו: (ng) כן חמנר כי: (nd) ינמר כפל מלהנו: (nl) נא נדלהzon לטון נקפת,

מקורי רש"

לח) גדריס ס"ד ב' ב"ר כע"ה ו' מדרת מג'ס: לט) ספלי, כליט פ"ה מ"ד, תנומת מ' סס כס"ז, ילקוט סס: ט) ספלי, תנומת מ' סס, חנומת מ' בטם ס"י ע"ז פס"ז: מא) כרמל' נ"ז כ"ז: מב) תנומת מ' ג' י"ג: טג) ספלי תנומת מ' אortho ונו': יג) כ"ג חשיב ג' מקומות: טו) ובכתוב שם יירבר, וכ"ה בספר: טו) ובו"ל השיבו "קח לך" (לטטה י"ג: מט) (מעט כ"ז ט"ז: ג) דבד' ג' כ"ג: גא) טס כ' כ"ז: גג) טפי, פולט חגלה, ילקוט חמ"כ: ספרי

מנחת יהודה

יכ) ר"ל מה טת טטמא באטל כדכחיב בקרא כל האבל אל האבל וכל אשר באהל יטמא שבעת ייטים (בסדר) י"ט ט"ז) אף מצורע טטבא בכיה אב בא אל הבית נתטמא כל אשר בבית כדכחיב והבא אל הבית כל יטי הסגיר אוותו ונו': יג) וכחנתומה א' צו י"ג וטוי טטמאה: י"ג) ובדברים י"ג כ"ג חשיב ג' מקומות: טו) ובכתוב שם יירבר, וכ"ה בספר: טו) ובו"ל השיבו "קח לך" (לטטה י"ג: מט) (מעט כ"ז ט"ז: ג) דבד' ג' כ"ג: גא) טס כ' כ"ז: גג) טפי, פולט חגלה, ילקוט חמ"כ: ספרי

במדבר יב בהעלותך

**מְשֹׁה וְאַבִּידָה יַרְקֵבְךָ בְּפֶנְתֵּה הַלְאָ
תְּפִלָּם שְׁבָעָת יָמִים תִּסְגַּר שְׁבָעָת
יָמִים מְחוֹז לְמִתְנָה וְאַחֲרָת אַסְפָּת:
וְתִסְגַּר מְרִים מְחוֹז לְמִתְנָה
שְׁבָעָת יָמִים וְתָעַם לֹא נָסַע עד-
הַאַסְפָּת מְרִים: טו וְאַחֲרָת נָסַע הַעַם
בְּמִדְבָּר פָּארָן: פ פ פ**

אונקלום

**שְׁבֻעָה יוֹמִין תִּסְתַּגֵּר
שֶׁבֶעָה יוֹמִין מִפְרָא
לִמְשָׁרִיתָא זְבָתָר כָּן
תִּתְכַּנֵּשׁ: טו וְאַסְתְּגָנְבָת
מְרִים מִפְרָא לִמְשָׁרִיתָא
שְׁבֻעָה יוֹמִין וְעַמָּא לֹא
גַּטְלָה עַד דָּא תִּכְנִישׁת
מְרִים: טו זְבָתָר כָּן גַּטְלוֹ
עַמָּא מְחַצְרוֹת וְשָׁרוֹ
בְּמִדְפָּרָא דְּפָאָרָן: פ פ
מְחַצְרוֹת וְיִחְנָן**

אנו עוזר

רישי

(יד). ואביה יrek יrek בפניהם. ווהס להביח טז וייחנו במדבר פארן. על דעת רביהם שהענן כרלה לה פנים ווועפות כלא מכלס צבעת יהיה שם (נה) בעבר שמצאו ווישבן הענן ימיס קיזו לנטיכקה ייד יוס הלא דיו לנכון מן במדבר פארן (לעיל י. יב) וויפרשו הענן ספר מעל האהיל כמשטעו (נו) ולפי דעתם אין זה סדין לכוונות כבדון לפיך חף בנויפטי מסגר אבעט ימיס נר): ואחר חמאת הווער חמי

כל היכולות כהו מודעות על סס בכוון משולח מחוץ למחנה וככזו נרפא חסוך כמונע כתובה זו חסיפה לסון הכנסה : (טו) וזהם לא נסעו . זה כמובן חלק מהמקומות (?) ברגע שעה החת שנותר למשתכן ליהול נה) שנגמר ותתלב חשווט מלוקן וגוי' נו). חסלת פרשת בהעלותך :

יְהָל אֹר

טראביזון ר'זא" סהמג'ורע ייסב נדל מחוץ למינכה, וככבר פלו יסוכ למקומו נגמר בו מסיפה: (נ"ג) עיין (גמאלכ י' לג): מהלך, עין מות ל"ע כיכל חור, וככלני חור (נו) סהוּג סר מעלה הכל מועט אל מדגר פלון:

מנחת יהודה

ב"ז) ספלי ב"ק כ"ס ב' למס' מדרש הגדת ילקוט ב"ז י"ח) וכ"ה בספריו: ז) פ"י טלא יعلا הענן כי מסמ"כ: נה) ספלי סוטה ט' ב' וו"ט ל' ילקוט תטמ"ב שלא יסע הנכס: מורות הגדת למס' דנו) שמות ב' ד' ועין ירושלמי סוטה פ"ה כ"ט נמל"ר פ"ר ג':

במדבר יג שלח

אונקלים

* פְּמַלִּיל יְיָ עַם מֹשֶׁה
לְמִימְרָה: ב שָׁלַח לְךָ
גָּבְרֵין וַיַּאֲלֹוּן יְתָא אֶלְעָא
יְג אַנְדָּבָר יְהֹוָה אֶל-מֹשֶׁה לְאמֹר:

אנו עוזרא

230

(ב) שלח לך אנשים. למה נסמכה פלשת בשלחת לך. כתוב שהשם אמר לישראל עלת מרגלים לפלשת מלייס ה ריש (דברי א כא) ה והם אמרו

יְהוָה אֹור

(ה) כאשר כמו יארמן בקדש כרע נכוון מכך פלאן, זו נגמר נכס פלי רץ:

סנהדרין

ה) דעת רשיין רפרשת קrho כרוכה בפרשת מרגלים, ולעיגן אמר למה נסכה פרשת מרגלים לפרשת טרייט, כי